

ASIŅAINĀ RAŽA

Ziņojums saistībā ar apgalvojumiem
par orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem Ķīnā

(Papildinātā versija) Deivids Matass un Deivids Kilgors
2007. gada 31. janvāris

Ziņojums pieejams arī:
<http://organharvestinvestigation.net>

UDK 323+343.4+617+061.23(510)

Ma 815

© David Matas and David Kilgour 31 January 2007

© Tulkojumam no angļu valodas David Matas and David Kilgour

Saturs

A. IEVADS	5
B. APGALVOJUMS	5
C. DARBA METODES	6
D. GRŪTĪBAS PIERĀDĪŠANAS PROCESĀ	7
E. PIERĀDĪŠANAS METODES	9
F. PIERĀDĪJUMU UN ATSPĒKOJUMU ELEMENTI	10
a) Vispārīgie apsvērumi	10
1) Cilvēktiesību pārkāpumi	10
2) Veselības aprūpes finansēšana	12
3) Armijas finansēšana	13
4) Korupcija	15
b) Apsvērumi saistībā ar orgānu iegūšanu	16
5) Tehnoloģiju attīstība	16
6) Izturēšanās pret ieslodzītajiem, kuriem piespriests nāves sods	17
7) Orgānu ziedošana	18
8) Gaidīšanas laiki	20
9) Apsūdzošā informācija interneta mājas lapās	21
10) Intervijas ar orgānu saņēmējiem	24
11) Iegūstamā nauda	25
12) Transplantācijas ētika Ķīnā	26
13) Transplantācijas ētika ārvalstīs	27
14) Transplantāciju regulējošie likumi Ķīnā	28
15) Transplantāciju regulējošie likumi ārvalstīs	29
16) Brīdinājumi par ceļojumu nevēlamību	30
17) Farmaceitiskie preparāti	30
18) Ārvalstu medicīniskās aprūpes finansējums	32
c) Apsvērumi saistībā ar Faluņgun	32
19) Uztvertie draudi	32
20) Vajāšanas politika	35
21) Kūdišana uz naidu	36
22) Fiziskā vajāšana	37
23) Masveida aresti	39
24) Nāves gadījumi	40
25) Neidentificētie	41
26) Asins analīzes un orgānu pārbaudes	44
27) Orgānu avoti veiktajām operācijām	45
28) Orgānu avoti turpmākām operācijām	50

29) Līķi ar iztrūkstošiem orgāniem	52
30) Apstiprinājumi	53
31) Atzīšanās	62
32) Apstiprinošie pētījumi	63
33) Ķīnas valdības atbildes reakcija	64
G. TURPMĀKĀ IZMEKLĒŠANA	65
H. SLĒDZIENI	66
I. IETEIKUMI	67
J. KOMENTĀRI	70
K. PIELIKUMI*	71
1. pielikums. Koalīcijas Faluņgun vajāšanas izmeklēšanai Ķīnā (KFVI) uzaicinājuma vēstule	71
4. pielikums. Vēstule Ķīnas vēstniecībai	73
5. pielikums. Orgānu saņēmēju liecības	74
14. pielikums. Tāruņa sarunu stenogrammas	89
15. pielikums. Statistika par orgānu pārstādīšanu Kanādā, ASV un Japānā desmit gadu laikā	100
17. pielikums. D. Kilgora un D. Matasa atbilde uz Ķīnas valdības paziņojumiem	102
18. pielikums. Atzīšanās. Intervija ar tā ķīniešu ķirurgu, bijušo sievu, kurš izņēma acu radzenes Faluņgun praktizētājiem	111
19. pielikums. „Amnesty International” dati par ik gadu ar nāvi sodīto ieslodzīto skaitu Ķīnā	124
20. pielikums. Līķi ar iztrūkstošiem orgāniem	125

* Visi pielikumi angļu valodā atrodami interneta mājas lapā:
<http://organharvestinvestigation.net/report0701/report20070131.htm>

A. IEVADS

Koalīcija, kas nodarbojas ar Faluņgun vajāšanu izmeklēšanu Ķīnā (KFVI), lūdza mūs izmeklēt izteikto apgalvojumu par orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem Ķīnā patiesumu. Koalīcija ir nevalstiska organizācija, kas reģistrēta Vašingtonā, ASV, un kurai ir nodaļa Otavā, Kanādā. Aicinājums tika izteikts formālā vēstulē, kas datēta ar 2006. gada 24. maiju. Uzaicinājuma vēstule ir pievienota šā ziņojuma pielikumā.

KFVI lūdza mūs izmeklēt izteikto apgalvojumu patiesumu par to, ka Ķīnas Tautas Republikas valsts iestādes un darbinieki iegūst orgānus no dzīviem Faluņgun praktizētājiem, šajā procesā viņus nogalinot. Ņemot vērā šo apgalvojumu nopietnību, kā arī mūsu pašu uzticību cieņai pret cilvēktiesībām, mēs pieņemām šo lūgumu.

Deivids Matass ir imigrācijas, bēgļu un starptautisko cilvēktiesību advokāts privātā praksē Vinipegā. Viņš aktīvi iesaistās cieņas veicināšanā pret cilvēktiesībām kā rakstnieks, orators un vairāku nevalstisku cilvēktiesību organizāciju dalībnieks.

Deivids Kilgors ir bijušais Parlamenta loceklis un bijušais Kanādas valdības Āzijas–Klusā okeāna reģiona valsts sekretārs. Pirms viņš kļuva par parlamentārieti, viņš bija galvenais prokurors.

B. APGALVOJUMS

Tiek apgalvots, ka Faluņgun praktizētāji ir kļuvuši par orgānu izņemšanas upuriem visā Ķīnā. Apgalvojums vēsta, ka orgānu izņemšana ir uzspiesta lielumam skaitam Faluņgun praktizētāju pret viņu pašu gribu, tas notiek visdažādākajās vietās, un šīm darbībām ir sistemātiskas politikas raksturs.

Orgānu izņemšana ir viens no posmiem orgānu transplantācijā. Orgānu izņemšanas mērķis ir nodrošināt orgānus transplantācijas operācijām. Transplantācijai nav obligāti jānotiek tajā pašā vietā, kur notiek orgāna izņemšana. Parasti tās ir divas dažādas vietas; orgāni, kas izņemti vienā vietā, tiek nosūtīti uz citu vietu, kur tiek veikta transplantācija.

Apgalvojums arī vēsta, ka orgāni tiek izņemti praktizētājiem brīdī, kad viņi vēl ir dzīvi. Praktizētāji tiek nogalināti orgānu izņemšanas operācijas laikā vai uzreiz pēc tās. Šīs operācijas ir slepkavības veids.

Visbeidzot, mums tika pateikts, ka šādi nogalinātie praktizētāji pēc tam tiek kremēti. Tādējādi vairs nav liķa, ko pārbaudīt, lai noteiktu orgāna transplantāta avotu.

C. DARBA METODES

Mēs veicām izmeklēšanu neatkarīgi no KFVI, Faluņ Dafa asociācijas vai kādām citām organizācijām vai valdībām. Mūsu mēģinājums doties uz Ķīnu neizdevās, bet mēs vēlētos doties turp vēlāk, lai turpinātu izmeklēšanu.

Kad mēs uzsākām savu darbu, mums nebija priekšstats par to, vai apgalvojumi ir patiesi, vai nav. Apgalvojumi bija tik satriecoši, ka tiem gandrīz nebija iespējams noticēt. Mēs labāk dotu priekšroku atklājumam, ka apgalvojumi ir nepatiesi, nevis patiesi. Apgalvojumi, ja tie ir patiesi, norāda uz zemisku ļaunuma formu, kas par spīti visām ļaundarbībām, ko ir pieredzējusi cilvēce, ir kaut kas nebijis uz šīs planētas. Tieši šīs šausmas lika mums atkāpties neticībā. Taču šī neticība nenožīmē, ka apgalvojumi ir nepatiesi.

Mēs labi atceramies vārdus, ko 1943. gadā ASV Augstākās tiesas tiesnesis Fēlikss Frankfurters teica poļu diplomātam, atbildot uz Jana Karska sniegtajām ziņām par holokaustu. Frankfurters sacīja:

„Es neteicu, ka šis jaunais cilvēks melo. Es sacīju, ka nespēju noticēt, tam, ko viņš man pavēstīja. Tajā ir atšķirība.” Pēc holokausta vairs nav iespējams izslēgt nevienu ļaundarības formu. To, vai šāds ļaunums ticis izdarīts, var noteikt tikai, ņemot vērā faktus.

Pēc tam, kad 2006. gada 7. jūlijā Otavā tika publicēta mūsu ziņojuma pirmā versija, mēs ceļojām pa visu pasauli, publiskojot ziņojumu un veicinot tajā izteikto ieteikumu realizāciju. Mūsu ceļojumu gaitā, kā arī ziņojuma pirmās versijas publicitātes rezultātā, mēs ieguvām būtisku papildu informāciju. Otrajā ziņojuma versijā iekļauta šī jaunā informācija.

Nekas no tā, ko mēs atklājām vēlāk, nesatricināja mūsu pārliecību par mūsu sākotnējiem slēdzieniem. Taču liela daļa no tā, ko mēs atklājām vēlāk, pastiprināja tos. Mūsaprāt, šī versija sniedz vēl pārliecinošākus pierādījumus mūsu slēdzieniem, nekā pirmā versija.

D. GRŪTĪBAS PIERĀDĪŠANAS PROCESĀ

Apgalvojumus pēc to būtības ir grūti pierādīt vai atspēkot. Labākais pierādījums jebkuram apgalvojumam ir aculiecinieka liecība. Taču saistībā ar apgalvojumiem par šiem noziegumiem diez vai būs kāda aculiecinieka liecība.

Cilvēki, kas bijuši klāt brīdī, kad tika izņemti orgāni Faluņgun praktizētājiem, ja kas tāds notiek, ir vai nu vaininieki, vai upuri. Aculiecinieku nav. Tā kā upuri saskaņā ar apgalvojumiem tiek noslepkavoti un kremēti, nav iespējams nedz atrast ķermeni, nedz arī veikt sekciju. Nav upuru, kas būtu izdzīvojuši un kas varētu pastāstīt, kas ar viņiem noticis. Maz ticams, ka vainīgie atzītos noziegumos, kas pēc būtības ir noziegumi pret cilvēci, ja tādi ir notikuši. Tomēr, lai arī mēs neieguvām pilnīgas atziņas, mēs, veicot izmeklēšanu, ieguvām pārsteidzoši daudz apstiprinājumu.

Nozieguma vietā, ja noziegums ir noticis, nepaliek nekādu pēdu. Tiklīdz orgāna izņemšana ir pabeigta, istaba, kur notikusi operācija, izskatās kā jebkura cita tukša operāciju telpa.

Ziņas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā tiek apspiestas, un tas padara apgalvojumu novērtēšanu sarežģītu. Ķīna, par nožēlošanu, apspiež cilvēkus, kas ziņo par cilvēktiesību pārkāpumiem, kā arī cilvēktiesību aizstāvjus. Tur nepastāv vārda brīvības. Tie, kuri ziņojuši par cilvēktiesību pārkāpumiem no Ķīnas iekšienes, bieži vien tiek arestēti un dažreiz apsūdzēti par valsts noslēpumu izpaušanu. Šajā kontekstā nevalstisko cilvēktiesību sargājošo organizāciju klusēšana par piespiedu kārtas orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem nepasaka mums neko.

Sarkanā Krusta Starptautiskajai komitejai nav atļauts apmeklēt ieslodzītos Ķīnā, tas nav atļauts arī citām organizācijām, kas rūpējas par ieslodzīto cilvēktiesībām. Arī tas izslēdz potenciālu pierādījumu iegūšanas iespēju.

Ķīnā nav likumdošanas par piekļūšanu informācijai. No Ķīnas valdības nav iespējams uzzināt pamatinformāciju par orgānu transplantācijām – cik ir transplantātu, kāda ir orgānu izcelsme, cik ir samaksāts par transplantātiem un kur iztērēta šī nauda.

Mēs patiešām šā ziņojuma tapšanas gaitā mēģinājām doties uz Ķīnu. Mūsu centieni izrādījās veltīgi. Rakstiskā veidā lūdzām tikšanos ar vēstniecības pārstāvjiem, lai apspriestu iecerēšanas nosacījumus. Mūsu vēstule ir pievienota šā ziņojuma pielikumā. Mūsu lūgums par tikšanos tika pieņemts, taču persona, kas satikās ar Deividu Kilgoru, bija ieinteresēta vienīgi noliegt apgalvojumus, nevis palīdzēt nokārtot mūsu vizīti.

E. PIERĀDĪŠANAS METODES

Mums nācās pievērst uzmanību daudziem faktoriem, lai noskaidrotu, vai tie kopumā sniedz priekšstatu, kas noteiktu, vai apgalvojumi ir patiesi vai nepatiesi. Neviena no šiem elementiem pats par sevi nedz apstiprina, nedz arī noliedz apgalvojumus. Kopā ņemot, tie veido kopēju ainu.

Daudzi pierādījumi, kurus mēs izskatījām, paši par sevi nav dzelžaini pierādījumi apgalvojumiem. Tomēr viņu neesamība, iespējams, nozīmētu atspēkošanu. Šo faktoru kombinācija, it īpaši tad, kad to ir tik daudz, rada iespaidu, ka apgalvojumi ir ticami, pat ja katrs no tiem atsevišķi, iespējams, to nespētu. Kad katrs iespējamais atspēkošanas elements, kuru mēs varējām noteikt, nespēj atspēkot apgalvojumus, varbūtība, ka apgalvojumi ir patiesi, kļūst būtiska.

Pierādījums var būt gan induktīvs, gan deduktīvs. Kriminālizmeklēšana parasti tiek veikta deduktīvi, apvienojot atsevišķus pierādījumus vienā loģiskā veselumā. Ierobežojumi, ar kuriem saskārāmies mūsu izmeklēšanas gaitā, stipri samazināja deduktīvās metodes izmantošanas iespējas. Daži elementi, no kuriem mēs varējām secināt, kas un kur ir noticis, tomēr bija pieejami, jo īpaši izmeklēšanas grupas dalībnieku veiktie tālruņa zvani.

Izstrādājot dažādas versijas, mēs izmantojām arī induktīvo loģiku. Ja apgalvojumi nav patiesi, kā mēs varam zināt, ka tie nav patiesi? Ja apgalvojumi ir patiesi, kādi fakti būtu tiem atbilstoši? Kas varētu paskaidrot apgalvojumu patiesumu, ja apgalvojumi ir īsti? Atbildes uz šāda veida jautājumiem mums palīdzēja nonākt pie slēdziena.

Mēs arī ņēmām vērā profilaksi. Kādi ir drošības pasākumi, kas neļautu šādām darbībām notikt? Ja tiek veikti drošības pasākumi, mēs varētu izdarīt slēdzienu, ka šādu darbību pastāvēšana ir maz ticama. Ja šādi pasākumi netiek veikti, tad iespējamība, ka šādas darbības notiek, palielinās.

F. PIERĀDĪJUMU UN ATSPĒKOJUMU ELEMENTI

a) Vispārīgie apsvērumi

1) Cilvēktiesību pārkāpumi

Ķīnā cilvēktiesības tiek pārkāptas dažādi. Šie pārkāpumi notiek pastāvīgi, un tie ir ļoti nopietni. Neskaitot Faluņgun, citi galvenie cilvēktiesību pārkāpumu mērķi ir Tibetas iedzīvotāji, kristieši, uiguri, demokrātijas aktivisti un cilvēktiesību aizstāvji. Tādi tiesībsargājošie mehānismi, kas paredzēti cilvēktiesību pārkāpumu novēršanai, kā neatkarīga tiesu vara, tiesības uz konsultāciju ar advokātu aizturēšanas brīdī, *habeas corpus* (rakstiska tiesas pavēle nogādāt ieslodzīto tiesā) un tiesības uz atklātu tiesu, Ķīnā nepastāv. Saskaņā ar Ķīnas Konstitūciju Ķīnā valda komunistiskā partija, nevis likums.

Komunistiskās Ķīnas vēsturi veido briesmīgi masveida noziegumi pret savu tautu. Komunistiskais režīms ir noslepkavojis vairāk nevainīgo nekā nacistiskā Vācija un Staļina režīms Krievijā kopumā.¹ Masveidā tiek nogalinātas vai pamestas novārtā jaundzimušās meitenītes. Spīdzināšana ir ļoti izplatīta. Bieži un patvaļīgi tiek piespriesti nāves sodi. Ķīnā ar nāvi sodīti vairāk cilvēku, nekā visās pārējās valstīs kopumā. Tiek apspiesta ticības brīvība.²

Šie cilvēktiesību pārkāpumu veidi, līdzīgi daudziem citiem faktoriem, paši par sevi nesniedz pierādījumus apgalvojumiem. Taču tie izslēdz atspēkojuma elementu. Par šiem apgalvojumiem nav iespējams pateikt,

¹ „The Black Book of Communism”, Harvard University Press (1999. gads), Jung Chand and Jon Halliday „Mao: The Unknown Story”, Knopf, 2005.

² „The Black Book of Communism”, Harvard University Press (1999. gads), Jung Chand and Jon Halliday „Mao: The Unknown Story”, Knopf, 2005.

ka tie pilnībā nesakristu ar kopējo situāciju, kas saistīta ar cilvēktiesību ievērošanu Ķīnā. Lai arī šie apgalvojumi paši par sevi ir pārsteidzoši, tie kļūst mazāk pārsteidzoši valstī ar tādu cilvēktiesību situāciju, kāda ir Ķīnā, nekā tie būtu daudzās citās valstīs.

Nemot vērā to, ka Ķīnā ir tik daudz cilvēktiesību pārkāpumu, nebūtu godīgi pieminēt tikai vienu upuri. Taču mēs vēlētos pievērst jūsu uzmanību cilvēktiesību advokāta Gao Džišena vajāšanai, kā konkrētam gadījumam. Tieši Gao bija tas, kurš pagājušajā vasarā rakstīja mums un aicināja doties uz Ķīnu, lai veiktu izmeklēšanu par orgānu zādzību sirdsapziņas gūstekņiem – ieslodzītajiem Faluņgun praktizētājiem. Vēlāk Ķīnas vēstniecība Otavā neizsniedza mums vīzu iebraukšanai Ķīnā, bet Gao drīz pēc tam tika arestēts.

Gao ir rakstījis trīs atklātās vēstules Ķīnas prezidentam Hu Džjintao un citiem līderiem, protestējot pret daudzajām nelikumībām attiecībā uz Faluņgun, ieskaitot konkrētus spīdzināšanas un slepkavības gadījumus. Gao arī aprakstīja un nosodīja orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem un šo orgānu tirdzniecību. Viņš izteica vēlēšanos pievienoties Koālijai, kas izmeklē orgānu izņemšanu dzīviem cilvēkiem.³

2006. gada 2. decembrī viņam tika izvirzīta apsūdzība par kūdīšanu uz valsts apvērsumu un piespriesti trīs gadi cietumā, taču viņa ieslodzīšana tika atlikta uz pieciem gadiem; Pekinas tiesa uz gadu atņēma viņam politiskās tiesības. Šīs represijas, kas tiek vērstas pret kādu, kurš rūpējas par cilvēktiesību ievērošanu kopumā, jo īpaši attiecībā uz Faluņgun praktizētāju vajāšanām, pašas par sevi pastiprina viņa un mūsu bažas.

Starptautiskā Olimpiskā komiteja 2001. gadā piešķīra Pekinai tiesības rīkot 2008. gada Olimpiskās spēles. Liu Dzjinmiņš, Pekinas Olimpisko spēļu rīcības komitejas viceprezidents, 2001. gada aprīlī sa-

³ Skatīt „Amnesty International” un „Human Rights Watch” ikgadējos ziņojumus par Ķīnu „The Epoch Times”. („The Epoch Times”, 2006. gada 24. decembris.)

cīja: „Dodot Pekinai iespēju rīkot Olimpiskās spēles, Jūs palīdzēsiet cilvēktiesību attīstībai.”

Diemžēl rezultāts ir gluži pretējs. Starptautiskās tiesībsargājošās organizācijas „Amnesty International” 2006. gada 21. septembra paziņojumā teikts:

„Novērtējot Ķīnas valdības veikumu četrās svarīgākajās cilvēktiesību sfērās pirms Olimpiskajām spēlēm, „Amnesty International” savos pēdējos pētījumos ir atklājusi, ka kopējā situācija ir un paliek neapmierinoša. Ir vērojams neliels progress nāves soda sistēmas reformēšanā, taču citās svarīgās jomās valdības politika attiecībā uz cilvēktiesībām ir pasliktinājusies.”

Starptautiskā sabiedrība, neiebildot pret Olimpisko spēļu norisi Pekinā, neskatoties uz cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos svarīgākajās sfērās Ķīnā, dod Ķīnai zīmi, ka tās darbības paliks nesodītas. Ķīnai, visdrīzāk, rodas iespaids, ka nav svarīgi, cik lielā mērā tā pārkāpj cilvēktiesības; starptautiskajai sabiedrībai, šķiet, tas nemaz nerūp.

2) Veselības aprūpes finansēšana

Kad Ķīna pārgāja no sociālistiskās ekonomikas uz tirgus ekonomiku, veselības aprūpes sistēma bija daļa no pārejas. Kopš 1980. gadā Ķīnas valdība sāka samazināt veselības aprūpes finansējumu, cerot, ka trūkstošo daļu segs pacientu izdevumi. Sākot no 1980. gada valsts finansētā daļa no kopējā veselības aprūpes izdevumu daudzuma samazinājās no 36% līdz 17%, tajā pašā laikā pacientu izdevumi pieauga no 20% līdz 59%.⁴ Pasaules Bankas sniegtajā ziņojumā norādīts, ka situāciju, ko radīja veselības aizsardzības finansējuma samazinājums, vēl vairāk pasliktināja cenu pieaugums privātajā sektorā.⁵

⁴ „Slimības augstā cena Ķīnā”, Luisa Lima, BBC ziņas, Pekina, 2006. gada 2. marts

⁵ „Veselības aizsardzība Ķīnā: organizācija, finansēšana un pakalpojumu sniegšana.” 2005. gada 27. jūlijs, Džefrijs P. Koplans (Jeffrey P. Koplan)

Nemot vērā ārsta kardiologa Hu Veimiņa teikto, valsts finansējums slimnīcai, kurā viņš strādā, nav pietiekams, lai samaksātu personālam algas pat par vienu nostrādāto mēnesi. Viņš sacīja: „Pie šādas sistēmas slimnīcām ir jādzenas pēc peļņas, lai izdzīvotu.” „Human Rights in China” (HRIC) ziņo: „Lauku slimnīcas ir spiestas izdomāt dažādus veidus, kā nopelnīt naudu, lai nodrošinātu pietiekamus ienākumus.”⁶

Orgānu tirdzniecība kļuva par slimnīcu finansējuma avotu, kas deva iespēju tām atstāt durvis atvērtas un nodrošināja līdzekļus, ar kuriem sniegt iedzīvotājiem papildu pakalpojumus.

Ir redzams, ka lielais līdzekļu trūkums vispirms varēja novest pie domas, ka orgānu izņemšana ieslodzītajiem, kuri tik un tā tiks sodīti ar nāvi, ir pieņemama, un pēc tam pie vēlmes pārāk neiedziļināties jautājumā, vai valsts piegādātie donori patiešām ir cietumnieki, kas notiesāti uz nāvi.

3) Armijas finansēšana

Militārie spēki, tāpat kā veselības aprūpe, ir pārgājuši no valsts finansējuma uz privātā biznesa struktūru. Militārie spēki Ķīnā ir daudzprofilu uzņēmējdarbība. Šī uzņēmējdarbība nav korupcija, nav arī novirze no valsts politikas. Tas ir valsts sankcionēts, apstiprināts veids, kā palielināt militārajām darbībām nepieciešamo naudas daudzumu. 1985. gadā toreizējais valsts prezidents Den Sjaopins izdeva direktīvu, kura atļāva Tautas Atbrīvošanas armijai pelnīt naudu, lai kompensētu tās budžetā radušos deficītu.

Daudzi transplantāciju centri un vispārēja tipa slimnīcas ir militāras iestādes, kuras finansējumu saņem no orgānu transplantāciju pacientiem. Militārās slimnīcas darbojas neatkarīgi no Veselības aizsardzības ministrijas. Finanses, kas tiek iegūtas no orgānu transplantācijām, daudzkārt

⁶ „Starptautiskais līgums par ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību īstenošanu Ķīnas Tautas Republikā”, 2005. gada 14. aprīlis, 69. punkts, 24. lpp.

pārsniedz šo iestāžu izdevumus. Naudas līdzekļi nonāk kopējā militāro spēku budžetā.

Par piemēru ņemsim Bruņotās policijas Centrālās slimnīcas Orgānu transplantācijas centru Pekinā. Šī slimnīca pašpārliedzināti paziņo:

„Mūsu Orgānu transplantācijas centrs ir galvenā mūsu naudas pelnīšanas nodaļa. Tās bruto peļņa 2003. gadā bija 16 070 000 juaņu. No 2004. gada janvāra līdz jūnijam ienākumi bija 13 570 000 juaņu. Šajā gadā (2004.) ir iespēja pārsniegt 30 000 000 juaņu robežu.”⁷

Militāro spēku līdzdalība orgānu izņemšanā vērojama arī civilajās slimnīcās. Pacienti bieži mums stāsta, ka, neskatoties uz to, ka orgāna transplantācija viņiem tikusi izdarīta civilajā slimnīcā, operācijas veikuši militārie darbinieki.

Lūk, viens piemērs. Kad bijām Āzijā, lai stāstītu par mūsu ziņojumu, mēs tur satikām kādu cilvēku, kurš 2003. gadā bija lidojis uz Šanhaju, lai iegūtu jaunu nieri par 20 000 ASV dolāru, cenu, par kuru viņš bija vienojies pirms izbraukšanas. Viņš tika uzņemts Pirmajā Tautas slimnīcā – civiliestādē, kur divu turpmāko nedēļu laikā viņa asins saderības un citu faktoru pārbaudei tika piegādātas četras nieres. Viņa organisma antivielu dēļ tās visas bija nesaderīgas un tika aizvestas prom.

Pēc tam viņš atgriezās mājās, bet divus mēnešus vēlāk atkal atbrauca uz slimnīcu. Līdzīgā veidā tika pārbaudītas vēl četras nieres, un, kad astotā izrādījās saderīga, tika veiksmīgi izdarīta orgāna transplantācijas operācija. Pēcoperācijas perioda astoņas dienas viņš pavadīja Tautas atbrīvošanas armijas 85. slimnīcā. Viņa ķirurgs bija Taņš Dzjaņmins no

⁷ <http://www.309yizhi.com/webapp/center/intro.jsp> Šī mājas lapa bija pieejama 2006. gada jūlija sākumā, bet vēlāk tika aizvērta. Arhivētā mājas lapa atrodas: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.309yizhi.com%2Fwebapp%2Fcenter%2Fintro.jsp&x=0&y=0>.

Naņdzjinas militārā apgabala, kurš, atrodoties civilajā slimnīcā, nēsāja armijas formas tērpu.

Taņam Dzjaņminam līdzī bija iespējamo „donoru” saraksti, kas bija sastādīti, ņemot vērā dažādas audu un asins pazīmes, un no kuriem viņš izvēlējās uzvārdus. Ārsts bija vairākkārt redzēts izejam no slimnīcas armijas formas tērpā un atgriežamies pēc divām līdz trijām stundām ar konteineru, kurā atradās nieres. Dr. Taņš pacientam teica, ka astotā niere iegūta no ieslodzītā, kurš sodīts ar nāvi.

Militārajiem darbiniekiem ir pieeja cietumiem un ieslodzītajiem. Viņu darbības ir vēl slepenākas nekā valsts pārvaldei. Likumu varai līdz viņiem neaizsniegties.

4) Korupcija

Korupcija ir lielākā problēma visā Ķīnā. Valsts iestādes reizēm darbojas to cilvēku labā, kas tās pārvalda, nevis iedzīvotāju interesēs. Laiku pa laiku Ķīna uzsāk „dzelžainu cīņu” pret korupciju.

Taču, ja nav likuma varas un demokrātijas, ja valda slepenība un neeksisistē valsts uzskaitē par valsts naudas līdzekļiem, šīs kampaņas pret korupciju vairāk atgādina cīņu par varu, nevis īstu cīņu pret korupciju. Tie ir mēģinājumi nomierināt sabiedrības satraukumu par korupciju valstī, tās ir vien politizētas sabiedrisko attiecību kampaņas.

Orgānu tirdzniecības problēmas pamatā ir nauda. Taču tas nav tas pats, ja teiktu, ka šīs problēmas pamatā ir korupcija. Tirgošanās ar orgāniem, kas izņemti cilvēkiem bez viņu piekrišanas, apvieno sevī naidu un mantkāribu. Valsts noteiktā vajāšanu politika tiek realizēta ekonomiski izdevīgā veidā.

Bijušais Ķīnas prezidents Dens Sjaopins teica: „Kļūt bagātam – tas ir gods.” Viņš neteica, ka daži veidi, kā kļūt bagātam, ir apkaunojoši.

Slimnīcas, dzenoties pēc peļņas, savos reģionos izmanto ieslodzīto neaizsargāto stāvokli.

Cilvēkiem, kas atrodas cietumā, nav nekādu tiesību, viņi pilnībā atrodas valsts rīcībā. Naida kurināšana pret ieslodzītajiem un izturēšanās pret viņiem kā pret necilvēkiem, nozīmē, ka tie, kuri uzķērušies uz šīs oficiālās naida propagandas āķa, var viņus kaut un nogalināt bez mazākajiem sirdsapziņas pārmetumiem.

b) Apsvērumi saistībā ar orgānu iegūšanu

5) Tehnoloģiju attīstība

Alberts Einšteins rakstīja:

„Atoma spēka atklāšana ir izmainījusi visu, izņemot mūsu domāšanu... šīs problēmas risinājums atrodas cilvēces sirdī. Ja tikai es būtu zinājis [par sekām], es būtu kļuvis par pulksteņmeistaru.”

Tehnoloģiju attīstība neizmaina cilvēka dabu. Taču tā izmaina spēju nodarīt ļaunu.

Transplantācijas ķirurģijas attīstība ir ievērojami uzlabojusi cilvēces spēju uzveikt orgānu darbības pasliktināšanās problēmu. Taču transplantācijas ķirurģijas attīstība nav mainījusi mūsu domāšanu.

Ir tendence uzskatīt, ka katrs jauns medicīnas atklājums nes cilvēcei labumu. Tāds, protams, ir to izstrādātāju nolūks. Taču medicīnas pētniecība, lai arī cik tā būtu attīstīta, aci pret aci sastopas ar mūžīgo jautājumu par labo un ļauno.

Moderno tehnoloģiju attīstība transplantācijas ķirurģijā nenozīmē Ķīnas politiskās sistēmas attīstību. Ķīnā vēl aizvien pastāv komunistiskais režīms. Atklājumi transplantācijas ķirurģijā Ķīnā kļūst par valsti plaši izplatītās ciet-

sirdības, korupcijas un represiju upuriem. Jaunatklājumi transplantācijas ķirurģijā nodrošina jaunas iespējas vecajiem kadriem realizēt savu ideoloģiju un korumpētību.

Mēs nepiedāvājam tiem, kuri attīstījuši transplantācijas ķirurģiju, kļūt par pulksteņmeistariem. Mēs iesakām nebūt tik naiviem, lai domātu, ka vienīgi tādēļ, ka transplantācijas ķirurģija tikusi attīstīta, lai darītu labu, tā nevarētu nodarīt arī ļaunu.

No otras puses, apgalvojums, ka transplantācijas ķirurģijas jaunatklājumi tiek izmantoti, lai izņemtu orgānus Faluņgun praktizētājiem pret viņu gribu, būtu tieši Alberta Einšteina sniegtās mācību stundas izspēlēšana jaunā kontekstā. Esam jau pieredzējuši, kā modernās tehnoloģijas, kas attīstītas, lai sniegtu labumu cilvēcei, tikušas izmantotas, lai darītu ļaunu. Mums nevajadzētu brīnīties, ja kas tāds ir noticis arī ar transplantācijas ķirurģiju.

6) Izturēšanās pret ieslodzītajiem, kuriem piespriests nāves sods

2006. gada novembra vidū Veselības aizsardzības ministra vietnieks Huans Dzjefu, uzstājoties ķirurgu konferencē Guandžou provinces dienvidu pilsētā, atzina, ka transplantācijas operācijās tiek izmantoti uz nāvi notiesāto ieslodzīto orgāni. Viņš teica: „Neskaitot nelielu daudzumu orgānu, kas iegūti no satiksmes negadījumos bojā gājušajiem, lielākā daļa orgānu tiek saņemta no ieslodzītajiem, kuri sodīti ar nāvi.” *Asia News* raksta: „„Nelegālais bizness ir jāaizliedz,” sacīja Huana kungs, būdams informēts par to, ka pārāk bieži orgāni tiek iegūti bez donoru piekrišanas un pārdoti par augstām cenām ārvalstniekiem.”

Ķīnā nāves sods tiek piemērots par daudziem un dažādiem pārkāpumiem, ieskaitot politiskos un ekonomiskos noziegumus, kuri neparedz jebkādu vardarbīgu rīcību, ko būtu veicis apsūdzētais. Starp nāves soda kā tāda nepastāvēšanu un Faluņgun praktizētāju nogalināšanu orgānu

izņemšanai bez viņu piekrišanas ir milzīgs atstatums. Taču starp nāves soda izpildīšanu ieslodzītajiem, kam piespriests augstākais soda mērs par ekonomiskajiem un politiskajiem noziegumiem, un viņu orgānu izņemšanu bez viņu piekrišanas un Faluņgun praktizētāju nogalināšanu, lai iegūtu viņu orgānus pret viņu gribu, ir daudz mazāks atstatums.

Grūti būtu noticēt, ka valsts, kura nevienam nav nogalinājusi, kurā netiek izpildīts nāves sods, kura nevienam neizņem orgānus bez viņa piekrišanas, izņemtu orgānus Faluņgun praktizētājiem pret viņu gribu. Daudz vieglāk ir noticēt tam, ka valsts, kura ar nāvi soda ieslodzītos, kam piespriests augstākais soda mērs par ekonomiskajiem un politiskajiem noziegumiem, un izņem viņu orgānus bez viņu piekrišanas, nogalinās arī Faluņgun praktizētājus, lai iegūtu viņu orgānus pret viņu gribu.

Faluņgun praktizētāji ir tā ieslodzīto daļa, kurus Ķīnas varas iestādes pazemo, necilvēcīgi pret viņiem izturas, liedz viņiem tiesības uz individualitāti un izolē vēl lielākā mērā nekā kriminālnoziedzniekus, kuriem piespriests nāves sods. Un patiešām, ja ņem vērā vienīgi valdības oficiālos paziņojumus par šīm divām ieslodzīto grupām, tad varētu šķist, ka Faluņgun praktizētāji ir vēl lielāks orgānu izņemšanas mērķis, nekā ieslodzītie, kam piespriests nāves sods.

7) Orgānu ziedošana

Ķīnā nav organizētas orgānu ziedošanas sistēmas.⁸, ⁹ Šajā ziņā tā nav līdzīga nevienai citai valstij, kurā tiek veiktas orgānu transplantācijas

⁸ http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (2006. gada 5. maijs, laikraksts „China Daily”) Arhivētā interneta mājas lapa angļu valodā: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm

⁹ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> („Life weekly”, 2006. gada 7. aprīlis) Arhivētā interneta mājas lapa: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

operācijas. Dzīviem donoriem ir atļauts ziedot orgānus tikai ģimenes locekļiem.

Mums pastāstīja, ka ķīniešu kultūrā negatīvi izturas pret orgānu ziedošanu. Taču Honkongā un Taivānā, kur būtībā ir tāda pati kultūra, pastāv aktīvas orgānu ziedošanas programmas.

Tas, ka Ķīnā nav orgānu ziedošanas sistēmas, pastāsta mums divas lietas. Pirmkārt, orgānu ziedošana nav ticamību iedvest spējīgs orgānu transplantātu avots Ķīnā.

Tā kā Ķīnā ir kultūras noteikta nepatika pret orgānu ziedošanu, pat aktīvai orgānu ziedošanas sistēmai būtu grūti nodrošināt pietiekamu orgānu daudzumu transplantācijas operācijām, kas šobrīd tiek veiktas Ķīnā. Taču problēma kļūst vēl sarežģītāka, ja nav pat aktīvu mēģinājumu veicināt orgānu ziedošanu.

Orgānu ziedošanai citās valstīs ir liela nozīme, jo ziedojumi ir transplantācijām nepieciešamo orgānu galvenais avots. Ņemot vērā to, ka Ķīnā nav nopietnu pasākumu, kas veicinātu orgānu ziedošanu, mēs varam izdarīt secinājumu, ka Ķīnā ziedojumiem nav nekādas nozīmes. Ķīnā pat bez ziedojumiem ir tik bagātīgi pieejami orgāni transplantācijām, ka veicināt orgānu ziedošanu kļūst lieki.

Tas, ka Ķīnā nav nopietnu centienu veicināt orgānu ziedošanu, ka ir ļoti īsi transplantācijas operāciju gaidīšanas laiki, kā arī lielais orgānu transplantācijas operāciju skaits, liecina par to, ka Ķīna burtiski ir pārpludināta ar transplantācijas orgāniem, kas izņemti dzīviem cilvēkiem; varas iestāžu rīcībā ir cilvēki, kurus nogalināt, lai iegūtu viņu orgānus transplantācijas operācijām. Šī realitāte nekādi nespēj atspēkot apgalvojumus par vardarbīgu orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem.

8) Gaidīšanas laiki

Ķīnas slimnīcu interneta mājas lapas reklamē īsus transplantācijas orgānu gaidīšanas laikus. Transplantāti, kas ņemti no jau sen miruša donora, nav dzīvotspējīgi, jo orgāns pēc cilvēka nāves sadalās. Ja mēs pieņemam šo slimnīcu pašreklāmu par patiesību, tad tas nozīmē, ka ir liels daudzums dzīvu cilvēku, kuri ir pieejami kā orgānu donori pēc pieprasījuma.

Transplantācijas orgāna gaidīšanas laiks orgānu saņēmējiem Ķīnā ir daudz īsāks nekā jebkur citur pasaulē. Ķīnas Starptautiskā transplantāciju centra mājas lapā teikts: „Var būt nepieciešama tikai viena nedēļa, lai atrastu piemērotu (nieru) donoru, maksimālais laiks – viens mēnesis...”¹⁰ Turpinājumā teikts: „Ja kaut kas notiks ar donora orgānu, pacientam būs iespēja saņemt citu donora orgānu, un pēc nedēļas tiks veikta vēl viena operācija.”¹¹ 2006. gada aprīļa sākumā Austrumu Transplantācijas centra mājas lapā bija paziņots, ka „vidējais (piemērotas nieres) gaidīšanas laiks ir divas nedēļas”.¹² Šanhajas pilsētas Čandženas slimnīcas mājas lapā teikts: „...Visiem pacientiem vidējais aknas transplantāta gaidīšanas laiks ir viena nedēļa.”¹³

Turpretī Kanādā 2003. gadā nieres gaidīšanas laiks vidēji bija 32,5 mēneši, un Britu Kolumbijā tas bija vēl ilgāks – 52,5 mēneši.¹⁴ Nieres izdzīvošanas

¹⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm> Arhivētā mājas lapā:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.htm&x=19&y=11>

¹¹ <http://en.zoukiishoku.com/list/volunteer.htm> Arhivētā mājas lapā:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm&x=8&y=9>

¹² Titullapa tikusi pārveidota. Arhivētā mājas lapā:
[http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special images/ootcLpng](http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special%20images/ootcLpng)

¹³ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Arhivētā mājas lapā:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=i5&y=8>

¹⁴ Kanādas Orgānu pārstādīšanas reģistrs, Kanādas Veselības institūta informācija, [http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005 Gill-rev July22 2005.ppt](http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005%20Gill-rev%20July22%202005.ppt), 2005. gada jūlijs

ilgums svārstās no 24 līdz 48 stundām, bet aknai tas ir apmēram 12 stundas.¹⁵ Vienīgais veids, kā Ķīnas orgānu transplantācijas centri var nodrošināt klientiem tik īsu orgāna gaidīšanas laiku, ir liela dzīvu nieru un aknu donoru banka. Reklamētie pārsteidzoši īsie gaidīšanas laiki pilnīgi atbilstoša orgāna piemeklēšanai vedina domāt, ka eksistē milzīga dzīvu potenciālo orgānu „donoru” banka.

9) Apsūdzošā informācija interneta mājas lapās

Daži materiāli, kas bija pieejami dažādu Ķīnas orgānu transplantācijas centru interneta mājas lapās pirms 2006. gada 9. marta (kad Kanādas un citu pasaules valstu plašsaziņas līdzekļos parādījās apgalvojumi par orgānu iegūšanu lielā mērogā), arī ir inkriminējoši. Sprototams, ka liela daļa no tiem kopš tā laika tikuši izdzēsti. Tādēļ šie komentāri tiks attiecināti tikai uz tām interneta mājas lapām, kuras vēl joprojām atrodamas arhīvos un kuru saites būs uzrādītas komentāros vai atsaucēs. Vēl 2006. gada jūnija pēdējā nedēļā tikla pārlūkprogrammās bija pieejams pārsteidzoši liels daudzums pašapsūdzošu materiālu. Mēs šeit uzskaitīsim tikai četrus piemērus:

(1) Ķīnas Starptautiskā transplantāciju centra mājas lapa:

(<http://en.zoukiishoku.com/>)

(Šenjanas pilsēta)

Šīs mājas lapas angļu versijā 2006. gada 17. maijā (mandarīnu dialekta versija acīmredzot pazuda pēc 9. marta) teikts, ka centrs tika izveidots 2003. gadā Ķīnas Medicīnas universitātei pievienotajā 1. slimnīcā, „...speciāli ārvalstu draugiem. Vairums pacientu ir no visas pasaules”. Mājas lapas ievada rakstā pirmajā teikumā ¹⁶ paziņots, ka „iekšējo orgānu (viena no vārdnīcās piedāvātajām

¹⁵ Donoru saderības noteikšanas sistēma, Orgānu iegūšanas un transplantācijas tīkls (The Organ Procurement and Transplantation Network – OPTN)
<http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>

¹⁶ Sākotnējā mājas lapa tikusi likvidēta. Iepriekšējās versijas vēl joprojām atrodas interneta arhīvā: <http://web.archive.org/web/20050305122521/http://en.zoukiishoku.com/>

definīcijām: „mīkstie iekšējie orgāni... ieskaitot smadzenes, plaušas, sirdi u.c.”) piegādātāji var tikt atrasti nekavējoties!” Citā lappusē¹⁷ šajā pašā mājas lapā ir šāds paziņojums: „...katru gadu visā valstī tiek veiktas vismaz 5000 nieru transplantācijas operācijas. Šīs daudzās transplantācijas operācijas varēja notikt, pateicoties Ķīnas valdības atbalstam. Augstākā tautas tiesa, augstākā tautas likumvara – ierēdņi, policisti, tiesneši, Veselības aizsardzības ministrija un civilpārvalde kopīgi pieņēma likumu, lai nodrošinātu to, ka orgānu ziedošanu atbalsta valdība. Tas ir unikāls gadījums pasaulē.”

Šīs lappuses „Jautājumu un atbilžu” sadaļā var izlasīt šādu tekstu:

„Līdz dzīvas nieres transplantācijas operācijai mēs garantējam donora nieru funkcionēšanu... Tādēļ tas ir drošāk nekā citās valstīs, kur orgāns nav ņemts no dzīva donora.”¹⁸

„Jautājums: Vai aizkuņģa dziedzera transplantāti tiek ņemti no pacientiem, kam apstājusies smadzeņu darbība (mirušiem pacientiem)?”

„Atbilde: Mūsu orgāni netiek ņemti no pacientiem, kuriem apstājusies smadzeņu darbība, jo orgāna stāvoklis var nebūt labs.”¹⁹

(2) Austrumu orgānu transplantācijas centra mājas lapā:

(<http://www.ootc.net>)

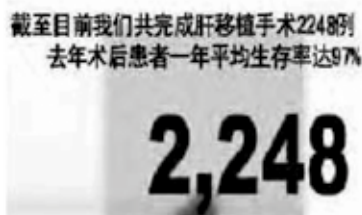
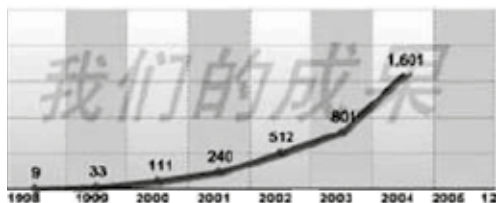
(Tjaņdzjiņas pilsēta)

¹⁷ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm> vai izmantojiet arhivēto versiju: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=12>

¹⁸ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa.htm> vai izmantojiet arhivēto versiju: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa.htm&x=27&y=10>

¹⁹ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> vai izmantojiet arhivēto versiju: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

Mājas lapā, kura saskaņā ar mums sniegtajām ziņām tika izdzēsta aprīļa vidū (taču vēl joprojām atrodama arhīvā; skat. 13. atsauci), teikts, ka „no 2005. gada janvāra līdz šim brīdim mēs esam veikuši 647 aknu transplantācijas – 12 no tām izdarītas šajā nedēļā; vidējais gaidīšanas laiks – divas nedēļas”. Diagramma, kas arī tika izdzēsta apmēram tajā pašā laikā (taču vēl joprojām pieejama arhīvā; skat. 20. atsauci²⁰), uzrāda, ka, sākot praktiski no nulles 1998. gadā (kad tika veiktas tikai deviņas aknu transplantācijas operācijas) līdz 2005. gadam, operāciju skaits pieaudzis līdz 2248.²¹

Turpretī Kanādas Orgānu transplantācijas reģistrs (skat. 15. atsauci) uzrāda, ka 2004. gada kopējais visu veidu orgānu transplantācijas operāciju skaits Kanādā bija 1773.

(3) Dzjaotunas Universitātes slimnīcas Aknu transplantācijas centra mājas lapa: (<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>)

(Šanhaja – telefoniskās izmeklēšanas grupas aptaujāto centru 5. sarakstā)

2006. gada 26. aprīļa publikācijā²² mājas lapā teikts: „2001. gadā (šeit) veiktas septiņas aknu transplantācijas operācijas, 2002. gadā – 53, 2003. gadā – 105, 2004. gadā – 144, 2005. gadā – 147 un 2006. gada janvārī – 17 operācijas.”

²⁰ Titullapa tikusi pārveidota. Arhivētā mājas lapa:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ooot_achievement.jpg http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ooot2.png

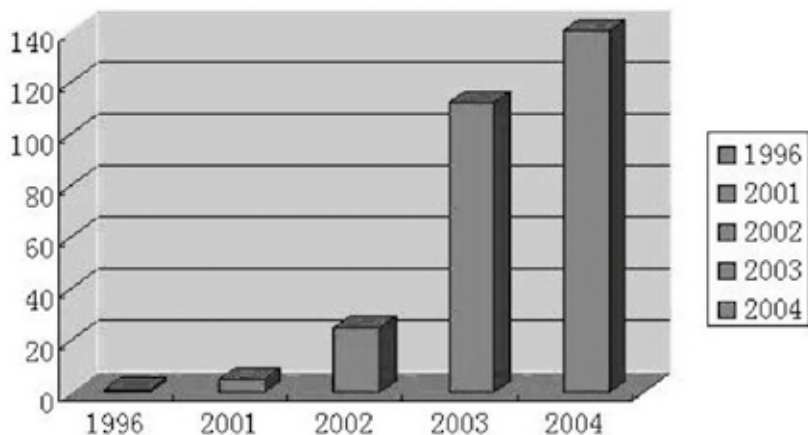
²¹ Titullapa tikusi pārveidota. Arhivētā mājas lapa: http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ooot_case.jpg http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ooot1.png

²² <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> Arhivētā mājas lapa: <http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticle15198152.shtml>

(4) Čandženas slimnīcas Orgānu transplantācijas centra 2. Militārās medicīnas universitātes mājas lapa:

(<http://www.transorgan.com/>) (Šanhaja)

Lappuse tika izdzēsta pēc 2006. gada 9. marta. (Lapa ir pieejama interneta arhīvā).²³ Tajā redzama diagramma, kurā attēlots šajā centrā veikto aknu transplantāciju operāciju skaits ik gadu:

„Aknu transplantācijas pielikuma” veidlapas ²⁴ sākumā paziņots: „... Šobrīd aknu transplantācijai operācijas un hospitalizācijas izmaksas kopumā ir apmēram 200 000 juaņu (66 667 Kanādas dolāru) un vidējais vienas aknu piegādes gaidīšanas laiks visiem mūsu slimnīcas pacientiem ir viena nedēļa...”

10) Intervijas ar orgānu saņēmējiem

Gatavojot mūsu ziņojuma pirmo versiju, mums pietrūka laika, lai intervētu donoru orgānu saņēmējus – cilvēkus, kuri bija devušies no ār-

²³ Izdzēstās 2005. gada marta mājas lapas URL
vietrādis [http://web.archive.org/web/20050317130117/
http://www.transorgan.com/aboutg_intro.asp](http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/aboutg_intro.asp)

²⁴ <http://www.transorgan.com/apply.asp> , arhivētā mājas lapa: [http://archive.edoors.
com/render.php?url=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8](http://archive.edoors.com/render.php?url=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8)

valstīm uz Ķīnu veikt transplantācijas operācijas. Sastādot šo ziņojuma versiju, mēs vispusīgi intervējām lielu daudzumu šādu orgānu saņēmēju un viņu ģimenes locekļus. Viņu pieredzes apkopojums pievienots šā ziņojuma pielikumā.

Saskaņā ar orgānu saņēmēju un viņu radnieku teikto orgānu transplantācijas operācijas tiek veiktas gandrīz pilnīgā slepenībā, it kā tas būtu noziegums, kas būtu jāslēpj. No orgānu saņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem tika slēpts pēc iespējas vairāk informācijas. Viņiem netiek nosaukti donoru vārdi. Neskatoties uz lūgumiem atklāt šo informāciju, bieži netiek nosaukti arī operējošā ārsta un apkalpojošā personāla vārdi. Orgānu saņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem parasti par operācijas veikšanas laiku paziņo neilgi pirms tās sākuma. Reizēm operācijas notiek nakts vidū. Visa procedūra tiek veikta pēc „nejautā-jiet, nestāstiet” principa.

Kad cilvēki rīkojas tā, it kā viņiem būtu, ko slēpt, ir saprātīgi secināt, ka viņiem ir kaut kas slēpjams. Tā kā orgānu iegūšana no ieslodzītajiem, kas sodīti ar nāvi, ir plaši zināms fakts un to pat atzīst Ķīnas valdība, Ķīnas orgānu transplantācijas slimnīcām nebūtu vajadzības to slēpt. Ir jābūt vēl kaut kam citam. Kas tas ir?

11) Iegūstamā nauda

Ķīnā orgānu pārstādīšana ir ļoti ienesīgs bizness. Mēs varam izsekot tam, kā konkrētās orgānu transplantācijas slimnīcās ienākusi nauda no tiem cilvēkiem, kas maksāja par orgānu pārstādīšanu, bet ne vairāk. Mēs nezinām, kas iegūst naudu, ko saņem slimnīcas. Vai ārstiem un medmāsām, kas iesaistīti noziedzīgā orgānu izņemšanā, maksā milzīgas naudas summas par viņu noziegumiem? Tas ir jautājums, uz kuru nespējam atbildēt, jo mēs nekādi nevarējām zināt, kur palika šī nauda.

Ķīnas Starptautiskā orgānu transplantācijas tīkla Palīdzības centra mājas lapa (<http://en.zoukiishoku.com/>)

(Šenjana)

Pirms 2006. gada aprīļa, kad informācija tika izdzēsta, mājas lapā ²⁵ tika piedāvātas šādas cenas orgānu transplantācijai:

Niere	62 000 ASV dolāru
Aknas	98 000 – 130 000 ASV dolāru
Aknas un nieres	160 000 – 180 000 ASV dolāru
Nieres un aizkuņģa dziedzeris	150 000 ASV dolāru
Plaušas	150 000 – 170 000 ASV dolāru
Sirds	130 000 – 160 000 ASV dolāru
Acs radzene	30 000 ASV dolāru

Standarta veids, kā izmeklēt jebkuru apgalvojumu attiecībā uz noziegumu, kurā nauda nonāk no rokas rokā, ir izsekot ceļu, pa kuru iet nauda. Taču Ķīnā, kur visas durvis ir aizvērtas, izsekot naudas ceļam ir neiespējami. Neziņa par to, kur paliek nauda, neko nepierāda, taču tā arī neko nenoliedz, ieskaitot šos apgalvojumus.

12) Transplantācijas ētika Ķīnā

Ķīniešu transplantācijas ķirurģijas profesionāļi nav pakļauti nekādiem ētiskiem ierobežojumiem, izņemot likumus, kas regulē viņu darbu. Daudzās citās valstīs pastāv savas disciplinārās struktūras, kas kontrolē

²⁵ Taču interneta arhīvā vēl joprojām ir atrodama informācija, kas bija publicēta šajā mājas lapā 2006. gada martā: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+%&x=16&y=11>

ētisko normu ievērošanu. Transplantācijas ķirurgus, kas pārkāpj ētiskās normas, var atlaist no amata viņu pašu kolēģi bez jebkādas valsts iejaukšanās.

Par transplantācijas profesionāļiem Ķīnā mēs neko tamlīdzīgu neatklājam. Kas attiecas uz transplantācijas ķirurgu, kamēr neiejaucas valdība, viss ir iespējams. Nav nevienas neatkarīgas kontroles institūcijas, kas veiktu transplantācijas ķirurgu disciplināro uzraudzību neatkarīgi no valsts.

„Mežonīgo rietumu” sistēma transplantācijas ķirurģijas jomā Ķīnā rada apstākļus, kad viegli var parādīties nelikumīga prakse. Valsts iejaukšanās un kriminālvajāšana katrā ziņā notiek mazāk sistemātiski, nekā sodīšana par profesionālās disciplīnas pārkāpumiem. Tā kā sods par kriminālnoziedzumu ir daudz lielāks, nekā sods par profesionālās disciplīnas pārkāpumu (iespējamais ieslodzījums cietumā salīdzinājumā ar vienkāršu atlaišanu no darba), krimināllietas ir daudz retāk sastopamas, nekā disciplinārlietas.

Tas, ka neeksistē funkcionējoša transplantācijas ķirurģijas disciplinārā sistēma, nenozīmē, ka notiek nelikumības. Taču tas noteikti palielina iespēju, ka tās varētu notikt.

13) Transplantācijas ētika ārvalstīs

Transplantācijas ķirurģijas ētikā ārvalstīs ir milzīgi robi. Daudzās valstīs, no kurām uz Ķīnu dodas tūristi, lai veiktu orgānu pārstādīšanu, transplantācijas ķirurgi ir izveidojuši ētiskās un disciplinārās sistēmas. Taču šo sistēmu darbība reti kad ir tieši saistīta ar transplantācijas tūrismu, kontaktiem ar Ķīnas transplantācijas speciālistiem vai jautājumiem, kas skar ar nāvi sodīto ieslodzīto orgānu izmantošanu. Šādu rīcību, šķiet, varētu raksturot ar vārdiem „neko neredzu, neko nezinu”.

Attiecībā uz transplantācijas tūrismu Honkongas Medicīnas padomes Profesionālās uzvedības kodeksā ir divi principi, kurus ir vērts īpaši uzsvērt. Vienā no tiem teikts, ka, „ja ir šaubas” par to, vai donors ir devis piekrišanu brīvi vai brīvprātīgi, ķirurgs nedrīkst izmantot attiecīgo orgānu. Un vismazākā mērā to varētu teikt par Ķīnu, ņemot vērā faktu, ka „gandrīz visi” transplantāti tiek ņemti no ieslodzītajiem, un gandrīz katrā gadījumā ir šaubas par to, vai donors ir devis piekrišanu brīvi vai brīvprātīgi.

Otrs princips ir tāds, ka atbildīgs par ķīniešu donora stāvokļa noskaidrošanu ir ārvalstu ķirurgs. Ārvalstu speciālists nerīkojas ētiski, ja viņš nav ievācis informāciju vai darījis to tikai virspusēji. Ārvalstu speciālistam, pirms viņš sūta pacientu uz Ķīnu, pēc veiktās izpētes nedrīkst būt ne mazāko šaubu, ka donors piekrišanu devis brīvi vai brīvprātīgi.

Lai orgānu tirdzniecība Ķīnā varētu plaukt, ir nepieciešams gan piedāvājums, gan pieprasījums. Piedāvājums nāk no Ķīnas, no ieslodzītajiem. Bet pieprasījums, lielākoties un par lielām summām, nāk no ārvalstīm.

Honkongas principi drīzāk ir izņēmums, nevis likums. Pasaules profesionālā ētika dara gaužām maz vai pilnīgi neko, lai apturētu orgānu pieprasījumu no Ķīnas.

14) Transplantāciju regulējošie likumi Ķīnā

Līdz 2006. gada 1. jūlijam orgānu tirdzniecība Ķīnā bija legāla. Šajā datumā spēkā stājās likums, kas aizliedz orgānu tirdzniecību.

Ķīnā ir milzīgs intervāls starp likuma pieņemšanu un tā realizēšanu. Kā piemēru minēsim Ķīnas Konstitūciju, kuras ievaddaļā Ķīnai tiek solīta „augsta līmeņa” demokrātija. Taču, kā parādīja slaktiņš Tiananmen laukumā, Ķīna nav demokrātiska.

Patiesi, mēs varam teikt, ka likums par orgānu transplantāciju šobrīd netiek realizēts. 2006. gada novembra beigās Beļģijas senators Patriks Vankrunkelsvens piezvanīja uz divām dažādām Pekinas klīnikām, stādoties priekšā kā pacients, kam nepieciešama nieres pārstādīšana. Abās klīnikās viņam tūlīt pat piedāvāja nieri par 50 000 eiro.

Kā jau iepriekš tika minēts, veselības aizsardzības ministra vietnieks Huans Dzjefu 2006. gada novembrī nosodīja uz nāvi notiesāto ieslodzīto orgānu tirdzniecību, teikdams, ka „nelikumīgais bizness ir jāaizliedz”. Taču tas jau bija aizliegts 1. jūlijā. Viņa runa ir jāuztver kā oficiāls apliecinājums tam, ka aizliegums nedarbojas.

15) Transplantāciju regulējošie likumi ārvalstīs

Orgānu transplantācijas veids, ko īsteno Ķīnas medicīnas sistēma, visur citur pasaulē tiek atzīts par nelikumīgu. Taču tas nav pretlikumīgi, ja ārvalstnieks no jebkuras valsts dosies uz Ķīnu, lai veiktu tur orgānu pārstādīšanas operāciju, kas viņa paša valstī tiktu uzskatīta par nelikumīgu, un pēc tam atgriezīsies mājās. Ārvalstu likumdošana transplantāciju jomā visur ir teritoriāla. Tā nesniedzas ārpus valsts robežām.

Daudzi citi likumi darbojas pasaules mērogā. Piemēram, tūristi, kas devušies sekā ar bērniem meklējumos, var tikt pakļauti kriminālai vajāšanai ne tikai tajā valstī, kurā noticis sekss ar bērniem, bet arī daudzās citās valstīs, kā arī pēc atgriešanās mājās. Šādas likumdošanas nav attiecībā uz orgānu transplantācijas tūristiem, kuri maksā par orgānu transplantātiem, necenšoties noskaidrot, vai donors devis piekrišanu viņa orgānu izmantošanai.

Ir bijuši daži likumdošanas iniciatīvu gadījumi. Piemēram, beļģu senators Patriks Vankrunkelsvens ir ierosinājis eksteritoriālu krimināllikumu, kas sodītu orgānu transplantācijas tūristus, kuri iegādājas orgānus ārvalstīs, kur

donori ir ieslodzītie vai bezvēsts pazuduši cilvēki. Taču šie ierosinājumi likumdošanas uzlabošanai vēl joprojām atrodas sākumstadijā.

16) Brīdinājumi par ceļojumu nevēlamību

Daudzas valstis piedāvā ceļojumu konsultācijas, kas brīdina savus pilsoņus par iespējamām briesmām, dodoties uz to vai citu valsti. Šie brīdinājumi parasti informē par politisko vardarbību vai pat par problēmām, kas saistītas ar laika apstākļiem. Tomēr neviena valsts nav publicējusi brīdinājumus par orgānu transplantāciju Ķīnā, informējot savus pilsoņus par to, ka Ķīnā saskaņā ar Transplantācijas savienības paziņojumu „gandrīz visi” orgāni tiek ņemti no ieslodzītajiem.

Daži, un mēs ceram, ka daudzi potenciālie orgāna transplantāta saņēmēji vilcinātos doties uz Ķīnu veikt transplantāciju, ja viņi zinātu, ka viņiem paredzētie orgāni ir ņemti no ieslodzītajiem, kas nav devuši savu piekrišanu. Taču šobrīd ne valdības, ne medicīnas darbinieki nesniedz potenciālajiem orgānu saņēmējiem sistemātisku informāciju par orgānu izcelsmes avotu Ķīnā.

Piemēram, Kanādas piedāvātās ceļojumu konsultācijas par Ķīnu, kas publicētas Ārlietu ministrijas interneta mājas lapā, satur plašu informāciju, kas sastāv no gandrīz 2600 vārdiem, un tajā ir nodaļa par veselību, taču orgānu transplantācija netiek pieminēta.

17) Farmaceitiskie preparāti

Orgānu transplantācijas ķirurģijā ir nepieciešami audu pretatgrūšanas medikamenti. Ķīna iepērk šos preparātus no lielākajām farmaceutiskajām kompānijām.

Agrāk transplantācijas ķirurģijā bija nepieciešama audu un asins saderība, lai varētu veiksmīgi veikt orgānu pārstādīšanu. Audu pretatgrūšanas medikamentu attīstība ir devusi iespēju transplantācijas ķirurģijai apiet nepieciešamību pēc audu saderības. Intensīvi pielietojot audu pretatgrūšanas medikamentus, ir iespējams pārstādīt orgānu no donora saņēmējam, kuru audi nesader. Nepieciešama ir tikai asinsgrupas saderība. Audu saderība ir vēlama, lai izvairītos no lielas paļaušanās uz audu pretatgrūšanas medikamentiem, taču tā vairs nav nepieciešama. Ķīnas medicīnas sistēma lielā mērā paļaujas uz audu pretatgrūšanas medikamentiem.

Starptautiskās farmaceitiskās kompānijas pret transplantācijas sistēmu Ķīnā izturas tāpat, kā visi pārējie. Tās neuzdod jautājumus. Tām nav zināms, vai to ražotie medikamenti tiek injicēti pacientiem, kuri saņēmuši orgānus, kas izņemti ieslodzītajiem piespiedu kārtā, vai nē.

Daudzās valstīs ir likumi, kas regulē eksportu, pilnībā aizliedzot eksportēt vienas preces un pieprasot valsts atļauju eksportēt citas. Taču nevienā valstī, cik mums zināms, nav aizlieguma eksportēt uz Ķīnu audu pretatgrūšanas medikamentus, kas tiek izmantoti orgānu transplantācijas pacientiem.

Piemēram, Kanādā likumā par eksportu un importu teikts:

„Nevienam nav atļauts izvest vai mēģināt izvest preces, kas iekļautas „Eksporta kontroles sarakstā”, kā arī izvest jebkādas preces uz jebkuru valsti, kas iekļauta „Ierobežota eksporta zonu sarakstā”, izņemot gadījumus, kad preču izvešana tiek veikta saskaņā ar eksporta atļauju, kas izdota saskaņā ar šo likumu.”²⁶ Taču audu pret-

²⁶ 13. nodaļa „Faluņgun un Kanādas politika attiecībā uz Ķīnu”, Deivids Ounbijs (*David Ownby*), Kanādas Starptautiskā attiecību institūta Starptautiskā žurnāla 56. numurs, 2001. gada pavasaris

atgrūšanas medikamenti attiecībā uz Ķīnu nav iekļauti „lerobežota eksporta zonu sarakstā”.

18) Ārvalstu medicīniskās aprūpes finansējums

Dažas valsts veselības aizsardzības programmas apmaksā medicīnisko aprūpi ārvalstīs tādā apmērā, kas tiktu maksāts par aprūpi, ja tā notiktu pašu valstī. Cik mums zināms, nevienā valstī, kur tas tiek īstenots, nav aizlieguma veikt apmaksu gadījumos, kad pacients saņem orgānu transplantātu Ķīnā.

Cilvēkiem, kas devušies uz citu valsti veikt transplantācijas operāciju, nepieciešama pēcoperācijas medicīniskā aprūpe savā valstī. Šiem cilvēkiem jāturpina lietot audu pretatgrūšanas medikamenti. Valstīs, kas nodrošina valsts finansējumu medicīniskajiem pakalpojumiem, parasti apmaksā šāda veida pēcoperācijas aprūpi.

Un atkal, tiem, kas nodrošina finansējumu, ir vienaldzīgi tas, kādā veidā pacients ieguvis orgānu. Fakts, ka orgāns varētu būt iegūts no ieslodzītā Ķīnā, kurš nav devis savu piekrišanu un kurš ticis nogalināts orgāna dēļ, vienkārši nav svarīgi ārvalstu orgānu saņēmēju pēcoperācijas aprūpes finansētājiem.

c) Apsvērumi saistībā ar Faluņgun

19) Uztvertie draudi

Liels vairākums „sirdsapziņas gūstekņu” Ķīnas cietumos ir Faluņgun praktizētāji. Saskaņā ar novērtējumiem divas trešdaļas no tiem, kas tiek pakļauti spīdzināšanai Ķīnas cietumos, arī ir Faluņgun praktizētāji. Galējības Ķīnas režīma izteikumos, kas vērsti pret Faluņgun, ir vēl nepieņemamas un nav salīdzināmas ar samērā maigo kritiku, kurai Ķīnā tiek pakļauti upuri, kurus aizstāv rietumi. Ik gadu reģistrēto Faluņgun prak-

tizētāju patvaļīgu slepkavību un bezvēsts pazušanas gadījumu skaits daudzkārt pārsniedz jebkuru citu vajāto grupu analogiskus rādītājus.

Kādēļ Ķīnas valdība tik nikni apsūdz un nežēlīgi vajā daudz vairāk tieši šo grupu, nekā jebkuru citu? Attiecībā uz Faluņgun ķīnieši aprobežojas ar standarta izteikumu – „Jauns kults”.

Faluņgun darbībā nav nekādu kulta pazīmju. Tā nav organizācija vai biedrība, tai nav ne biroju, ne kalpotāju. Faluņgun nav fondu, nav rēķinu bankās.

Deivids Ounbijs, Monreālas universitātes Austrumāzijas studiju fakultātes dekāns un Ķīnas mūsdienu vēstures speciālists, pirms sešiem gadiem rakstīja par Faluņgun Kanādas Starptautisko attiecību institūtam sagatavotajos dokumentos. Viņš paziņoja, ka atšķirībā no kultiem Faluņgun nav obligāto maksājumu pienākumu, praktizētāju izolēšanas savā vidē vai atteikšanās no laicīgās dzīves. Viņš rakstīja šādi:

„Faluņgun locekļi saglabā ierasto dzīvesveidu. Lielākais vairums dzīvo ģimenes dzīvi. Viņi iet uz darbu, sūta savus bērnus skolā”.²⁷

Par izstāšanos no Faluņgun nav nekāda soda, jo nav no kurienes izstāties.

Faluņgun praktizētāji var nodarboties ar praksi tik lielā mērā, cik viņi uzskata par nepieciešamu. Viņi var uzsākt nodarboties vai pārtraukt to jebkurā laikā. Vingrojumus viņi var izpildīt grupā vai patstāvīgi.

Li Hundži kungs, kurš sarakstījis grāmatas, kas iedvesmo Faluņgun praktizētājus, nav viņu pielūgsmes objekts. Viņš arī nesaņem no viņiem naudu. Li Hundži kungs ir privātpersona, ar praktizētājiem viņš tiekas reti. Visi viņa norādījumi praktizētājiem – uzstāšanās konferencēs vai publicētās grāmatas – ir brīvi pieejama informācija.

²⁷ Denijs Šehters (*Danny Schechter*), „Faluņgun izaicinājums Ķīnai”, izdevniecība *Akashic Books*, 2000. gads, 44.–46. lpp.

Apzīmējums „launuma kults”, ar ko Faluņgun apzīmogojusi Ķīnas valdība, ir daļa no Faluņgun apspiešanas kampaņas, ieganst represijām un apmelojumiem, naida kurināšanai, centieniem attēlot Faluņgun praktizētājus kā bezpersonisku masu, izolēt viņus no sabiedrības, panākt to, ka viņi netiek uzskatīti par normāliem cilvēkiem. Tomēr šāda zīmoga uzspiešana neizskaidro represiju izcelsmes iemeslu. Iemesls slēpjas kur citur.

1949. gadā, pēc tam, kad Ķīnas Komunistiskā partija bija sagrābusi varu, lai panāktu bezierunu pakļaušanos, tika apspiesti visi ķīniešu vingrošanas vai cigun veidi. 20. gadsimta deviņdesmito gadu sākumā policejiskās valsts vide attiecībā uz cigun, tai skaitā arī Faluņgun, kļuva ievērojami brīvāka.

Faluņgun ietver konfuciānisma, budisma un daoisma elementus. Būtibā tas māca meditatīvus vingrojumus, kas vērsti uz fiziskā un garīgā stāvokļa uzlabošanu, kā arī organisma stiprināšanu. Šai kustībai nav politiska pamata. Tās sekotāji cenšas izplatīt īstenības, labestības un pacietības principus, pārsniedzot rasu, nacionalitātes un kultūras robežas. Faluņgun nepieļauj vardarbību.

Li kungs reģistrējis savu kustību valsts „Cigun izpētes asociācijā”. 1998. gada sākumā, pēc tam, kad kustība krita nežēlastībā, tomēr vēl nebija aizliegta, Li kungs pārcēlās uz dzīvi Amerikas Savienotajās Valstīs. Taču Faluņgun turpināja uzplaukt. Saskaņā ar Dzjana Dzjemiņa valdības sniegtajiem datiem 1999. gadā kustībai bija ap 70 miljonu sekotāju. Tajā gadā Ķīnas Komunistiskās partijas rindās skaitījās 60 miljoni biedru.

Pirms 1999. gada jūlija, kad Faluņgun tika aizliegts, tā sekotāji visā Ķīnā regulāri pulcējās, lai kolektīvi izpildītu vingrojumus. Tikai Pekinā vien bija vairāk nekā 2000 prakses punktu.

1999. gada aprīlī žurnālā „Zinātne un tehnika jaunatnei” pēc komunistiskās partijas rīkojuma tika publicēts raksts, kurā norādīts, ka Faluņgun ir „māņticība” un apdraudējums veselībai, jo nopietnas saslimšanas gadījumā Faluņgun praktizētāji varētu atteikties no tradicionālās medicīniskās ārstēšanas. Liels skaits Faluņgun sekotāju sapulcējās mierīgai demonstrācijai pie redakcijas ēkas Tjaņdzjinhā, protestējot pret raksta saturu. Par atbildi no policijas puses sekoja aresti un piekaušana.

Lai iesniegtu petīciju par šiem arestiem Valdības petīciju birojā Pekinā, 1999. gada 25. aprīlī 10 000–15 000 Faluņgun praktizētāju no rīta līdz pat vēlam vakaram pulcējās pie komunistiskās partijas valdības ēku kompleksa Džunnaņhai, kas atrodas netālu no Pekinas Aizliegtās pilsētas. Apelācija noritēja pilnīgā klusumā, bez jebkādiem plakātiem.²⁸ Dzjanu Dzjemiņu satrauca šo petīcijas iesniedzēju klātbūtne. Komunistiskās partijas ideoloģiskais pārkums, viņaprāt, bija apdraudēts.

20) Vajāšanas politika

Ja orgānu izņemšana Faluņgun praktizētājiem ir tik plaši izplatīta Ķīnā, tad var rasties minējums, ka pastāv kāda valdības politika, kas saistīta ar šo parādību. Tomēr slepenība politikas izstrādē Ķīnā nedod mums iespēju noskaidrot, vai šāda politika pastāv.

Neskatoties uz to, mēs zinām, ka Faluņgun vajāšana ir oficiāla politika. Pastāv vairāki nopietni Ķīnas valdības un Ķīnas Komunistiskās partijas politiskie paziņojumi, kuros izskan aicinājums vajāt Faluņgun, ieskaitot fizisko vajāšanu.

Ķīnas valdība izveidoja speciālu organizāciju, kuras uzdevums ir represēt Faluņgun. Šīs īpaši nodibinātās organizācijas nodaļas izvietotas visā valstī. Tā kā šī organizācija tika izveidota 1999. gada 6. mēneša 10. datumā, saīsi-

²⁸ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

nāti to sauc „Ofiss 610”. Tās pārstāvji atrodas katrā Ķīnas provincē, pilsētā, apgabalā, universitātē, valdības departamentā un valsts uzņēmumā.

Li Baigeņš, kurš tolaik atradās Pekinas municipālās plānošanas direktora vietnieka amatā un pats piedalījās sanāksmē, pastāstīja, ka trīs cilvēki, kas vadīja „Ofisu 610”, 1999. gadā sasauca sanāksmi Tautas sapulču namā Pekinā, sapulcinot tur vairāk nekā 3000 ierēdņu, lai apspriestu kampaņu pret Faluņgun, kas uz to brīdi nebija pietiekami efektīva. Tjaņņanmeņa laukumā turpinājās apelācijas. „Ofisa 610” vadītājs Li Laņģjins publiski iepazīstināja ar jauno valdības politiku attiecībā uz kustību: „Nomelnot viņu reputāciju, sagraut viņus finansiāli un iznīcināt fiziski.” Tikai pēc šīs sanāksmes Faluņgun sekotāju nāve no policista rokas tika oficiāli reģistrēta kā pašnāvība.

21) Kūdišana uz naidu

Necilvēcīga izturēšanās pret Faluņgun Ķīnā izpaužas gan vārdos, gan darbos. Politiskās direktīvas vērstas uz ienaida sēšanu iedzīvotāju masās kopumā, lai attaisnotu represiju politiku, piepulcinātu līdzdalībniekus un novērstu opozīcijas izveidošanos. Šādi norādījumi, kas vērsti pret noteiktu grupu, ir kļuvuši gan par šīs grupas rupju cilvēktiesību pārkāpumu priekšvēstnesi, gan raksturīgu iezīmi.

Saskaņā ar tiesībsargājošās organizācijas „Amnesty International” datiem Ķīnas valdība pieņēmusi trīs stratēģijas, lai iznīcinātu Faluņgun: vardarbība pret praktizētājiem, kas nevēlas atteikties no savas ticības; „smadzeņu skalošana”, lai piespiestu visus zināmos praktizētājus pārtraukt nodarboties ar Faluņgun un atteikties no tā, un plašsaziņas līdzekļu kampaņa, lai noskaņotu sabiedrību pret Faluņgun.²⁹

Vietējie varas orgāni tika pilnvaroti īstenot Pekinas rīkojumus apspiest Faluņgun. Šo rīkojumu īstenošana nozīmēja arī falsificētus mēģinājumus demonstrēt Ķīnas iedzīvotājiem, ka praktizētāji izdara pašnāvību pašsadedzinoties, nogalina un kropļo savus ģimenes locekļus un atsakās no me-

²⁹ Neskatoties uz policijas rekomendāciju, prokurors nolēma neierosināt lietu.

diciniskās ārstēšanas. Ar laiku šāda kampaņa deva vēlamus rezultātus un daudzi, ja ne vairums, ķīniešu pieņēma komunistiskās partijas viedokli attiecībā uz Faluņgun. Vēlāk Višķinas tautas pārstāvju sapulce pieņēma likumus, lai legalizētu garu sarakstu nelikumīgu darbību, kas tika pastrādātas pret Faluņgun praktizētājiem.

Viskrasāk šāda kūdīšana uz naidu izpaužas Ķīnā. Tomēr tā pastāv arī citur pasaulē. Ķīnas oficiālās amatpersonas, lai arī kur tās būtu norīkotas, nodarbojas ar šādu kūdīšanu savu oficiālo pienākumu ietvaros. Kanādā, Albertas provinces Edmontonas pilsētā līdzīga uzvedība kļuva par iemeslu policijas ieteikumam tiesai ierosināt lietu pret diviem Ķīnas konsulāta darbiniekiem Kalgari pilsētā par tišu kūdīšanu uz naidu pret Faluņgun.³⁰

Kūdīšana uz naidu nav pietiekami konkrēta, lai norādītu veidu, kāds ir vajāšanai. Taču tā veicina jebkādu visnopietnāko pārkāpumu izplatīšanos. Būtu grūti pieņemt, ka apgalvojumi, par kuriem dzirdējām, ir patiesi, ja nepastāvētu šāda naida propaganda. Tā kā šāda propaganda tomēr pastāv, fakts, ka cilvēki iesaistītos šādās darbībās pret Faluņgun – orgānu izņemšanā praktizētājiem, nogalinot viņus šajā procesā – pārstāj būt neiedomājams.

22) Fiziskā vajāšana

„Ofisa 610” uzdevums, ko noteicis bijušais Ķīnas prezidents Dzjans Dzjemiņš, ir „iznīdēt” Faluņgun.³¹ ANO Speciālā Ziņotāja spīdzināšanu jautājumos ³² pēdējā atskaitē teikts:

³⁰ ASV 188. Kongresa. rezolūcija <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188>: (krievu valodā: <http://www.faluninfo.ru/content/view/707/58/>)

³¹ ANO Cilvēktiesību komisija: Speciālā Ziņotāja spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu aizskarošu darbību un soda veidu jautājumos, Manfrēda Novaka atskaite par savu misiju Ķīnā no 2005. gada 20. novembra līdz 2. decembrim (E/CN.4/2006/6/Add.6), 2006. gada 10. marts. (<http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6-Add6.doc>)

³² „Washington Post” Ārzmju dienests, „Spīdzināšana, lai salauztu Faluņgun: Ķīnas sistēmātiska grupas iznīdēšana”, Džons Pomfrets un Filips P. Pans, 2001. gada 5. augusts. (<http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>)

„Sākot ar 2000. gadu Speciālais Ziņotājs un viņa priekšgājēji ir ziņojuši ĶTR valdībai par 314 apstiprinātiem spīdzināšanu gadījumiem. Šajās lietās tiek pārstāvēti vairāk nekā 1160 indivīdi.” Un vēl: „Papildus šim skaitlim ir jāatzīmē, ka vienā lietā (E/CN.4/2003/68/Add.1 para. 301), kas iesniegta 2003. gadā, detalizēti aprakstīti nežēlīgas izturēšanās un spīdzināšanas gadījumi pret tūkstošiem Faluņgun praktizētāju.”

Turklāt ziņojumā tiek norādīts, ka 66% no apstiprinātajiem spīdzināšanas un nežēlīgas izturēšanās upuriem ir Faluņgun praktizētāji; atlikusī daļa ir uiguri (11%), prostitūtas (8%), tibetieši (6%), cilvēktiesību aizstāvji (5%), politiskie disidenti (2%) un citi (personas, kas inficētas ar HIV/AIDS, un reliģisku grupējumu pārstāvji – 2%).

Fragments no raksta, ko divus gadus pēc represiju sākuma (2001. gada 5. augustā)³³ publicēja „Washington Post” Pekinas nodaļa, spilgti demonstrē „Ofisa 610” un citu režīma aģentu pret Faluņgun sekotājiem pielietoto metožu nežēlību:

„Policijas iecirknī Pekinas rietumu daļā Oujanu izgērba un pratināja piecas stundas. „Ja es atbildēju nepareizi, tas ir, ja es neteicu „jā”, viņi man sita ar elektrošoka steku,” viņš sacīja. Pēc tam viņu nogādāja darba nometnē Pekinas rietumu priekšpilsētā. Tur uzraugi lika viņam stāvēt ar seju pret sienu. Ja viņš pakustējās, viņi sita viņam ar elektrošoku. Ja viņš no noguruma pakrita, viņi atkal sita viņam ar elektrošoku...”

„(Vēlāk) viņu nostādīja ieslodzīto Faluņgun praktizētāju priekšā, un viņš vēlreiz atteicās no grupas videokameras priekšā. Oujanu atbrīvoja no cietuma un nosūtīja uz smadzeņu skalošanas klasi. Pēc divpadsmit dienu ilgas Faluņgun nosodišanas 16 stundas dienā viņš

³³ ASV Valsts departamenta 2005. gada atskaite par valstu cilvēktiesību praksi – Ķīna, 2006. gada 8. marts. (<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>)

bija „pabeidzis kursu”. „Spiediens, kādam es tiku un tieku pakļauts, ir neiedomājams,” viņš sacīja. „Pēdējo divu gadu laikā es redzēju visjaunāko, uz ko ir spējīgs cilvēks. Mēs patiešām esam visbriesmīgākie dzīvnieki uz Zemes.””

Ounbijs norādīja, ka cilvēktiesību organizācijas „vienbalsīgi nosoda Ķīnas nežēlīgo kampaņu pret Faluņgun, un daudzu pasaules valstu valdības, to skaitā Kanādas valdība, ir izteikušas savas bažas par šo jautājumu”.

Viņš citēja tiesībsargājošās organizācijas „Amnesty International” 2000. gada atskaiti, kurā tiek atzīmēts, ka „kopš 1999. gada jūlija, kad sākās apspiešana, ieslodzījumā vai neilgi pēc atbrīvošanas mīklainos apstākļos miruši” 77 Faluņgun praktizētāji.

23) Masveida aresti

Praktizētāju masveida aresti ir fiziskas vajāšanas forma, kam jāveltī īpaša uzmanība, jo tai ir potenciāla saikne ar orgānu izņemšanu. Jebkurš cilvēks, kuram pret viņa vai viņas gribu izņemt orgāni, vispirms ir jāapcietina.

Faluņgun represiju gaitā, sākot ar 1999. gada vasaru, uz cietumiem un darba nometnēm tika nosūtīti simtiem tūkstoši tā praktizētāju. Piemēram, ASV Valsts departamenta 2000. gada atskaitē par Ķīnu ³⁴ atzīmēts, ka Ķīnā policijas pārraudzībā atrodas simtiem pagaidu aizturēšanas centru, turklāt tikai 340 darba pārraudzināšanas nometnes vien spēj izmitināt 300 000 cilvēku. Atskaitē arī tiek minēts, ka saskaņā ar aprēķiniem ieslodzījumā bojā gājušo Faluņgun praktizētāju skaits ir no vairākiem simtiem līdz vairākiem tūkstošiem.

Simtiem tūkstoši Faluņgun praktizētāju ir devušies uz Pekinu, lai protestētu vai paceltu plakātu, pieprasot atzīt praksi par likumīgu. Cilvēki

³⁴ Starptautiskā konvencija par visu personu aizsardzību no piespiedu kārtas pazušanas, 2. pants

ieradās gandrīz katru dienu. Autore Dženifera Dzena, kura kādreiz dzīvoja Pekinā un tagad ir pārcēlusies uz dzīvi Austrālijā, pastāstīja mums, ka uz 2001. gada aprīļa beigām Pekinā bija arestēti aptuveni 830 000 Faluņgun praktizētāju, kuru personība tika noskaidrota. Nav pieejama statistika, kas uzrādītu to arestēto praktizētāju skaitu, kuri atteikušies nosaukt savu vārdu. No intervijām ar atbrīvotajiem Faluņgun praktizētājiem mēs uzzinājām, ka ir liels to praktizētāju skaits, kuri nenosauca savu vārdu. Taču mēs nezinām, cik liels tas ir.

Lielais Faluņgun sekotāju skaits, kas tikuši slepeni, patvaļīgi un uz nenoteiktu laiku ieslodzīti, pats par sevi nepierāda apgalvojumus. Taču, no otras puses, ja nepastāvētu šādas ieslodzīto rezerves, apgalvojumus varētu apgāzt. Milzīgi liels skaits cilvēku, kas tiek pakļauti valsts iegribai un varas patvaļai un kuriem nav nekādas iespējas aizstāvēt savas tiesības, veido potenciālu orgānu iegūšanas avotu no cilvēkiem bez viņu piekrišanas.

24) Nāves gadījumi

Mēs noskaidrojām, ka uz 2006. gada 22. decembri vajāšanu rezultātā bojā gājuši 3006 Faluņgun praktizētāji. Šos atpazītos upurus var iedalīt sešās grupās.

Pirmajā grupā ietilpst upuri, kuri gājuši bojā ar stresu saistītu iemeslu dēļ, ko izraisījusi nepārtrauktā varas iestāžu apspiešana un draudi. Otrajā grupā ietilpst tie, pret kuriem ieslodzījumā izturējās nežēlīgi un kuri tika atbrīvoti dzīvi; viņi atgriezās pie savām ģimenēm, taču drīz pēc atbrīvošanas pārciestu mocību dēļ nomira. Trešā grupa ir upuri, kuri gājuši bojā ieslodzījumā spīdzināšanu rezultātā un kuru ķermeņus atdeva radniekiem kremēšanai. Ceturtā grupa ir tie, kuri gāja bojā ieslodzījumā cietsirdīgas izturēšanās dēļ un kuru varas iestādes kremēja ieslodzījuma vietā, bet kuru radnieki redzēja viņu ķermeņus pēc nāves līdz kremācijai. Piektajā grupā ietilpst tie, kuri gājuši bojā un tikuši kremēti ieslodzījuma vietā un kuru ģimenes locekļi nav redzējuši viņu ķer-

meņus. Sestajā grupā ietilpst upuri, kuri miruši ieslodzījumā, bet mums nav pietiekamas informācijas, lai noteiktu, vai radinieki ir redzējuši viņu ķermeņus pirms kremācijas.

Kā mēs varam spriest, orgānu izņemšanas iespējamo upuru galveno daļu sastāda tie, kuru ģimenēm netika paziņots par savu mīloto nāvi. Par nāves gadījumiem neziņoja divu iemeslu dēļ. Pirmais ir tas, ka praktizētāji atteicās nosaukt savus vārdus varas iestādēm, otrais – tas, ka, lai gan varas iestādes zināja praktizētāju personības, tās atteicās paziņot ģimenēm par viņu ieslodzījumu, kā arī tas, ka šiem praktizētājiem pirms nāves netika ļauts kontaktēties ar saviem ģimenes locekļiem.

Tomēr mēs nevaram izslēgt iespēju, ka piektā un sestā grupa no apstiprinātajiem bojā gājušajiem praktizētājiem bija kļuvuši arī par orgānu izņemšanas upuriem. Tādi ir apmēram 300 cilvēku. Īpašas aizdomas izraisa piektā grupa.

Liels daudzums Faluņgun praktizētāju, kurus līdz nāvei nomocījušas varas iestādes, apstiprina mūsu izmeklētos apgalvojumus. Kad Faluņgun praktizētāja dzīvībai nav nekādas vērtības, nav pamata izslēgt kaut vienu no nāves iemesliem. Ja Ķīnas valdība vēlas nogalināt lielu daudzumu Faluņgun praktizētāju, viņus spīdzinot, nav grūti noticēt, ka tā ir gatava darīt to pašu ar orgānu izņemšanas palīdzību.

25) Neidentificētie

Faluņgun praktizētāju ieslodzīšana, lai arī savā ziņā tās ir tikai kārtējās ķīniešu represijas, kuru mērķis ir Faluņgun, tomēr izceļas ar neparastu iezīmi. Faluņgun praktizētājus, kuri no visas valsts ieradās Tjaņanmeņas laukumā, Pekinā, ar apelāciju vai protestu, sistemātiski arestēja. Tos, kuri policistiem nosauca savu vārdu, nosūtīja atpakaļ uz viņu dzīvesvietu policijas nodaļām. Viņu ģimenes tika iejauktas viņu Faluņgun darbībā un uz tām tika izdarīts spiediens, lai kopīgiem spēkiem pie-

spiestu praktizētājus atteikties no Faluņgun. Viņu darba devēji, darba kolēģi, vietējās valdības vadītājiem bija jāatbild un viņi tika sodīti, ja šie cilvēki devās uz Pekinu ar apelāciju vai protestu.

Lai aizsargātu savas ģimenes un neizraisītu vietējo ierēdņu un savu kolēģu naidu, daudzi ieslodzītie Faluņgun praktizētāji atteicās nosaukt savus vārdus. Tādējādi cietumos bija ļoti daudz Faluņgun praktizēju, kuru vārdus varas iestādes nezināja. Turklāt neviens no tiem, kuri viņus pazina, nezināja, kur viņi atrodas.

Neskatoties uz to, ka šī atteikšanās nosaukt savu vārdu tika darīta aizsardzības nolūkā, tai varēja būt arī pretējs efekts. Daudz vieglāk ir padarīt par upuriem tos, par kuru atrašanās vietu ģimenei nekas nav zināms, nekā tos, kuru ģimenes zina, kur viņi atrodas. Pat pēc ķīniešu standartiem šie cilvēki ir sevišķi neaizsargāti. Pret tiem, kuri atteicās nosaukt savu vārdu, izturējās īpaši cietsirdīgi. Turklāt viņus pārvadāja uz dažādiem cietumiem un nometnēm, nepaskaidrojot ieslodzītājiem šo pārvešanu iemeslus.

Vai viņi bija tie Faluņgun praktizētāji, kuri kļuva par orgānu iegūšanas avotu? Acīmredzot pati par sevi šādu cilvēku eksistence neapstiprina, ka tas tā ir. Taču, ja apgalvojumi ir patiesi, šādu cilvēku eksistence dod gatavu izskaidrojumu tam, no kurienes tiek ņemti orgāni. Šādi cilvēki varēja vienkārši pazust, un neviens nekad ārpus cietuma sienām par to neuzzinātu.

Izmeklēšanas gaitā, kuras rezultātā tika uzrakstīta šī atskaite, autori sastapās ar daudziem šausminošiem momentiem. Viens no satraucošākajiem bija atklājums, ka cietumos, pagaidu aizturēšanas centros un darba nometnēs atrodas šāds milzīgs neidentificētu cilvēku skaits. Praktizētāji, kuri galu galā tika atbrīvoti no ieslodzījuma, viens pēc otra stāstīja mums par šiem cilvēkiem.

Šie praktizētāji mums pastāstīja, ka ieslodzījumā viņi personīgi bija satikuši ļoti daudzus Faluņgun praktizētājus, kuri nebija identificēti. Neskatoties uz to, ka mēs esam tikušies ar daudziem Faluņgun praktizētājiem, kuri bija atbrīvoti no ieslodzījuma Ķīnā, mēs vēl neesam satikuši, nedz arī dzirdējuši par tādu no ieslodzījuma atbrīvotu praktizētāju, kurš, būdams ieslodzījumā, no sākuma līdz beigām būtu atteicies izpaust savu vārdu. Kas noticis ar šiem daudzajiem praktizētājiem? Kur viņi atrodas?

Vardarbīgas pazušanas problēma atšķiras no neidentificētu personu problēmas, jo vardarbīgas pazušanas gadījumos ģimenes zina, ka tajos iesaistīta valsts. Gadījumos ar neidentificētiem cilvēkiem ģimenes locekļi zina tikai to, ka mīļotie ir pazuduši. Vardarbīgas pazušanas gadījumos piederīgie un aculiecinieki zina vairāk. Viņi zina, ka reiz cilvēks atradās valsts ieslodzījumā. Valsts vai nu atsakās atzīt, ka cilvēks bijis ieslodzījumā, vai nu slēpj viņa likteni vai atrašanās vietu.³⁵

Ir Faluņgun praktizētāji, kuri pazuduši pēc varas iestāžu nolaupīšanas. Taču mēs zinām tikai par tiem gadījumiem, kad cilvēki vēlāk tika atbrīvoti un pēc tam pastāstīja par savu nolaupīšanu. Par viņu nolaupīšanu mēs uzzinājām tikai pēc tam, kad viņi atkal parādījās. Iespējams, ka ir arī citi nolaupīti praktizētāji, kuri nekad netika atbrīvoti.

Runājot par neidentificētām personām, tā kā viņu ģimenes locekļi zina tikai to, ka viņi ir zaudējuši sakarus ar saviem tuviniekiem, viņi ne vienmēr griezīsies pie varas iestādēm, lai uzzinātu, vai viņu tuvinieki tikuši ieslodzīti. Ja pazudušais ir valsts nežēlīgi vajātās prakses sekotājs, tad ģimenes tendence izvairīties no kontaktiem ar valsts iestādēm pieaug. Neskatoties uz to, daži tomēr vērsās pie Ķīnas valdības pēc palīdzības atrast bezvēsts pazudušos ģimenes locekļus – Faluņgun praktizētājus.

³⁵ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> Ķīnas farmācijas informatīvais tīkls, 2002. gada 5. decembris. Arhivētā mājas lapa: <http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

26) Asins analīzes un orgānu pārbaudes

Faluṅgun praktizētājiem ieslodzījuma laikā sistemātiski veic asins analīzes un orgānu pārbaudi. Citi ieslodzītie, kuri atrodas viņiem līdzās, bet nav praktizētāji, netiek pakļauti šādām pārbaudēm. Līdzīgas diferencētas pārbaudes notiek darba nometnēs, cietumos un ieslodzījuma centros. Par šo tēmu mēs esam dzirdējuši tik daudzas liecības, ka šāda diferencētu pārbaudu pastāvēšana neizraisa ne mazākās šaubas. Šādas pārbaudes notiek visur, kur praktizētāji ir ieslodzīti: darba nometnēs, cietumos vai ieslodzījuma centros.

Pašiem praktizētājiem asins analīžu un orgānu pārbaudes iemesli netiek paskaidroti. Maz ticams, ka šīs analīzes un pārbaudes tiek veiktas, lai sniegtu medicīnisko palīdzību. No vienas puses, lai novērstu saslimšanu, nemaz nav nepieciešams regulāri veikt asins analīzes un orgānu pārbaudi. No otras puses, Faluṅgun praktizētāju veselības stāvoklis ieslodzījumā tiek ignorēts tik daudzos citos veidos, ka diez vai varas iestādes veiktu asins analīzes un orgānu pārbaudi Faluṅgun praktizētājiem kā piesardzības līdzekli veselības uzturēšanai.

Asins analīze ir priekšnoteikums orgānu pārstādīšanai. Ir nepieciešams piemeklēt saņēmējam atbilstošu donoru, lai saņēmēja antivielas neatgrūstu donora orgānus.

Fakts, ka tiek veiktas asins analīzes un orgānu pārbaude, pats par sevi vēl neapstiprina orgānu izņemšanu Faluṅgun praktizētājiem. Bet pareizs ir pretējais apgalvojums. Ja netiktu veiktas asins analīzes, tad apgalvojumus varētu atspēkot. Plaši izplatītā asins analīzes veikšana Faluṅgun praktizētājiem, kuri atrodas ieslodzījumā, izslēdz šī atspēkojuma iespējamību.

27) Orgānu avoti veiktajām operācijām

Ķīnā veikto orgānu pārstādīšanas operāciju skaits ir milzīgs. Saskaņā ar laikraksta „China Daily” ziņām 2005. gadā tas sasniedza 20 000. Ķīna ir otrajā vietā pasaulē izdarīto orgānu pārstādīšanas operāciju skaita ziņā, ierindojoties tūlīt aiz ASV.

Lielais daudzums operāciju kopā ar īso gaidīšanas laiku nozīmē to, ka jebkurā laikā pa rokai jābūt lielumam potenciālo donoru. Kas ir šie daudzie donori, un kur viņi ir?

Transplantātu ir daudz vairāk, nekā mums zināmo avotu. Mēs zinām, ka daži orgāni tiek ņemti no ieslodzītajiem, kam piespriests un pēc tam izdarīts nāves sods. Ļoti nedaudzi orgāni nāk no ģimenes locekļiem, kuri brīvprātīgi piekrituši kļūt par donoriem, un cilvēkiem, kuriem apstājusies galvas smadzeņu darbība. Bez visiem šiem avotiem vēl paliek liels robs kopējā transplantātu daudzumā. Uz nāvi notiesāto un pēc tam sodīto ieslodzīto skaits un to cilvēku skaits, kuri brīvprātīgi ziedojuši savus orgānus, nav ne tuvu visu transplantāciju skaitam.

Informācija par ieslodzīto skaitu, kuriem piespriests augstākais soda mērs un pēc tam tas izpildīts, nav pieejama plašai sabiedrībai. Mēs tikai vadāmies pēc tiesībsargājošās organizācijas „Amnesty International” dotajiem skaitļiem, kuri iegūti no publiski pieejamiem informācijas avotiem Ķīnā. Šie skaitļi salīdzinājumā ar visā pasaulē izpildīto nāves sodu skaitu ir lieli, taču tie ne tuvu nelīdzinās kopējam transplantātu skaitam.

Vismaz 98% transplantācijas operācijās izmantoto orgānu ir nevis no donoriem – ģimenes locekļiem, bet no kāda cita avota. Piemēram, no 40 393 nieru transplantācijas operācijām, kuras tika izdarītas Ķīnā no 1971. gada

līdz 2001. gadam, tikai 227 gadījumos, kas ir apmēram 0,6% no kopējā operāciju skaita, orgāns tika ņemts no donoriem – ģimenes locekļiem.³⁶

Ķīnas valdība tikai 2005. gadā³⁷,³⁸ atzina, ka tā izmanto ar nāvi sodīto ieslodzīto orgānus, lai gan tas notiek jau daudzus gadus. Režims nav licis šķēršļus tirdzniecībai ar „tautas ienaidnieku” orgāniem.

Saskaņā ar tiesībsargājošās organizācijas „Amnesty International” ziņojumos³⁹ sniegtajiem tabulārajiem datiem, kas satur Ķīnā publiski pieejamo informāciju, laikposmā no 1995. gada līdz 1999. gadam nāves sods tika piespriests un pēc tam izpildīts vidēji 1680 cilvēkiem gadā. No 2000. gada līdz 2005. gadam vidēji tie bija 1616 cilvēki gadā. No gada gadā skaitļi mainās, bet kopīgais vidējais daudzums pirms un pēc Faluņgun represiju uzsākšanas paliek nemainīgs. Ar nāves sodiem vien nevar izskaidrot orgānu pārstādīšanas operāciju skaita pieaugumu Ķīnā no tā brīža, kad sākās Faluņgun vajāšanas.

Saskaņā ar oficiāli publicētajiem datiem līdz 1999. gadam Ķīnā tika veiktas apmēram 30 000⁴⁰ orgānu pārstādīšanas operācijas un sešu gadu laikā no 1994. gada līdz 1999. gadam – ap 18 500 operāciju⁴¹

³⁶ „Ķīna „sakārto” ar nāvi sodīto ieslodzīto orgānu tirdzniecību”, laikraksts „The Times”, 2005. gada 3. decembris <http://www.timesonline.co.uk/article/0,,25689-1901558,00.html>

³⁷ „Pekina apsver jaunu likumu, kas normēs ar nāvi sodīto ieslodzīto orgānu izmantošanu transplantācijās” <http://caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379> Žurnāla „Caidzjin”, 147. numurs, 2005. gada 28. novembris

³⁸ „Amnesty International” ikgadējo ziņojumu indekss: <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html>, šeit iespējams izvēlēties ziņojumus par katru gadu.

³⁹ <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=864> (Ķīnas biotehnoloģijas informatīvais tīkls, 2002. gada 2. decembris) <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> (Ķīnas farmācijas interneta mājas lapa, 2002. gada 5. decembris). Arhivētā mājas lapa: <http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> <http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (Laikraksts „Žeņmiņ Žibao”, 2004. gada 7. septembris, informācija no ziņu aģentūras „Sjinhua”)

⁴⁰ „Nieru transplantāciju skaits (Āzija un Vidējie un Tuvie Austrumi) 1989.–2000. gads”, medicīnas informatīvais tīkls (Japāna), <http://www.medi-net.or.jp/tcnet/DATA/renala.html>

⁴¹ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (Veselības avīzes mājas lapa, 2006. gada 2. marts) Arhivētā mājas lapa: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.html+%x=32&y=11>

(skat. arī 41. atsauci). Ķīnas Orgānu transplantācijas medicīnas asociācijas priekšsēdētāja vietnieks Ši Binji paziņoja, ka līdz 2005. gadam Ķīnā kopumā tika veiktas apmēram 90 000 operācijas.⁴² Tas nozīmē, ka kopš Faluņgun vajāšanu sākuma sešu gadu laikā no 2000. gada līdz 2005. gadam tika veiktas 60 000 orgānu transplantācijas operācijas.

Citi zināmi orgānu transplantātu avoti ir donori – ģimenes locekļi, kuri labprātīgi ziedojuši savus orgānus, un cilvēki, kuriem apstājusies galvas smadzeņu darbība, taču šī donoru daļa vienmēr ir bijusi niecīga. 2005. gadā nieru pārstādīšanas operācijas, kurās izmantoti no dzīviem donoriem ņemti orgāni, bija 0,5% no kopīgo transplantāciju skaita.⁴³ Uz 2006. gada martu kopējais donoru skaits, kam apstājusies smadzeņu darbība, pa visiem gadiem visā Ķīnā bija tikai deviņi cilvēki⁴⁴ (skat. arī 44. atsauci). Pēdējos gados nevienā no šīm kategorijām netika novērots būtisks donoru skaita pieaugums. Pieņemsim, ka zināmie orgānu transplantātu avoti, pateicoties kuriem sešu gadu laikā no 1994. gada līdz 1999. gadam tika veiktas 18 500 operācijas, varētu dot tādu pašu orgānu daudzumu transplantācijām nākamajos sešos gados no 2000. gada līdz 2006. gadam. Tas nozīmē, ka 41 500 orgānu pārstādīšanas operācijās, kas veiktas sešu gadu laikā no 2000. gada līdz 2006. gadam, izmantoto transplantātu avots nav izskaidrojams.

No kurienes tiek ņemti orgāni visām šīm transplantācijām Ķīnā? Atbildi uz šo jautājumu dod apgalvojums par orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem.

⁴² „Pašreizējā orgānu ziedošanas situācija Ķīnā: no kauna zīmes līdz stigmatam”, referāts, Pasaules transplantācijas ķirurģijas kongress, [http://www.abstracts2view.com/wtc/view.php?nu=WTC06L_1100&terms=](http://www.abstracts2view.com/wtc/Dzhunhua K. Čeņs, Faņdzjuņ Dzens, Čanšen Mins, Džuņdzjie Ma, Dzjipiņ Dzjans – Orgānu transplantācijas institūts, Tundzji slimnīca, Tundzji medicīnas koledža, Vuhaņas pilsēta, Ķīna. http://www.abstracts2view.com/wtc/view.php?nu=WTC06L_1100&terms=)

⁴³ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html>
(laikraksts „Pekinas jaunatne”, 2006. gada 6. marts)

⁴⁴ <http://www.100md.com/html/DirDu/2004/11/15/63/30/56.htm>, Ķīnas farmācijas laikraksts, 2004. gada 15. novembris

Un atkal, šāda skaitļu starpība nav pierādījums tam, ka apgalvojumi par orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem ir patiesi. Turpretī pilnīgs izskaidrojums, no kurienes ņemti visi orgānu transplantāti, atspēkotu šos apgalvojumus. Ja varētu izsekot orgānu avotus visām šīm operācijām un ja tie izrādītos vai nu brīvprātīgie donori vai ar nāvi sodītie noziedznieki, tad apgalvojumi par orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem būtu atspēkoti. Taču šāda izsekošana nav iespējama.

Aprēķini par Ķīnā izpildīto nāves sodu skaitu parasti ir ievērojami lielāki, nekā skaitļi, kas atrodami publiski pieejamajā informācijā par nāves sodiem. Tā kā Ķīnas valdība nesniedz oficiālu statistiku par izpildītajiem nāves sodiem, tad atliek vien minēt to kopējo daudzumu.

Viena no metodēm, ko mēdz izmantot daži no tiem, kas aprēķina nāves sodu daudzumu, ir orgānu transplantācijas operāciju skaits. Tā kā zināms, ka vismaz daļa no orgānu transplantātiem tiek ņemti no ar nāvi sodītajiem ieslodzītajiem un ka donoru – ģimenes locekļu skaits ir pavisam niecīgs, daži analītiķi, ņemot vērā transplantāciju skaitu, ir secinājuši, ka ar nāvi sodīto ieslodzīto daudzums ir palielinājies.

Šādi secinājumi nav pārliecinoši. Nevar aprēķināt ar nāvi sodīto ieslodzīto daudzumu, ņemot vērā transplantāciju skaitu, ja vien ar nāvi sodītie ieslodzītie nav vienīgais iespējamais orgānu avots. Taču vēl viens iespējamais avots ir Faluņgun praktizētāji. Nav iespējams izdarīt secinājumu, ka Faluņgun praktizētāji nav orgānu transplantātu avots, ņemot vērā ar nāvi sodīto ieslodzīto daudzumu, jo ar nāvi sodīto ieslodzīto skaits ir ticis aprēķināts, balstoties uz orgānu transplantāciju operāciju daudzumu.

Vai orgānu pārstādīšanas operāciju skaita pieaugumu var izskaidrot ar pieaugošo efektivitāti orgānu izņemšanā ieslodzītajiem, kam piepriests un pēc tam izpildīts nāves sods? Ķīnā orgānu pārstādīšanas operāciju skaita pieaugums notika paralēli ar Faluņgun vajāšanu un atsevišķu transplantācijas tehnoloģiju attīstību. Bet orgānu transplan-

tāciju pieaugums nenotika paralēli ar tehnoloģiju attīstību visās transplantācijas nozarēs. Nieru pārstādīšanas tehnoloģija Ķīnā tika pilnībā attīstīta labu laiku pirms sākās Faluņgun vajāšana. Taču, sākoties Faluņgun vajāšanai, nieru pārstādīšanas operāciju skaits strauji pieauga, palielinoties vairāk nekā divas reizes. 1998. gadā tika veiktas 3596 nieru pārstādīšanas operācijas (skat. 37. atsauci), bet 2005. gadā – gandrīz 10 000 operāciju (skat. 43. atsauci).

Otrs iemesls, kādēļ vienlaicīga vairāku orgānu izņemšana ar nāvi sodītajiem ieslodzītajiem neizskaidro transplantāciju skaita pieaugumu, ir vispārējā dezorganizācija orgānu saderības noteikšanas jomā Ķīnā. Valstī nav kopīgas orgānu meklēšanas un sadales sistēmas.⁴⁵ Ārsti nosoda izšķērdīgu donoru orgānu izmantošanu, nožēlojot, ka „tika izmantotas tikai donora nieres, bet viss pārējais – zaudēts” (skat. 46. atsauci). Katrai slimnīcai ir sava orgānu apgāde un gaidīšanas saraksts. No vienas slimnīcas, kurā nav pārstādīšanai sagatavotu orgānu, pacienti dodas uz citu slimnīcu, kurā transplantācijas operācija tiek veikta nekavējoties.⁴⁶ Slimnīcas, ja tām nav pieejami pārstādīšanai gatavi orgāni, nosūta pacientus uz citām klīnikām, kurās, pēc viņu vārdiem, ir orgāni transplantācijām.⁴⁷ Šāda dezorganizācija samazina orgānu izmantošanas efektivitāti.

Trešais iemesls, kādēļ vienlaicīga vairāku orgānu izņemšana ar nāvi sodītajiem ieslodzītajiem neizskaidro transplantāciju skaita pieaugumu, ir citu valstu pieredze. Nekur pasaulē, esot nemainīgam donoru skaitam, nav novērots tik milzīgs transplantāciju skaita pieaugums tikai tādēļ, ka mainās tehnoloģijas. Pielikumā sniegta ikgadēja statistika par līdzīgu operāciju veikšanu Kanādā, ASV un Japānā.

⁴⁵ Lūdzam skatīt 7. gadījumu 5. pielikumā

⁴⁶ Lūdzam skatīt 4. gadījumu 14. pielikumā

⁴⁷ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

(„Žeņmiņ Žibao” mājas lapa un „Union News” mājas lapa,

2000. gada 17. oktobrī) Arhivētā mājas lapa:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

Orgānu pārstādīšanas operāciju skaits Ķīnā palielinās paralēli ar Faluņgun vajāšanu pastiprināšanos. Šī paralēlā Faluņgun vajāšanu pastiprināšanās un transplantāciju skaita palielināšanās pati par sevi neapstiprina apgalvojumus. Taču tās saskan ar apgalvojumiem. Ja šāda paralēle neeksistētu, tad tās hipotētiskā nebūtība varētu noliegt apgalvojumus.

28) Orgānu avoti turpmākām operācijām

Transplantāciju ķirurģija Ķīnā ir strauji augošs bizness. Līdz 1999. gadam visā Ķīnā bija tikai 22 aknu transplantācijas centri ⁴⁸, bet 2006. gada aprīļa vidū – jau 500 ⁴⁹ (skat. 8. atsauci). Klīniku skaits, kurās nodarbojas ar nieru pārstādīšanu, pieaudzis no 106 ⁵⁰ 2001. gadā līdz 368 ⁵¹ 2005. gadā.

Iespēja nopelnīt veicinājusi tādu iestāžu izveidošanu, kuras specializējas orgānu pārstādīšanā. 2002. gada oktobrī Pekinas universitātes 3. slimnīcā tika izveidots Aknu transplantācijas centrs ⁵², 2002. gada novembrī tika izveidots Pekinas Orgānu transplantācijas centrs ⁵³, 2002. gada aprīlī tika atvērts Ķīnas Tautas atbrīvošanas armijas 309. hospitāļa Orgānu transplantācijas centrs ⁵⁴, 2004. gada maijā tika nodibināts Ķīnas Tautas atbrīvošanas armijas Orgānu transplantācijas zinātniski pētnieciskais institūts ⁵⁵ (Orgānu transplantācijas centrs Čandženas slimnīcā Šanhajā) un 2001. gadā – Šanhajas Orgānu transplantācijas medicīnas

⁴⁸ Saskaņā ar Ķīnas veselības ministra vietnieka Huana Dzejfu kunga teikto, <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> („Lifeweekly”, 2006. gada 7. aprīlis). Arhivētā mājas lapa: <http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

⁴⁹ <http://www.transplantation.org.cn/#html/2004-10/38.html> („Lifeweekly”, 2004. gada 18. oktobris)

⁵⁰ http://www.cq.xinhuanet.com/health/2006-04/04/content_6645317.htm („Sjinhua” ziņu aģentūra, Čuncjinas nodaļa, 2004. gada 4. aprīlis)

⁵¹ <http://www.liver-tx.net/EN/PressEN.htm>

⁵² <http://www.bjcyh.com.cn>

⁵³ <http://www.309yizhi.com/>, atrodas Pekinā

⁵⁴ <http://www.transorgan.com/about.asp>

⁵⁵ <http://www2.sjtu.edu.cn/newweb/chinese/web3/school20/hospital1/01.htm>

centrs ⁵⁶. 2002. gadā sākās Austrumu orgānu transplantācijas centra ⁵⁷ celtniecība Tjaņdzjiņā. Tā ir 14 stāvu celtnē ar diviem papildu pazemes stāviem, kas paredzēta 300 pacientiem. Tā ir valsts iestāde, ko uzbūvējusi Tjaņdzjiņas pilsēta, un tas ir lielākais transplantācijas centrs Āzijā.

Šo iestāžu izveidošana norāda gan uz veicamo operāciju apmēru, gan stingriem nodomiem turpināt šo praksi. Orgānu transplantācijai paredzēto iestāžu izveidošana liecina par ilgtermiņa plāniem.

Taču orgānu avots praktiski visām orgānu pārstādīšanas operācijām Ķīnā ir ieslodzītie. Šajā ziņojumā tiek aplūkots jautājums, vai visi šie ieslodzītie ir tie, kuriem piespriests nāves sods, vai arī daži no viņiem ir Faluņgun praktizētāji, kuriem tika piespriests cietumsods, vai kuri atrodas ieslodzījumā vispār bez tiesas sprieduma. Tas, ka orgānu avots ir ieslodzītie, šaubas neizraisa. Tas ir neapšaubāmi. Specializēto orgānu transplantācijas iestāžu izveidošana Ķīnā ir skaidrs apliecinājums tam, ka ir paredzēts turpināt orgānu izņemšanu ieslodzītajiem.

Taču Ķīnas valdība gan likumdošanas ceļā, gan oficiālos paziņojumos runā par to, ka pārtrauks izmantot uz nāvi notiesāto ieslodzīto orgānus, ja viņi nav devuši piekrišanu savu orgānu izmantošanai. Kā turpinājumā būs norādīts šajā ziņojumā, vispār nepastāv tāds jēdziens, kā uz nāvi notiesātā ieslodzītā piekrišana savu orgānu izmantošanai.

Šo specializēto iestāžu izveidošana rada jautājumu ne tikai par to, kas bijis tik daudzu pārstādīto orgānu avots pagātnē, bet arī par to, kas būs orgānu avots tik lielam transplantāciju skaitam, ko Ķīna nodomājusi veikt nākotnē. No kā tiks ņemti šie orgāni? Ja Ķīna patiešām ievēros pieņemtos likumus un noteiktās normas, kas pieprasa donora piekrišanu attiecībā uz ieslodzītajiem, kuriem piespriests nāves sods, tad šis orgānu avots ievērojami samazinātos vai pazustu vispār.

⁵⁶ <http://www.ootc.net/>

⁵⁷ <http://www.shenyounet.com/article.asp?id=548&keyword=%E8%8D%AF%E7%89%A9%E6%B5%93%E5%BA%A6>

Ceļot iestādes, kas paredzētas orgānu transplantācijai, Ķīnas varas pārstāvji noteikti ir pārliecināti, ka pašreiz un tuvākajā nākotnē ir un būs pieejami izmantošanai gatavi orgāni no cilvēkiem, kuri šodien ir dzīvi, bet rīt būs miruši. Kas ir šie cilvēki? Milzīgais ieslodzīto Faluņgun praktizētāju skaits dod atbildi uz šo jautājumu.

29) Liķi ar iztrūkstošiem orgāniem

Vairāku ieslodzījumā bojā gājušo Faluņgun praktizētāju radinieki paziņoja, ka, apskatot savu tuvinieku liķus, viņi atklājuši ķirurģiskus griezumus un iztrūkstošas ķermeņa daļas. Varas iestādes nav devušas nekādu saprotamu paskaidrojumu par šiem sakropļotajiem liķiem. Pierādījumi par šiem sakropļotajiem liķiem ir pievienoti šā ziņojuma pielikumā.

Mūsu rīcībā ir tikai nedaudzi piemēri par šādi sakropļotiem liķiem. Mūsu rīcībā nav oficiāla paskaidrojuma, kāpēc šie liķi tika sakropļoti. Taču šī sakropļošana saskan ar apgalvojumiem par orgānu izņemšanu.

Mūsu ziņojuma pirmās versijas 12. pielikumā bija fotogrāfija, kurā redzams cilvēks ar šuvēm pēc ķermeņa uzšķēršanas, kas izdarīta, lai izņemtu orgānus. Vienā no atsauksmēm mums teica, ka fotogrāfijā redzamās šuves līdzinās liķa sekcijai.

Mēs saprotam, ka orgāni patiešām varēja būt izņemti liķa sekcijas laikā, lai noskaidrotu nāves cēloni, un pēc sekcijas uz liķa varēja palikt šuves līdzīgas tām, kādas redzamas fotogrāfijā. Aiz Ķīnas robežām, izņemot orgānu ziedošanas gadījumus, sekcija droši vien ir iemesls, kādēļ orgāni tiek izņemti no liķa. Tieši tāpat aiz Ķīnas robežām asins analīzes parasti tiek veiktas, lai saglabātu cilvēka veselību. Taču pieņēmums, ka Faluņgun praktizētājiem, kuri tiek spīdzināti līdz tādai pakāpei, ka viņi atrodas uz nāves robežas, asins analīzes tiek veiktas, lai saglabātu viņu veselību, vai arī, ka praktizētājiem, kuri tika nomocīti līdz nāvei, izdara

sekciju, lai noskaidrotu nāves cēloni, ir pretrunā ar to, ko mēs zinām par spīdzināšanām.

Šajā fotogrāfijā ir redzams Van Biņa liķis. Sišanas dēļ Biņa kungam bija pārrauta kakla artērija un galvenie asinsvadi. Viņam bija bojātas mandeles, sakropļoti limfmezgli un salauzti vairāki kauli. Uz viņa roku plaukstām un nāsīs bija brūces, ko radija piededzināšana ar cigareti. Viss viņa ķermenis bija klāts ar zilumiem. Neskatoties uz to, ka viņš jau bija uz nāves robežas, naktī viņu atkal turpināja spīdzināt. Visbeidzot viņš zaudēja samaņu. 2000. gada 4. oktobra naktī gūto traumu dēļ Van Biņa kungs mira.

Līķa sekcija tiek veikta, lai noskaidrotu nāves cēloni gadījumos, kad iemesls nav zināms. Taču Van Biņa gadījumā nāves cēlonis bija zināms, pirms tika izņemti viņa orgāni. Pieņemums, ka Van Biņam izdarīja sekciju, lai noskaidrotu nāves iemeslu pēc tam, kad viņš bija nomocīts līdz nāvei, nav ticams. Nebija ne mēģinājuma griezties pie Van Biņa ģimenes, lai saņemtu piekrišanu, pirms tika izņemti upura orgāni, ne arī vēlāk sniegts ziņojums par līķa sekciju. Pieņemums par sekcijas veikšanu nav loģisks izskaidrojums šuvēm uz Van Biņa ķermeņa.

30) Apstiprinājumi

Izmeklēšanas grupas dalībnieki, kas prot ķīniešu valodas mandarīna dialektu, zvanīja uz vairākām klīnikām, lai uzzinātu no ārstiem informāciju par transplantātiem. Zvanītāji stādījās priekšā kā potenciālie pacienti vai pacientu radnieki. Tālruņu numuri tika atrasti internetā. Sarunu laikā tika saņemti vairāki apstiprinājumi, ka orgānu transplantātu avots ir Faluņgun praktizētāji. Kopš mūsu pēdējās atskaites ir parādījušies jauni telefoniski apstiprinājumi, kurus mēs esam iekļāvuši pielikumā.

Ja tālruņa numurs, uz kuru tika zvanīts, izrādījās klīnikas kopējas tālrunis, zvanītāji parasti lūdza savienot ar transplantācijas nodaļu vai arī uzde-

va cilvēkam, kurš bija pacēlis klausuli, vispārīgus jautājumus par orgānu transplantācijas operāciju veikšanu. Parasti klausuli pacēlušais cilvēks palīdzēja atrast transplantācijas nodaļas ārstu vai galveno ārstu. Ja ārsts nevarēja pienākt pie klausules, tad izmeklēšanas grupas dalībnieks zvanīja pēc kāda laika jau konkrētajam ārstam.

Parasti slimnīcas darbinieki labprāt sarunājās ar pacientiem, kas vēlējās veikt orgānu transplantāciju, vai arī ar viņu radniekiem, cenšoties atrast vajadzīgo ārstu.

Neskatoties uz to, ka zvanītāji sākotnēji zvanīja uz klīnikām, reizēm viņiem ieteica interesēties cietumos vai tiesās, jo tur atrodas orgānu sadales punkti. Varbūt varētu likties dīvaini zvanīt uz tiesu, lai uzzinātu, vai ir pieejami orgāni, taču sistemātiskā orgānu izņemšana Ķīnā sākās tieši ar noziedzniekiem, kam izpildīts nāves sods, pat ja tā ar to nebeidzās. Šķiet, kopš Ķīna ir pārgājusi no orgānu izņemšanas ar nāvi sodītajiem noziedzniekiem uz citiem ieslodzītajiem, orgānu sadales punkti tiesu sistēmā ir palikuši tie paši.

Viena no zvanītājām M. kundze mums paziņoja, ka 2006. gada martā viņai izdevās sazināties ar Šanši provinces Sabiedriskās drošības biroju. Cilvēks, kas atbildēja uz viņas zvanu, sacīja, ka par orgānu donoriem tiek izvēlēti jauni un veselīgi ieslodzītie. Ja kandidātus neizdevās ar viltu piespiest nodot asins paraugus, kas nepieciešami veiksmīgai transplantācijai, amatpersonas atklāti lika darbiniekiem iegūt paraugus ar varu.

2006. gada 18. un 19. martā M. runāja ar Ziemeļaustrumu Ķīnas Šenjanas pilsētas Tautas atbrīvošanas armijas oftalmoloģijas nodaļas pārstāvi, kaut arī viņai neizdevās iegūt pilnu audioieraksta atšifrējumu. Viņas pieraksti liecina, ka cilvēks, kas stādījās priekšā kā slimnīcas ārsts, sacīja, ka slimnīcā ir izdarītas „daudzas acs radzenes pārstādīšanas operācijas”, piebilstot, ka „mums ir arī svaigas acs radzenes”. Uz jautājumu, ko tas nozīmē, galvenais ārsts atbildēja „...tikko izņemtas no ķermeņa”.

2006. gada aprīlī Pekinas 301. Armijas slimnīcas ķirurgs pastāstīja M., ka viņa pati ir izdarījusi aknas pārstādīšanas operācijas. Ķirurgs piebilda, ka orgānu izcelsmes avots ir „valsts noslēpums” un ka katrs, kurš atklās šo avotu, „var tikt atstādināts no šo operāciju veikšanas”.

2006. gada jūnija sākumā Mišāņas pilsētas ieslodzījuma centra ierēdnis sacīja zvanītājam, ka centrā tobrīd atrodas vismaz pieci vai seši ieslodzītie Faluņgun praktizētāji vecumā līdz 40 gadiem, kas ir izmantojami kā orgānu donori. 2006. gada marta vidū Šanhajas pilsētas Džunšāņas slimnīcas ārsts sacīja, ka visi orgāni, ko viņi izmanto, ir ņemti no Faluņgun praktizētājiem. Martā Šandunas provinces Čjaņfošāņas slimnīcas ārsts netieši norādīja, ka viņa rīcībā tobrīd bija Faluņgun praktizētāju orgāni, un piebilda, ka aprīlī „šādu ķermeņu būs vairāk...”. Maijā Naņinas pilsētas Miņdzu slimnīcas ārsts Lu sacīja, ka viņa slimnīcā nav pieejami Faluņgun praktizētāju orgāni, un ieteica zvanītājam, lai tos iegūtu, zvanīt uz Guidžou. Viņš arī atzina, ka agrāk pats bija devies uz cietumiem, lai izvēlētos aptuveni 30 gadu vecus, veselīgus Faluņgun praktizētājus kā orgānu donorus.

2006. gada marta vidū Henaņas provinces Džendžou Medicīnas universitātes ārsts Van apstiprināja, ka „mēs izvēlamies tikai jaunas un veselas nieres...”. 2006. gada aprīlī Guandžou provinces Reģiona kara hospitāļa ārsts vārdā Džu sacīja, ka tobrīd viņa rīcībā ir B tipa nieres, kas ņemtas no Faluņgun praktizētājiem, un līdz 1. maijam viņam būšot vēl „vairākas partijas”, bet pēc tam, iespējams, līdz 20. maijam vai vēlākam laikam vairs nebūšot. Liaoninas provinces Čjiņhuandao pilsētas 1. ieslodzījuma centra ierēdnis 2006. gada maija vidū zvanītājam sacīja, ka, lai iegūtu Faluņgun praktizētāju nieres, viņai jāpiezvana uz vidējā līmeņa Tautas tiesu. Tajā pašā dienā tiesas ierēdnis sacīja, ka viņiem nav dzīvu nieru, kas ņemtas no Faluņgun praktizētājiem, taču tās viņiem bijušas agrāk, proti, 2001. gadā. Beigās Dzjiņdžou Tautas tiesas 1. kri-

minālizmeklēšanas biroja darbinieks sacīja, ka pieeja Faluņgun praktizētāju nierēm šobrīd ir atkarīga no „noteiktiem apstākļiem”.

2006. gada marta vidū Tjaņdzjiņas pilsētas centrālās slimnīcas direktors Sun kungs atzina, ka viņa slimnīcā ir vairāk nekā desmit pukstošu siržu. Zvanītāja vaicāja, vai tas nozīmē „dzīvi ķermeņi”, un Sun atbildēja: „Jā, tieši tā.” Divas nedēļas vēlāk Vuhaņas pilsētas Tundzji slimnīcas darbinieks uz zvanītājas uzdoto jautājumu – „...mēs ceram, ka nieru donori ir dzīvi. (Mēs) meklējam dzīvus orgānu transplantātus no ieslodzītajiem, piemēram, kas ņemti no ieslodzītajiem Faluņgun praktizētājiem, vai tas ir iespējams?” – atbildēja, ka viņu slimnīcai „tā nav problēma”.

Turpmāk seko Ķīnas karte, kurā atzīmēti reģioni, kur ieslodzījuma centru vai slimnīcu darbinieki ir snieguši izmeklētājiem telefoniskus apstiprinājumus:

Teksts uz kartes:

Uz kartes atzīmēti Ķīnas reģioni, kur ieslodzījuma centru vai slimnīcu darbinieki ir snieguši izmeklētājiem telefoniskus apstiprinājumus *

Transplantācijas centri vai ieslodzījuma vietas

Saskaņā ar izmeklētāju teikto vairums Ķīnas slimnīcu un ieslodzījuma centru darbinieku atteicās vai nevēlējās sniegt informāciju par orgānu transplantātu iegūšanas avotu, kas tiek uzskatīts par valsts noslēpumu.

(Vairums izrakstīto tālruņa zvanu tekstu ir atrodami pielikumā). Turpinājumā piemēram minēti izraksti no trijām telefonsarunām:

Mišaņas pilsētas ieslodzījuma centrs, Heilundzjanas province (2006. gada 8. jūnijs):

M: „Vai jums ir Faluņgun [orgānu] donori? ...”

Li: „Mums bija, jā.”

M: „...un vai tagad ir?”

Li: „...Jā.”

M: „Vai mēs varam atbraukt, lai izvēlētos, vai jūs mums piemeklēsiet?”

Li: „Mēs tos jums piemeklēsim.”

M: „Kāda ir cena?”

Li: „Vienosimies, kad jūs atbrauksiet.”

M: „...Cik jums ir [Faluņgun donoru] jaunāku par 40 gadiem?”

Li: „Diezgan daudz.”

M: „Vai viņi ir vīrieši vai sievietes?”

Li: „Vīrieši.”

M: „Šobrīd... cik jums ir [ieslodzīto] Faluņgun praktizētāju vīriešu?”

Li: „Septiņi, astoņi, tagad mums ir [vismaz] pieci, seši.”

M: „Vai viņi ir no laukiem, vai no pilsētas?”

Li: „No laukiem.”

Naņņinas pilsētas Miņdzu slimnīca Guansji autonomajā reģionā
(2006. gada 22. maijs):

M: „... Vai jūs varat atrast orgānus no Faluņgun praktizētājiem?”

Dr. Lu: „Ziniet, mums nav iespējas [tos] dabūt. Tagad Guansji tos ir diezgan grūti dabūt. Ja jūs nevarat gaidīt, es ieteiktu jums doties uz Guandžou, jo viņiem ir ļoti vienkārši dabūt orgānus. Viņiem ir iespēja [tos] meklēt visā valstī. Veicot aknu pārstādīšanas operāciju, viņi vienlaikus var dabūt nieri, viņiem to ir ļoti viegli izdarīt. Pie viņiem pēc palīdzības griežas no daudzām vietām, kur orgānu piegāde ir nepietiekama...”

M: „Kādēļ viņiem ir tik viegli [tos] iegūt?”

Lu: „Tādēļ, ka tā ir svarīga iestāde. Viņi kontaktējas ar tiesu sistēmu visas universitātes vārdā.”

M: „Tas nozīmē, ka viņi izmanto orgānus, kas iegūti no Faluņgun praktizētājiem?”

Lu: „Jā...”

M: „...ko jūs izmantojāt iepriekš (pirms Faluņgun praktizētāju orgāniem), vai tie bija no ieslodzījuma centra(-iem) vai cietuma(-iem)?”

Lu: „No cietumiem.”

M: „...un tie bija no fiziski veseliem Faluņgun praktizētājiem...?”

Lu: „Jā. Mēs izvēlamies labus orgānus, jo garantējam mūsu operāciju kvalitāti.”

M: „Tas nozīme, ka jūs paši izvēlaties orgānus.”

Lu: „Jā.”

M: „Cik vecs parasti ir orgānu donors?”

Lu: „Parasti aptuveni 30 gadu vecs.”

M: „...Tātad jūs dodaties uz cietumu, lai paši izvēlētos?”

Lu: „Jā. Mums tie jāizvēlas.”

M: „Bet ja izvēlētais cilvēks nevēlas dot asins analīzes?”

Lu: „Viņš noteikti ļaus mums to darīt.”

M: „Kādā veidā?”

Lu: „Viņi noteikti atradīs veidu, kā to izdarīt. Par ko jūs uztraucaties? Jums nevajadzētu par šīm lietām raizēties. Viņiem ir savas procedūras.

M: „Vai cilvēks zina, ka viņam tiks izņemts orgāns?”

Lu: „Nē, viņš nezina.”

(3) Austrumu Orgānu transplantācijas centrs (saukts arī par Tjaņdzjiņas pilsētas Pirmo Centrālo slimnīcu), Tjaņdzjiņas slimnīca (2006. gada 15. marts):

N: „Vai es runāju ar direktoru Sun?”

Sun: „Jā, lūdzu, runājiet.”

N: „Viņas ārsts teica, ka niere ir diezgan laba, jo viņš [donors] praktizē ... Faluņgun.”

Sun: „Protams, mums visi ir tādi, kas elpo un kam pukst sirds. Šogad mums bija vairāk nekā desmit nieru, vairāk nekā desmit šādu nieru.”

N: „Vairāk nekā desmit šādu nieru? Jūs ar to domājat dzīvus ķermeņus?”

Sun: „Jā, tieši tā.”

Zvanītāja M. sazvanīja apmēram 80 slimnīcas. Dažos gadījumos, zvanot uz slimnīcām, M. lūdza pasaukt speciālistu un viņai bija iespēja sarunāties ar orgānu transplantācijas ārstiem. Desmit slimnīcās atzina, ka viņi izmanto Faluņgun praktizētājus par orgānu donoriem. Dažreiz M. zvanīja, lai atkārtoti parunātu ar ārstiem. Piecu slimnīcu ārsti sacīja, ka viņiem ir pieejami Faluņgun praktizētāju orgāni. 14 slimnīcās atzina, ka viņi izmanto dzīvus orgānus, kas ņemti no ieslodzītajiem. Desmit slimnīcās teica, ka orgānu izcelsmes avots ir noslēpums un ka viņi nevar to izpaust pa tālruni.

Zvanītāja N. sazvanīja gandrīz 40 slimnīcas Ķīnā, no kurām piecas atzina, ka izmanto Faluņgun praktizētāju orgānus. N. arī atkārtoti zvanīja, lai parunātu ar ārstiem, kuri izteica šos apstiprinājumus. Viņus visus vēl aizvien bija iespējams sazvanīt slimnīcās. N. sazvanīja arī 36 dažādas ieslodzījuma vietas un tiesas visā Ķīnā, no kurām četras atzina, ka izmanto Faluņgun praktizētāju orgānus.

Dažos gadījumos, zvanot uz slimnīcām, N. lūdza pasaukt speciālistu un viņai bija iespēja sarunāties ar orgānu transplantācijas ārstiem. N. parasti tiešā veidā uzdeva jautājumu atbildētājam, ārstiem slimnīcās utt., vai viņi izmanto Faluņgun praktizētāju orgānus.

Tipiska atbildes reakcija, ar kuru viņa saskārās sarunu laikā, bija tāda, ka cilvēks klausules otrā galā nemaz nebija gaidījis šādu jautājumu un ieturēja nelielu pauzi, lai izdomātu, ko atbildēt. Pēc pauzes apmēram 80% neatzina, ka viņi izmanto Faluņgun praktizētāju orgānus. 80% no tiem, kuri neatzina, ka izmanto Faluņgun praktizētāju orgānus, atzina, ka viņi izmanto dzīvus ieslodzīto ķermeņus. Mazāk nekā desmit cilvēki vienkārši nolika klausuli, tiklīdz viņi izdzirdēja jautājumu par Faluņgun praktizētājiem.

Viens no mums kopā ar sertificētu ķīniešu valodas mandarīnu dialektu un angļu valodas tulku noklausījās ierakstītas tālruņa sarunas starp ierēdņiem un tiem, kas zvanīja Kanādas un ASV Faluņgun praktizētāju vārdā. Mums tika sagatavotas arī attiecīgo sarunu sertificētas kopijas ķīniešu un angļu valodā.

Šajā ziņojumā izmantoto sarunu daļu tulkojuma precizitāti ir apstiprinājis sertificēts tulks C. J. kungs, Ontārio štata valdības diplomēts tulks. Viņš apstiprināja, ka ir noklausījies šajā ziņojumā minēto sarunu ierakstus un izlasījis sarunu stenogrammas ķīniešu valodā un to tulkojumus angļu valodā, un apliecina, ka stenogrammas ir precīzas un tulkojums – pareizs. Turklāt ir pieejami arī zvanu oriģinālieraksti. 27. maijā viens no mums Toronto satikās ar divām zvanītājām, lai apspriestu, kad un kā tika veikti zvani, kā tika izdarīti ieraksti un nodrošināts precīzs tulkojums no ķīniešu valodas mandarīnu dialekta angļu valodā, kā arī citi ar tālruņa sarunām saistīti jautājumi.

Mēs nonācām pie slēdziena, ka izmeklētāju interviju stenogrammās fiksētie mutiskie apstiprinājumi ir ticami. Mums nav šaubu par to, ka šīs

sarunas tik tiešām notika ar tiem cilvēkiem, par kuriem ir runa, ka tas notika norādītajā laikā un vietā un ka stenogrammās precīzi atspoguļots tas, kas tika pateikts.

Turklāt teiktā saturs pats par sevi ir ticams. Vērtējot to visu saistībā ar neseno starptautisko kņadu attiecībā uz apgalvojumiem par orgānu izņemšanu, tuvojoties 2008. gada Pekinas Olimpiskajām spēlēm, šie dažādās iestādēs izdarītie apstiprinājumi ir pretēji Ķīnas valdības interesēm, kas cenšas saglabāt reputāciju un pārliecināt starptautisko sabiedrību par to, ka ieslodzīto Faluņgun praktizētāju masveida slepkavības, lai iegūtu viņu iekšējos orgānus, nav notikušas.

31) Atziņās

Sieviete, kura izmantoja pseidonīmu Enija, pastāstīja mums, ka viņas vīrs, ķirurgs, atklāja viņai, ka viņš personīgi ir izņēmis acs radzenes aptuveni 2000 anestezētiem ieslodzītajiem Faluņgun praktizētājiem Ziemeļaustrumu Ķīnas Šeņjanas pilsētas Sudzjatuņas slimnīcā divu gadu ilgā laikposmā līdz 2003. gada oktobrim, kad viņš atteicās turpināt šīs darbības. Ķirurgs savai sievai skaidri pateica, ka neviens no acs radzeņu „donoriem” pēc operācijas neizdzīvoja, jo citi ārsti izgrieza citus dzīvībai svarīgus orgānus, un pēc tam viņu mirstīgās atliekas tika sadedzinātas. Enija nav Faluņgun praktizētāja.

Enija jau iepriekš savā intervijā laikrakstam „The Epoch Times”, kas tika publicēta 17. martā, stāstīja:

„Viens no maniem ģimenes locekļiem bija iesaistīts orgānu izņemšanā Faluņgun praktizētājiem. Tas nodarīja lielas ciešanas mūsu ģimenei.”

Viņas sniegtā intervija izraisīja diskusiju par to, vai viņa stāsta patiesību. Pirmajā ziņojuma versijā, kas publicēta 2006. gada 7. jūli-

jā, mēs izvairījāmies no diskusijas par viņas liecības ticamību. Mēs intervējām Eniju jau mūsu pirmā ziņojuma gatavošanas laikā. Taču viņas sniegtās ziņas radīja mums problēmu, jo tās deva lielu informācijas daudzumu, kuru nebija iespējams neatkarīgi apstiprināt. Mēs negribējām pamatot mūsu slēdzienus ar vienu vienīgu informācijas avotu. Tādēļ beigās mēs paļāvāmies uz Enijas liecībām tikai tajās vietās, kur tās apstiprināja citi pierādījumi, nevis tikai pamatojāmies uz vienu vienīgu informācijas avotu.

Šajā mūsu ziņojuma versijā mēs tieši iesaistījāmies diskusijā. Uzskatām, ka Enijas stāsts par to, ko viņai atklāja vīrs, nav visvienkārši vārdi, bet ir uzticības cienīgs. Enijas liecība ilgākā laikposmā pati par sevi ir radījusi apgalvojumu. Pielikumā par Sudzjatuņu mēs sīkāk apspriežam dažādus diskusijas jautājumus, kas radās pēc viņas sniegtās intervijas laikrakstam „The Epoch Times”, kas publicēta 17. martā.

32) Apstiprinošie pētījumi

Neatkarīgi no mūsu pētījuma tika veiktas vēl divas izmeklēšanas, kas tika veltītas tam pašam jautājumam, kam savu uzmanību pievēršām mēs: vai Ķīnā notiek orgānu izņemšana Faluņgun praktizētājiem? Abu šo neatkarīgo izmeklēšanu slēdziens ir tāds pats, kā mums. Šīs neatkarīgās izmeklēšanas apstiprina mūsu slēdzienu.

Minesotas universitātes cilvēktiesību un medicīnas programmas vadītāja vietnieka Kirka Elisona veiktais pētījums tika uzsākts vēl pirms mūsu ziņojuma publikācijas. Viņš arī nonāca pie slēdziena, ka orgānu izņemšana Faluņgun praktizētājiem patiešām notiek.

Otru izmeklēšanu veica Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks Edvards Makmilans-Skots. Atšķirībā no Dr. Elisona un mums Makmilana-Skota kungam bija iespēja doties uz Ķīnu, kur viņš uzturējās no

2006. gada 19. līdz 21. maijam, lai iegūtu faktus. Tur viņam bija tikšanās ar diviem lieciniekiem – Cao Dunu un Niu Dzjiņpinu. Par savu tikšanos ar Cao Dunu Makmilana-Skota kungs ziņoja, ka viņš „jautāja, vai viņš zina par jebkādam noņemtu ķīnā, kur notiek orgānu izņemšana. Viņš sacīja, ka viņš droši zina par tām un zina cilvēkus, kuri tikuši nosūtīti uz tām. Viņš bija redzējis sava drauga, Faluņgun praktizētāja, līķi ar dobumiem ķermenī tajās vietās, kur tikuši izņemti orgāni.”

Uzreiz pēc tikšanās ar Makmilanu-Skotu Cao Duns tika arestēts. Septembrī varas iestādes pārveda viņu uz Gaņsu provinci un izdeva orderi par arestu. Decembrī par viņu tiesā tika ierosināta lieta un viņam tika izvirzītas četras apsūdzības. Tiesneši atteica prasību, jo lieta pēc klasifikācijas atbilda Pekinas „Ofisa 610” [organizācija, kas atbildīga par Faluņgun vajāšanu] jurisdikcijai.

33) Ķīnas valdības atbildes reakcija

Ķīnas valdības atbilde uz pirmo mūsu ziņojuma versiju nebija pārlicinoša. Atbilde galvenokārt sastāvēja no uzbrukumiem Faluņgun. Fakts, ka Ķīnas valdība izmantoja uzbrukumus Faluņgun kā pamatojumu savai atbildei uz mūsu ziņojumu, apstiprina ziņojuma slēdzienus. Tieši šādi uzbrukumi ir iemesls, kādēļ Ķīnā iespējami Faluņgun praktizētāju fundamentālo cilvēktiesību pārkāpumi.

Atbildē tika norādītas tikai divas faktiskas kļūdas, kas bija mūsu pirmajā ziņojumā. Pielikumā, virsrakstā, mēs bijām nepareizi norādījuši divu pilsētu provinces. Šīm kļūdām nav nekāda saistība ar mūsu ziņojumā izklāstīto analīzi un slēdzieniem.

Pielikumā tiek sniegta sīkāka informācija par Ķīnas valdības atbildēm un mūsu reakciju uz tām. Vēlamies norādīt, ka pats fakts, ka Ķīnas valdība, kam pieejama visa informācija un resursi, kuru mums nav, nebija spējīga citādi noliegt mūsu ziņojumu, norāda, ka mūsu slēdzieni ir pareizi.

G. TURPMĀKĀ IZMEKLĒŠANA

Mēs neuzskatām pat šo otro ziņojuma versiju par pēdējo vārdu šajā jautājumā. Pastāv vēl daudz kas tāds, ko mēs, ja rastos tāda iespēja, vēlētos izdarīt pirms šīs ziņojuma versijas pabeigšanas. Taču tas nozīmētu tādu izmeklēšanas metožu izmantošanu, kuras šobrīd mums nav atvērtas. Mēs būsim priecīgi par jebkādu komentāru saistībā ar ziņojuma saturu vai jebkādu papildu informāciju, kuru mums vēlētos sniegt valdības organizācijas vai privātpersonas.

Mēs vēlētos redzēt Ķīnas slimnīcu transplantācijas operāciju dokumentāciju. Vai tajās ir piekrišana par orgānu transplantācijas veikšanu? Vai ir ieraksti par orgānu izcelsmes avotu?

Daudzos gadījumos donors var palikt dzīvs pēc orgāna pārstādīšanas. Protams, neviens nevar izdzīvot pēc aknas vai sirds izņemšanas. Taču nieres izņemšanas operācijas parasti nenoved pie letāla iznākuma. Kur ir izdzīvojušie donori? Mēs vēlētos veikt izlases veida orgānu ziedošanas gadījumu pārbaudi, lai pārliecinātos, vai varam atrast donorus.

Bojā gājušo donoru radniekiem ir vai nu jāzina par donora piekrišanu, vai arī viņiem pašiem ir jādod piekrišana par orgāna izmantošanu. Mēs arī vēlētos veikt izlases veida pārbaudi bojā gājušo donoru tuvāko radnieku vidū, lai noskaidrotu, vai viņi ir devuši piekrišanu par orgānu izmantošanu, vai arī viņi bija zinājuši par donora piekrišanu.

Pēdējos gados Ķīnā ir vērojama plaša orgānu pārstādīšanas iestāžu celtniecība. Šo paplašināšanos, iespējams, pavada zinātniskais pētījums par orgānu izcelsmes avotiem. Mēs vēlētos redzēt šo pētījumu materiālus.

H. SLĒDZIENI

Nemot vērā mūsu pēdējos pētījumus, esam nostiprinājušies mūsu sākotnējā slēdzienā par to, ka šie apgalvojumi ir patiesi. Mēs uzskatām, ka liela mēroga piespiedu orgānu izņemšana Faluņgun praktizētājiem ir bijusi un turpinās arī šodien.

Mēs esam nonākuši pie slēdziena, ka Ķīnas valdība un tās institūcijas visā valstī, jo īpaši slimnīcas, kā arī ieslodzījumu centri un „tautas tiesas”, kopš 1999. gada ir nogalinājuši lielu, bet nezināmu skaitu ieslodzīto Faluņgun sirdsapziņas gūstekņu, kuriem pret viņu gribu tikuši izņemti dzīvībai svarīgie orgāni, ieskaitot nieres, aknas, acu radzenes un sirdis, lai pārdotu tās par augstām cenām, dažreiz ārvalstniekiem, kuriem savās valstīs parasti ir ilgi jāgaida šādu orgānu brīvprātīgi ziedojumi.

Mēs nevaram novērtēt, cik upuru pirms tam tikuši tiesā oficiāli notiesāti par dažādiem pārkāpumiem, nopietniem vai kā citādi, jo šāda informācija nav pieejama ne Ķīnas pilsoņiem, ne ārvalstniekiem. Mums ir skaidrs, ka daudziem cilvēkiem, kas pieder miermīlīgai un brīvprātīgai organizācijai, ko pirms astoņiem gadiem prezidents Dzjans Dzjemiņš pasludināja ārpus likuma, jo pēc viņa domām tā varētu apdraudēt Ķīnas Komunistiskās partijas kundzību, medicīnas darbinieki būtībā ir izpildījuši nāves sodu, lai iegūtu viņu orgānus.

Mūsu slēdziens nav balstīts tikai uz vienu pierādījumu, bet gan uz visu mūsu izskatīto pierādījumu kopumu. Katra pierādījumu daļa, kuru mēs izskatījām, pati par sevi ir pārbaudāma, un vairumā gadījumu neapstrīdama. Saliekot kopā, tie veido kopēju baisu ainu. Mūs pārliecināja tieši šo pierādījumu kombinācija.

I. IETEIKUMI

a) Galvenie

1) Pašreizējā Kanādas un Ķīnas cilvēktiesību dialoga forma ir jāpārtrauc. Savulaik Kanādas valdība pieļāva kļūdu, piekrītot šim dialogam apmaiņā pret to, ka Kanāda neatbalstīs ikgadējo priekšlikumu, kas nosoda Ķīnas valdību ANO cilvēktiesību komisijas sēdes laikā.

2) Ir jāatver visas ieslodzījuma vietas, ieskaitot piespiedu darba nometnes, lai Sarkanā Krusta Starptautiskā komiteja vai citas cilvēktiesību un humanitārās organizācijas starptautiskās sabiedrības vārdā varētu veikt tajās inspekciju.

3) Gao Džišena lietā izteiktais tiesas spriedums ir jāatceļ. Ir jāatjauno viņa tiesības uz profesionālo darbību.

4) Ķīnai un visām citām valstīm, kas šobrīd ir Konvencijas pret spīdzināšanu dalībnieces, ieskaitot Kanādu, ir jāpieņem īpašais protokols papildu Konvencijai pret spīdzināšanu.

b) Orgānu izņemšana

5) Ķīnā ir jāizbeidz orgānu izņemšana ieslodzītajiem.

6) Armijai Ķīnā ir jāiziet no orgānu transplantācijas biznesa.

7) Piespiedu orgānu izņemšana, lai tā būtu sistemātiska vai plaši izplatīta, ir noziegums pret cilvēci. Kriminālizmeklēšanas iestāžu darbiniekiem Ķīnā ir jāizmeklē apsūdzības par piespiedu orgānu izņemšanu, lai tiktu ierosināta lieta.

8) Ārvalstīm ir jāpieņem eksteritoriāli likumi, kas paredz sodu par piedalīšanos orgānu izņemšanā bez piekrišanas.

9) Valsts veselības aizsardzības sistēmām ir jāatsaka kompensācijas izmaksa par komerciālu orgānu transplantācijas operāciju veikšanu ārvalstīs un pēcoperācijas aprūpes finansēšanu tiem, kas gūst labumu no šādām transplantācijām.

10) Katram cilvēkam, kas ir iesaistīts ieslodzīto orgānu nelikumīgā tirdzniecībā Ķīnā, ir jāaizliedz iebraukšana visās ārvalstīs.

11) Līdz brīdim, kad Ķīna apturēs orgānu izņemšanu no jebkāda veida ieslodzītajiem:

- i) ārvalstu valdībām nav jāizdod vīzas Ķīnas ārstiem, kas mēģina doties uz ārvalstīm, lai mācītos veikt orgānu transplantācijas operācijas;

- ii) ārvalstu transplantācijas speciālistiem nav jādodas uz Ķīnu, lai mācītu speciālistus vai sadarbotos transplantācijas ķirurģijas sfērā;

- iii) ir jāatsaka finansiālais pabalsts zinātniskajiem žurnāliem, lai pētītu ķīniešu pieredzi transplantācijā;

- iv) ārvalstu medicīnas darbiniekiem aktīvi jāatrunā savi pacienti no došanās uz Ķīnu veikt transplantācijas operācijas;

- v) farmaceitiskajām kompānijām nav jāeksportē uz Ķīnu transplantātu pretatgrūšanas preparāti, kā arī jebkādi citi preparāti, kas tiek izmantoti vienīgi transplantācijas ķirurģijā;

- vi) ārvalstīm būtu jāaizliedz transplantātu pretatgrūšanas preparātu, kā arī jebkādu citu preparātu, kas tiek izmantoti vienīgi transplantācijas ķirurģijā, eksports uz Ķīnu.

12) Ārvalstu speciālistiem ir jābūt atbildīgiem un jānoskaidro, vai orgāns Ķīnā ticis ziedots brīvprātīgi, un tikai tad, ja nav nekādu pamatotu

aizdomu, iespējams nosūtījums uz Ķīnu vai jebkāda veida sadarbība ar Ķīnu saistībā ar orgānu transplantāciju.

13) Medicīnas darbiniekiem katrā ārvalstī ir jāizveido bezmaksas informācijas sistēma, kurā tiktu apkopoti visi dati par pacientiem, kas devušies uz Ķīnu, lai veiktu transplantāciju.

14) Ķīnas slimnīcās ir jāveic katra transplantāta avota dokumentēšana. Šai dokumentācijai jābūt pieejamai starptautisko cilvēktiesību organizāciju pārstāvju pārbaudei.

15) Katram donoram ir jādod rakstiska piekrišana par orgāna izmantošanu. Informācijai par piekrišanu ir jābūt pieejamai starptautisko cilvēktiesību organizāciju pārstāvju pārbaudei.

16) Ķīnas valdībai ir jāveicina iedzīvotāju vidū brīvprātīga orgānu ziedošana.

17) Ārvalstīm ir jāizdod brīdinājumi par braucieniem uz Ķīnu, informējot sabiedrību par to, ka praktiski visu transplantātu izcelsmes avots Ķīnā ir ieslodzītie, kas nav devuši piekrišanu par orgānu izmantošanu, vai tie būtu uz nāvi notiesātie vai Faluņgun praktizētāji.

c) Faluņgun

18) Represijas, brīvības atņemšana un nežēlīga izturēšanās pret Faluņgun praktizētājiem ir jāizbeidz.

19) Orgānu izņemšana Faluņgun praktizētājiem ir jāpārtrauc.

20) Valdības, ar valdību nesaistītajām un starpvaldību cilvēktiesību organizācijām ir jāpievērš nopietna uzmanība apsūdzībām, kas izvirzītas šajā ziņojumā, un jāizdara savi slēdzieni par to, vai tās ir patiesas, vai nav.

J. KOMENTĀRI

Pieņemot ieteikumu, ka piespiedu orgānu izņemšana Faluņgun praktizētājiem ir jāpārtrauc, nozīmētu šo apgalvojumu atzīšanu par patiesiem. Visi pārējie mūsu ieteikumi neprasa atzīt apgalvojumus par patiesiem. Mēs iesakām pieņemt šos pārējos ieteikumus jebkurā gadījumā.

Vairums ieteikumu ir saprātīgi un var tikt īstenoti neatkarīgi no tā, vai apgalvojumi ir patiesi, vai nav. Vairāki ieteikumi ir adresēti starptautiskajai sabiedrībai, aicinot to veicināt Ķīnā cieņu pret starptautiskajām normām orgānu transplantācijā.

Mums ir labi zināms, ka Ķīnas valdība noliedz visus apgalvojumus. Mēs uzskatām, ka visdrošākais un visefektīvākais veids, kā Ķīnas valdībai atspēkot šos apgalvojumus, ir īstenot visus tai adresētos ieteikumus, kuri var tikt izpildīti neatkarīgi no tā, vai apgalvojumi ir patiesi, vai nav. Ja šie ieteikumi tiktu īstenoti, tad šajā ziņojumā izskatītos apgalvojumus vairs nevarētu izteikt.

Mēs vēršamies pie visiem, kas skeptiski izturas pret šiem apgalvojumiem, un piedāvājam viņiem uzdot sev jautājumu, ko viņi ieteiktu darīt, lai nepieļautu, ka jebkurā valstī rodas situācija, kad šādi apgalvojumi kļūst par realitāti. Saprātīgs drošības līdzekļu uzskaitījums, lai novērstu šāda veida darbību Ķīnā, praktiski neeksistē.

Katrai valstij, ne tikai Ķīnai, nepieciešams izveidot aizsardzības mehānismus, lai nepieļautu orgānu izņemšanu savu piekrišanu nedevušiem, no sabiedrības izolētiem un neaizsargātiem cilvēkiem. Lai arī ko kāds domātu par apgalvojumiem, bet mēs vairākkārt atkārtojam, ka uzskatām tos par patiesiem, Ķīna ziņojumā apspriestās darbības novēršanas ziņā ir augstākā mērā neaizsargāta. Līdz brīdim, kad stājās spēkā nesen izdots likums, daudzi pamata drošības līdzekļi, kas paredzēti ziņoju-

mā apspriestās ļaundarības novēršanai, nepastāvēja. Šis likums neaizpildīs plaistu līdz tam brīdim, kamēr tas netiks pilnībā īstenots.

Ir daudz iemeslu, kādēļ nāves sods ir nepareizs. Šajā sarakstā nebūt ne pēdējo vietu ieņem bendes jutīguma notrulināšana. Kad valdība nogalina neaizsargātus cilvēkus, kas jau atrodas ieslodzījumā par saviem noziegumiem, kļūst pavisam viegli izdarīt nākamo soli un izņemt orgānus bez viņu piekrišanas. Tas ir solis, ko Ķīna bez šaubām ir izdarījusi. Kad valsts izņem orgānus ar nāvi sodītajiem ieslodzītajiem bez viņu piekrišanas, kļūst viegli un vilinoši izdarīt nākamo soli: piespiedu kārtā izņemt orgānus citiem nomelnotiem, tiesības uz personību zaudējušiem un neaizsargātiem ieslodzītajiem bez viņu piekrišanas, it īpaši, ja ar to iespējams nopelnīt lielu naudu. Mēs aicinām Ķīnas valdību, neatkarīgi no tās viedokļa par mūsu slēdzieniem saistībā ar orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem, izveidot aizsardzības mehānismus, kas novērstu pat vismazāko iespēju, ka cilvēkiem pret viņu gribu tiek izņemti orgāni.

Deivids Matas

Deivids Kilgors

Otava, 2007. gada 31. janvāris

K. PIELIKUMI

1. pielikums. Koalīcijas Faluņgun vajāšanas izmeklēšanai Ķīnā (KFVI) uzaicinājuma vēstule

2006. gada 24. maijs.

Kam: Deividam Matasa kungam un Deividam Kilgora kungam

„Koalīcija Faluṅgun vajāšanas izmeklēšanai Ķīnā” (KFVI), Vašingtonā (Kolumbijas apgabals, ASV) reģistrēta nevalstiska organizācija ar filiāli Otavā (Kanāda), lūdz jūs palīdzēt pārbaudīt apgalvojumus par to, ka Ķīnas Tautas Republikas valsts iestādes un valdības ierēdņi izgriež iekšējos orgānus dzīviem Faluṅgun praktizētājiem, šajā procesā viņus nogalinot. Koalīcijai ir pierādījumi, kas apstiprina šos apgalvojumus, tomēr mums zināms arī tas, ka daudzi cilvēki nav pārliecināti par šo apgalvojumu patiesumu, bet vēl citi – tos noliedz.

Koalīcija saprot, ka jūs veiksiet patstāvīgu izmeklēšanu, neatkarīgu no KFVI vai jebkādām citām organizācijām vai valsts iestādēm. Jūs varat brīvi publicēt iegūtās ziņas, kā arī izdarīt jebkādus secinājumus, ņemot vērā iegūtos pierādījumus.

Koalīcija samaksās visus jūsu izdevumus saskaņā ar iesniegtajām kvītīm. Mēs saprotam, ka neprasīsiet samaksu par veikto darbu.

Jums ir tiesības izvēlēties jebkuras izmeklēšanas metodes pēc jūsu ieskatiem. Ceram, ka sniegsiet mums atskaiti ne vēlāk kā 2006. gada 30. jūnijā.

Ar cieņu,

Pateicamies, ka piekritāt piedalīties šajā svarīgajā lietā.

Dr. Džons Džo,

„Koalīcijas Faluṅgun vajāšanas izmeklēšanai
Ķīnā” prezidents

Adrese: 106 G St.SW, Washington, DC USA 20024

Mājas lapa: www.cipfg.org

Tālr. (781) 710-4515, fakss: (202) 234-7113,

e-pasts: info@cipfg.org

4. pielikums. Vēstule Ķīnas vēstniecībai

Deivids Kilgors,

bijušais Valsts Sekretārs (Āzijas–Klusā okeāna reģiona jautājumos)

Deivids Matas,
advokāts

2006. gada 31. maijā

ĶTR vēstniecība

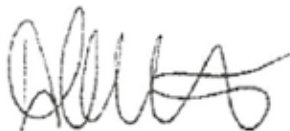
Svētā Patrika iela 515,

Otava, Ontario, KIN 5H3

Godātais vēstnieka kungs!

Nākamā mēneša laikā mēs vēlētos apmeklēt Ķīnu, lai pārbaudītu apgalvojumus par to, ka Ķīnas Tautas Republikas valsts iestādes un valdības ierēdņi sankcionē orgānu izņemšanu dzīvīem Faluņgun praktizētājiem, nogalinot viņus šajā procesā. Pirms tiek iesniegts oficiāls pieteikums vīzas saņemšanai, mēs uzskatām par pieņemamu dotajos apstākļos vērsties pie Jums ar lūgumu izskatīt iespēju tikties ar Jums vai Jūsu darbiniekiem, lai apspriestu mūsu iespējamo vizīti un noteikumus, ar kādiem mums būs atļauts veikt izmeklēšanu Ķīnas teritorijā.

Pielikumā pievienojam vēstuli no „Koalīcijas Faluņgun vajāšanas izmeklēšanai Ķīnā” ar lūgumu veikt izmeklēšanu saistībā ar šiem apgalvojumiem.

Ar cieņu,

Deivids Matas

5. pielikums. Orgānu saņēmēju liecības

(Personiskās drošības nolūkos orgānu saņēmēju vārdi netiek minēti)

1. gadījums

T. kundze, vairāk nekā 50 gadu veca sieviete no Āzijas.

2000. gadā viņai atklājās hroniska nieru nepietiekamība, un, sākot ar 2003. gada jūliju, viņai tika veikta dialīze.

2005. gada novembrī T. tikās ar vietējo starpnieku orgānu pārstādīšanā. Vietējā klīnikā viņa tika izmeklēta, lai būtu gatava iespējamai orgānu pārstādīšanas operācijai. Decembra sākumā viņa iesniedza starpniekam izmeklēšanas rezultātus un citus nepieciešamos dokumentus.

Starpnieks lūdza viņu sagatavot 26 tūkstošus ASV dolāru un darīja ziņāmu, ka parasti orgāna piemeklēšana ilgst nedēļu, un būtu vēlams, lai klients ierastos un gaidītu orgānu kontinentālajā Ķīnā. Tomēr T. iebilda, ka vēlas, lai orgāns tiktu piemeklēts vēl pirms viņa dodas uz kontinentālo Ķīnu.

2005. gada 4. janvārī T. saņēma ziņu, ka donors ir atrasts un biļete uz lidmašīnu noformēta. 2006. gada 6. janvārī starpnieks sagaidīja T. un vēl vienu tādu pašu pacientu un izlidoja ar viņiem uz Vuhaņas pilsētu Hubejas provincē.

Tajā pašā dienā (2006. gada 6. janvārī) T. ieradās Vuhaņā un plkst. 14.00 tika ievietota nespējošā Sauszemes spēku hospitālī, kur viņai nekaivējoties tika veikta asins analīze. Plkst. 17.00 viņu pārveda uz operāciju zāli un veica mugurkaula smadzeņu anestēziju. No operāciju zāles viņa tika izvesta ap plkst. 20.00. Viņas ārstējošais ārsts bija Tan Liguns. Tādiem, kam bija veikta orgānu pārstādīšanas operācija, bija paredzētas

trīs palātas, pa trim pacientiem katrā. Pavisam deviņas gultas. Slimnīcas ārsts pavēstīja, ka viņai pārstādīts orgāns ar trim atbilstībām pēc HLA.

Tuviniekiem apmeklēt pacientus nebija atļauts. 2006. gada 19. janvārī viņa atstāja klīniku, lai atgrieztos Taivānā.

Kopējā summa samaksai: 26 000 ASV dolāru skaidrā naudā.

T. patiešām nav zināms, kas ir orgāna avots. Starpnieks sacīja, ka orgāns tiek ņemts no ieslodzītā, kas ar nāvi sodīta.

Pievērsiet uzmanību tam, ka starpnieks pats neveica orgānu piemeklēšanu, tātad šī informācija acīmredzot pamatojas uz baumām. Turklāt Ķīnas klīnikās vienmēr tika apgalvots, ka orgāni tiek ņemti no ieslodzītajiem, kas sodīti ar nāvi.

Piezīme: nespecializētais Sauszemes spēku hospitālis Vuhaņā, kurā T. tika veikta transplantācija, ir militāra iestāde. Tika apgalvots, ka tikai militārām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

2. gadījums

R.Z. kundze, vairāk nekā 50 gadu veca sieviete no Āzijas, AB grupas asinis.

1986. gadā R.Z. tika uzstādīta diagnoze – hroniska nieru nepietiekamība. Viņas stāvoklis arvien pasliktinājās, līdz 2004. gada decembrī bija nepieciešams veikt dialīzi.

2004. gada decembra sākumā viņai tika izteikts piedāvājums doties uz kontinentālo Ķīnu, lai veiktu orgāna pārstādīšanu. Viņai pastāstīja, ka pēdējo gadu laikā daudzi pacienti devušies uz Ķīnu, lai veiktu transplantācijas operāciju, un lielākā daļa šādu operāciju noritējušas veiksmīgi, ieskaitot

pacientu, kas saņēmis nieri pirms sešiem mēnešiem. R.Z. tika iepazīstināta ar starpnieku.

2004. gada 17. decembrī starpnieks nosūtīja uz Ķīnu R.Z. asins paraugus.

Pēc divām dienām, 19. decembrī, viņai paziņoja, ka donors ir atrasts, un viņa var nekavējoties izlidot uz Guandžou, lai veiktu transplantāciju.

Tā kā tieši tobrīd R.Z. bija stipri saaukstējusies, viņa kopā ar vīru un jaunāko māsu varēja ierasties Guandžou tikai 24. decembrī.

Klīniku sauca par ekonomiskās un tehniskās attīstības slimnīcu. Tā atradās netālu no pilsētas. Cilvēku slimnīcā bija diezgan maz. Atšķirībā no slimnīcām viņas valstī, šeit pacientu bija maz. Transplantācijas nodaļa bija izvietota desmitajā stāvā. Nodaļā atradās 13 palātas, katrā pa trim gultām. Katrā palātā kopā ar pacientu dzīvoja viņa tuvinieki. Viņas ārstējošais ārsts bija Liņš Miņdžuaņs, transplantācijas nodaļas vadītājs. Slimnīcā atradās vēl kādi desmit pēcooperācijas pacienti vai arī tādi, kas gaidīja operāciju. R.Z. redzēja pacientus no Taivānas, Malaizijas, Indonēzijas u.c.

Operācija maksāja 27 000 ASV dolāru, cenā ietilpa hospitalizācija, ēdināšana un aviobiļetes. Skaidra nauda pirms operācijas tika nodota Liņa Miņdžuaņa jaunākajam brālim (galvenajam pārvaldniekam). Samaksas laikā viņiem netika izsniegta nekāda kvīts, bet pēc R.Z. vīra lūguma viņiem tika izsniegta vienkārša izziņa par to, ka saņemti 27 000 ASV dolāru.

2004. gada 30. decembrī plkst. 17.00 R.Z. tika aizvesta uz operāciju zāli. Slimnīcas darbinieki tās pašas dienas rītā bija aizbraukuši saņemt viņai paredzēto nieri. Operācija mugurkaula smadzeņu anestēzijas iedarbībā turpinājās aptuveni četras stundas. Tajā pašā dienā nieri saņēma vēl četri pacienti. Pārstādītā orgāna avots viņai nav zināms. Ārsts darīja zināmu, ka viņai pārstādīta niere ar piecām atbilstībām pēc HLA.

Nākamās piecas dienas viņa pavadīja izolētā nodaļā ar diennakts novērošanu, kurā atradās sešas gultas. Naktī dežūrēja viens cilvēks. Pēc tam viņa pavadīja vēl septiņas dienas parastā palātā. Mājās viņa atgriezās 2005. gada 11. janvārī, pēc tam, kad bija noņemtas šuves. Viņai tika izsniegts buklets ar informāciju par operāciju un to, kam jāpievērš īpaša uzmanība.

Kas bijis viņas orgāna avots, ārsti viņai nepateica. Starpnieks sacīja R.Z., ka donors bijis ieslodzītais, kas sodīts ar nāvi.

Pievērsiet uzmanību apstāklim, ka starpnieks pats neveica orgānu piemeklēšanu, tātad šī informācija acīmredzot pamatojas uz baumām. Turklāt Ķīnas klīnikās vienmēr tika apgalvots, ka orgāni tiek ņemti no sodītiem ieslodzītajiem. Piezīme: ekonomiskās un tehniskās attīstības slimnīca Guandžou, kur R.Z. tika veikta operācija, nav militāra iestāde, tomēr ārstējošais ārsts un transplantācijas nodaļas vadītājs Liņš Miņdzuaņš strādā arī transplantācijas nodaļā Džudzjanas slimnīcā, kas pievienota 1. militāri medicīniskajai universitātei.⁵⁸ Tika apgalvots, ka tikai militārām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

3. gadījums

H.S. kungs, vairāk nekā 30 gadu vecs vīrietis no Āzijas, A grupas asinis.

1999. gadā viņam atklāja hronisku nieru nepietiekamību. 2000. gadā viņš interesējās dažādās Taivānas klīnikās, lai veiktu nieres pārstādīšanas operāciju.

2003. gada jūlijā vai augustā viņš izlēma doties uz Ķīnu, lai tur veiktu transplantāciju. Tajā pašā laikā cilvēks, kurš veica viņam dialīzi, iepazīstināja H.S. ar starpnieku operācijas veikšanai Ķīnā. 2003. gada septembrī starpnieks paziņoja H.S., ka viņam piemeklēta niere ar trim atbilstībām pēc HLA, un viņš devās uz Ķīnu.

⁵⁸ <http://info.med.hc360.com/2006/12/25102993093.shtml>

Pirmais brauciens uz Ķīnu, lai veiktu transplantāciju:

H.S. ieradās Šanhajā sievas pavadībā. Pirmā Šanhajas tautas slimnīca (tiek saukta arī par Šanhajas Dzjaotun universitātes klīniku) bija noorganizējusi viņam tikšanos, un viņš nekavējoties tika hospitalizēts.

Kad slimnīca saņēma piegādāto nieri, tika veikts transplantāta saderības tests. Mikrolimfocitotoksiskais tests uzrādīja pozitīvu reakciju – pārstādīt orgānu H.S. nebija iespējams.

Piemērotu orgānu viņš slimnīcā gaidīja divas nedēļas. Šajā laikposmā, meklējot viņam piemērotu orgānu, tika izņemtas un uz slimnīcu nogādātas četras dažādas nieres, ieskaitot jau minēto. Ik reizi, saņemot nieri, tika veikts saderības tests. Tomēr ik reizi tests uzrādīja pozitīvu reakciju, tāpat kā pirmo reizi, tādēļ orgānu nebija iespējams izmantot, neskatoties uz to, ka tas jau bija izņemts no donora ķermeņa.

Pēc divām nedēļām, 1. oktobrī, H.S. nācās atgriezties mājās, jo viņš bija saistīts ar norunu darba vietā.

Otrais brauciens uz Ķīnu, lai veiktu transplantāciju:

H.S. nolēma nesteigties ar operācijas veikšanu, lai uzkrātu spēkus. 2004. gada martā viņš vēlreiz pieņēma lēmumu veikt operāciju.

Nu jau otro reizi viņam tika paziņots, ka ir atrasts vajadzīgais orgāns, un viņš var doties uz kontinentālo Ķīnu. Viņu atkal ievietoja Pirmajā Šanhajas tautas slimnīcā. Ārsts pavēstīja, ka viņam piemeklēts orgāns ar piecām atbilstībām pēc HLA. Tomēr arī šoreiz, pēc tam, kad orgāns jau bija atgādāts uz slimnīcu, mikrolimfocitotoksiskais tests uzrādīja pozitīvu reakciju. Renīna plazmas aktivitāte (*PRA Class 2*) H.S. asinīs bija pāri par 30% (augsts *PRA Class 2* līmenis bieži izraisa pozitīvu reakciju). Ārsts no kontinentālās Ķīnas piedāvāja viņam veikt plazmoferēzi, tomēr ārsts no Taivānas ieteica viņam to nedarīt, bet sagaidīt labāk orgānu ar

negatīvu reakciju. H.S. palika slimnīcā, gaidot piemērotu orgānu. Tika atrastas vēl divas nieres, bet pēc tam, kad tās slimnīcā tika saņemtas, izrādījās, ka arī tās nav iespējams izmantot. Piemērota niere ar četrām sakritībām pēc HLA tika atrasta tikai aprīļa beigās. Šoreiz tests uzrādīja negatīvu reakciju. 2004. gada 23. aprīlī viņam tika veikta operācija.

Viņa ārstējošais ārsts bija Taņš Dzjaņmins. Pēc operācijas viņš nedēļu pavadīja izolatorā, pēc tam viņu pārcēla uz Tautas atbrīvošanas armijas 85. hospitāļa nodaļu ārvalstu ķīniešiem. 2004. gada 8. maijā viņš atgriezās Taivānā.

H.S. pastāstīja, ka Pirmajā Šanhajas tautas slimnīcā pārsvarā tiek veiktas orgānu pārstādīšanas operācijas turīgiem cilvēkiem, kas ierodas no Honkongas, Makao vai Taivānas. Vietējos iedzīvotājus un tos, kas ieradusies no Malaizijas un Indonēzijas, orgānu pārstādīšanai viņi nosūta uz Tautas atbrīvošanas armijas 85. hospitāli. Abas šīs klīnikas pārziņā doktora Taņa grupa no nespecializētā hospitāļa Fudžou Naņdzinas kara apgabalā.

H.S. dzīvesbiedre redzējusi ap 20 lappušu garu sarakstu ar informāciju par donoriem un testiem pēc HLA. Ārsts izvēlējies dažus donorus no saraksta un veicis pasūtījumu. Saņemot orgānu, tika veikts saderības tests. Ja tests uzrādīja pozitīvu reakciju – operācija tika atcelta, ja negatīvu – operācija notika.

Vietējie ārsti darīja zināmu H.S., ka orgāns izņemts ar nāvi sodītam ieslodzītajam bez viņa piekrišanas.

Piezīme: Pirmā Šanhajas tautas slimnīca ir civiliestāde. Tomēr šīs slimnīcas transplantācijas nodaļas galvenais ārsts Taņš Dzjaņmins ir arī Armijas orgānu pārstādīšanas centra priekšnieks, Urīnizvadorgānu nodaļas priekšnieks, kā arī priekšnieka vietnieks nespecializētajā hospitālī

Fudžou Naņdzinas kara apgabalā.⁵⁹ Tika apgalvots, ka tikai militārām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

4. gadījums

Rou.Z. kundze, vairāk nekā 40 gadu veca sieviete no Āzijas, B asins grupa.

2000. gada maijā Rou.Z. tika atklāta hroniska nieru nepietiekamība. Pēc dialīzes veikšanas Rou.Z. ieteica doties uz Ķīnu, lai veiktu nieres pārstādīšanu.

2000. gada 11. maijā starpnieks saņēma viņas medicīnisko karti un piekodināja viņai gaidīt mājās turpmāko informāciju.

Apmēram pēc divām nedēļām Rou.Z. saņēma paziņojumu, ka piemērots donors ir atrasts un viņa var doties uz Ķīnu, lai veiktu transplantācijas operāciju. Tobrīd Rou.Z. nebija psiholoģiski sagatavojusies tam, ka orgāns tiks atrasts tik drīz, tādēļ viņa atteicās. Vēl pēc divām nedēļām atkal piezvanīja starpnieks, lai paziņotu, ka ir atrasts cits donors. Šoreiz Rou.Z. piekrita doties uz Ķīnu transplantācijas veikšanai. Operācija bija paredzēta jūnija beigās.

Transplantācijas operāciju veikšanai uz Ķīnu bija devusies grupa septiņu cilvēku sastāvā. Katram tika pieteikts sagatavot 200 000 Honkongas dolāru.

2001. gada 25. jūnijā starpnieks sagaidīja viņus lidostā un ar autobusu aizveda uz Humeņas rajonu Dungaņas pilsētā. Brauciens ilga apmēram divas stundas. Tajā pašā dienā viņus ievietoja Taipinas Tautas slimnīcā (Humeņas rajonā Dungaņas pilsētā). Tika veikta arī medicīniskā apskate (asins analīze, rentgens un ultraskaņas diagnostika).

⁵⁹ <http://www.kmszbyy.com/china/doctor-1.htm>

Tajā pašā dienā (2001. gada 25. jūnijā) slimnīcas darbinieki saņēma no katra 140 000 līdz 150 000 Honkongas dolāru. Viņiem tika izsniegta vienkārša kvīts. (Pacienti ar 0 grupas asinīm un tiem, kas vecāki par 60 gadiem, nācās samaksāt papildus vēl 20 000 Honkongas dolāru.) Transplantācijas nodaļu vadīja profesors Vei Gao, bet kas viņu operējis, Rou.Z. nezina.

Visiem septiņiem nieres pārstādīšanas operācija tika veikta nākamajā dienā (2001. gada 26. jūnijā). Operācijas noritēja vienlaikus trijās operāciju zālēs. Tika izdarīta smadzeņu mugurkaula anestēzija. Rou.Z. operāciju zālē nogādāja apmēram plkst. 20.00. Pusnaktī operācija bija beigusies. Ārsts paziņoja Rou.Z., ka viņai pārstādīta niere ar četrām atbilstībām pēc HLA.

Sarp tiem pacientiem, kuriem todien tika veikta nieru pārstādīšanas operācija, bija indonēzietis, ķīnietis no Francijas, kā arī vietējais ķīnietis. Slimnīcas priekšnieka vietnieks Sju Dzjehua jau agrāk viņiem pastāstīja, ka bez maksas nieri var saņemt tikai tas, kas piecus gadus veic pie viņiem dialīzi.

Septiņi pacienti pavadīja septiņas dienas izolatorā, pēc tam 3. jūlijā atgriezās mājās.

Par orgānu donoru Rou.Z. neviens neko neteica. Slimnīcā viņai šo informāciju neizpaua. Viņai tāpat nekas nav zināms par ārstu, kas veica viņai operāciju. Ārsts neieradās vizītē ar viņu iepazīties, arī viņa pati par to nejautāja.

Starptieks viņiem paziņoja, ka orgāni ir ņemti no ieslodzītajiem, kas sodīti ar nāvi.

Piezīme: Dungaņas Taipinas Tautas slimnīca (Humeņas rajonā, Dungaņas pilsētā, Guandunas provincē) nav militāra iestāde. To-

mēr šīs slimnīcas transplantācijas nodaļas galvenais ārsts Vei Gao vienlaikus ir arī profesors un galvenais ārsts Pirmajā Kara medicīnas universitātes Džudzšanas zinātniski pētnieciskajā institūtā.⁶⁰ Arī citi darbinieki transplantāciju nodaļā vienlaikus bija arī militāru klīniku darbinieki. Vei Gao un citi ārsti veica operācijas arī robežkontroles militārās policijas Centrālajā hospitālī Guandunas provincē (piemēram skatīt 6. gadījumu). Tika apgalvots, ka tikai militārām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

5. gadījums

C kungs.

C. ir no Āzijas. C. nomira Ķīnā 2005. gada vasarā pēc neveiksmīgas aknu pārstādīšanas.

C. tika ievietots ķīniešu un japāņu sadraudzības klīnikā Pekinā augusta sākumā pēc tam, kad, ceļojot pa Ķīnu kopā ar sievu un dēlu, viņš sajuta sāpes vēdera lejasdaļā. Atklājās, ka viņam ir aknu audzējs. Viņu pierunāja veikt operāciju, kura notika 2005. gada 7. septembrī. Pēc operācijas viņa stāvoklis bija kritisks.

Šādā situācijā klīnikas galvenais ārsts ieteica pārcelt viņu uz Pekinas militarizētās policijas hospitāli, un veikt tur aknu pārstādīšanas operāciju.

24 stundu laikā militarizētās policijas hospitālis piemeklēja viņam veselū aknu, pēc tam nekavējoties tika veikta operācija.

Pacients nomira militārajā klīnikā četras dienas pēc operācijas.

Piezīme: aknu pārstādīšanu veica Pekinas militarizētās policijas hospitālis, aknas tika atrastas 24 stundu laikā. Tika apgalvots, ka tikai militā-

⁶⁰ <http://www.kmszbyy.com/china/doctor-1.htm>

rām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

6. gadījums

J.C. kungs.

50 gadu vecajam J.C. tika atklāta hroniska nieru nepietiekamība. 2005. gada janvārī viņam pēkšņi sākās elpošanas traucējumi, parādījās paātrinātas sirdsklauves. Tika noteikta diagnoze – akūta nieru nepietiekamība. Tika veikta izmeklēšana, lai sagatavotu pacientu orgāna pārstādīšanai. Atklājās, ka viņam trūkst hepatīta B antidaļiņas. Nieres pārstādīšanai šīs antidaļiņas ir nepieciešamas. Tādēļ martā viņam sāka injicēt vakcīnu pret B hepatītu un gaidīja parādāties antidaļiņas. Antidaļiņu uzkrāšanas process turpinājās līdz septembrim. Tikai pēc tam viņš varēja doties uz kontinentālo Ķīnu, lai veiktu orgāna pārstādīšanu.

2005. gada 19. septembrī viņam paziņoja, ka orgāns ir atrasts. 2005. gada 20. oktobrī pacients apmeklēja semināru, kas tika rīkots pirms došanās uz Ķīnu. Seminārā J.C. un citiem pacientiem paziņoja, kāda ir maksa par operāciju. Seminārā pacientiem pastāstīja arī to, ka visi orgāni ir pārbaudīti uz saderību, tādēļ uztraukumam nav iemesla.

26. oktobrī plkst. 16.10 pacientu grupa astoņu cilvēku sastāvā ieradās robežkontroles militarizētās policijas Centrālajā hospitālī Guandunas provinces Šeņdženā. Pēc ierašanās hospitālī vakarā norisinājās pirmsoperācijas seminārs, kuru vadīja profesors Vei Gao. No katra pacienta iekasēja 150 000 Honkongas dolāru. Seminārā atsevišķi pacienti uzdeva jautājumus par to, kādā veidā tiek izpildīts sods ieslodzītajiem noziedzniekiem. Doktors Gao atbildēja, ka viņi netiek nošauti. Tiek izdarītas divas injekcijas: pirmā – anestēzijai, otrā – sāpju remdēšanai, pēc tam tiek veikta orgānu izņemšana.

Pacients samaksāja 2700 juaņu par uzturēšanos hospitālī, 12 800 Honkongas dolāru par medikamentiem un 700 juaņu par hemodialīzes procedūru. Kontinentālajā Ķīnā veiktā operācija kopsummā izmaksāja 169 019 Honkongas dolāru. No J.C. teiktā izriet, ka transplantācijas klīnikas kontinentālajā Ķīnā neizraksta samaksas kvītis par veiktajiem medicīniskajiem pakalpojumiem. Hospitālis tikai izdeva apstiprinājumu par veikto medicīnisko apkalpošanu, ja uzskatīja to par galēji nepieciešamu. Diviem pacientiem, kuri pēc atgriešanās Taivānā gatavojās atgūt maksu par dialīzes procedūru uz valsts medicīniskās apdrošināšanas rēķina, izsniedza šādu apstiprinājumu par dialīzes veikšanu pirms operācijas. Visi izdevumi tika samaksāti skaidrā naudā Honkongas dolāros.

Kopsumma pacientam bija aptuveni 29 000 ASV dolāru, ieskaitot kukuļus, aviobiļeti u.tml. Ķīnā viņi uzskatījās pavisam trīs dienas.

J.C. nogādāja operāciju zālē 28. oktobrī ap plkst. 16.00. Niere tika atgādāta uz hospitāli tās pašas dienas plkst. 14.10. Vietai, kur tiek izņemts orgāns, jāatrodas netālu no hospitāļa. Medicīniskie darbinieki, kas bija devušies ceļā ātrās palīdzības mašīnā ar orgāniem paredzētiem krāsainiem konteineriem, atgriezās ar astoņām izņemtām nierēm.

No operāciju zāles J.C. izveda ap plkst. 20.30. Pēc operācijas astoņus pacientus ievietoja novērošanas kamerās, kurās tuvinieki netika ielaisti.

4. novembrī pacients atstāja hospitāli un atgriezās mājās.

Visi hospitāļa ārsti ir militāras personas. Medicīniskā izziņa tika izrakstīta no Aosjin grupas Dzjunhuei kompānijas (tulkojums pēc dzirdes). Hospitalizācijas tips: vietējais iedzīvotājs, samaksa no personīgiem līdzekļiem.

Pacients pastāstīja, ka pirms viņiem bijusi grupa no Indonēzijas. Nākamajā dienā pēc tam, kad viņi atstāja hospitāli, bija paredzēts, ka transplantācijas veikt ieradīsies grupa no Singapūras.

Piezīme: operācija tika veikta robežkontroles militarizētās policijas Centrālajā hospitālī Guandunas provincē. Tika apgalvots, ka tikai militārām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

7. gadījums

K.Z. kungs.

Operācijas veikšanas laikā viņš bija vairāk nekā 40 gadu vecs. K.Z. nomira operācijas laikā. A asins grupa, B hepatīts, cieta no diabēta.

2005. gada jūnijā divu nedēļu laikā šim pacientam parādījās novājēšanas un dzeltenās kaites pazīmes. Tika noteikta diagnoze: akūts B hepatīts (transamināzes (GOT, GPT) līmenis bija 2000–3000, bilirubīna līmenis – 16). Viņu ievietoja slimnīcā uz trim nedēļām. 2005. gada 27. jūnijā viņa slimība bija pārgājusi fulminantā hepatīta stadijā (GOT: 163, bilirubīna līmenis – 23, asins sarecēšana PT/PTT: 30/78 sekundes). Rezultātā viņš tika pārvests uz Taivānas universitātes slimnīcu Taipejā, lai veiktu izmeklēšanu pirms aknu pārstādīšanas un transplantāta gaidīšanas. Izmeklēšana uzrādīja, ka triju paaudžu radnieku vidū nav piemērota aknu fragmenta donora, un viņam atliek tikai gaidīt donoru, kuram apstājusies smadzeņu darbība.

Pacients gaidīja līdz augustam, lai gan cerību bija maz. Viņa stāvoklis turpināja pasliktināties. Vairākas reizes viņš zaudēja samaņu, iekrītot hepatīta komas stāvoklī. Rezultātā viņa radnieki izlēma doties uz kontinentālo Ķīnu, lai veiktu aknu pārstādīšanas operāciju.

Pacientam Šanhajā bija draugs, kurš palīdzēja nogādāt medicīnisko karti uz vietējām slimnīcām. Viņš sacīja, ka K.Z. nepieciešams izvēlēties vienu no trijām Šanhajas klīnikām: Fudaņas universitātes Huašaņas slimnīcu, Čandženas klīniku vai Pirmo Tautas slimnīcu. K.Z. un viņa tuvinieki nosprieda, ka universitātes slimnīca ir labāk aprīkota, tādēļ nolēma griezties Fudaņas universitātes Huašaņas slimnīcā. Pēc tam viņa draugs sazvānījās ar Huašaņas slimnīcu, lai

uzzinātu par iespēju veikt aknu pārstādīšanu. Viņam atbildēja: ja pacients ieradīsies nekavējoties, viņiem ir piemērota akna, un vispār pacients var ierasties jebkurā laikā.

Uz Šanhaju pacients devās 2005. gada 11. augustā. Tajā laikā viņš bija pie skaidras apziņas. Viņš ieradās Huašaņas slimnīcā. Viņa ārstējošais ārsts bija slimnīcas galvenais ārsts Cjaņs Dzjaņmiņs. Tā kā K.Z. ieradās klīnikā dienu vēlāk, nekā tika gaidīts, viņam sacīja, ka aknu, kas bija paredzēta viņam, pārstādīja kādam citam, tādēļ viņam nāksies gaidīt jaunu transplantātu. Viņam arī darīja zināmu, ka 13. un 14. datums ir brīvdiena, tādēļ gaidīt nāksies līdz pirmdienai.

Tajā pašā laikā ārsts Cjaņs sacīja pacientam, ka saskaņā ar likumu un instrukcijām pašreiz viņiem nav atļauts veikt orgānu transplantāciju iebraucējiem no Honkongas, Makao, Taivānas un citiem ārvalstniekiem. Turklāt varēja sagaidīt ierodamies medicīnisko iestāžu pārbaudi no veselības aizsardzības ministrijas. Tādēļ pirmajā dienā hospitalizācijas vietā viņam bija nolikta tikšanās ar ārstu viesnīcā iepretim slimnīcai. Arī ieejot slimnīcā, viņam nācās izmantot sānu ieeju (nevis galveno ieeju).

Ārsts Cjaņs pavēstīja pacientam sekojošo: pirmkārt, viņam jāsaka, ka ieradies no Fudzjaņas – lūk, kādēļ viņš un viņa tuvinieki runā taivāniešu izloksnē (tādā pašā, kā miņnaņu dialekts). Otrkārt, viņam visiem jāstāsta, ka ieradies ārstēt B hepatītu, nevis, lai veiktu aknu pārstādīšanu. Treškārt, visi ar aknu pārstādīšanu saistītie jautājumi jāapspriež slepeni.

Viss tika īstenots paslepus. Tomēr patiesībā visiem klīnikas darbiniekiem un arī citiem pacientiem bija zināms, ka viņš ieradies no Taivānas, lai veiktu aknu transplantāciju.

Huašaņas slimnīcā pacientam bija jāsamaksā 200 000 juaņu. Tikai pēc samaksas veikšanas viņam pavēstīja, ka pašreiz donora aknas nav. K.Z. un viņa dzīvesbiedrei paziņoja, ka viņiem jābūt gataviem samaksāt visus ne-

pieciešamos medicīniskos izdevumus, ieskaitot par instrumentiem. Katru dienu tika nesti arvien jauni un jauni instrumenti, par kuriem viņiem, neskatoties uz to, ka bija jau samaksājuši, nācās maksāt, pat par termometru. Bez naudas netika veiktas nekādas medicīniskas darbības vai ārstēšana. Ārsti no dažādām nodaļām ieradās it kā izmeklēt K.Z., bet katrs, šķita, centās no viņa gūt kādu labumu. K.Z. nebija ārsta, kurš būtu par viņu atbildīgs. Viņam nācās parakstīt neskaitāmus dokumentus un tūlīt pat samaksāt medicīniskos izdevumus. Rezultātā viņa sieva parūpējās, lai pie rokas vienmēr būtu nauda, ar ko samaksāt izdevumus. Tajā pašā laikā ārsti no citām klīnikām (no Kuņminas, Guandunas provinces utt.) vaicāja, vai viņš nevēlas, lai viņu pārved uz viņu slimnīcu gadījumā, ja šeit viņam akna netiktu atrasta. Viņam arī darīja zināmu, ka slikti darbojas arī viņa nieres, un, ja vien viņš vēlētos, varētu vienlaikus ar aknu pārstādīšanu pārstādīt arī nieri. Bija jūtams, ka tas viss tiek darīts naudas dēļ, laulātie izjuta pret sevi vienaldzīgu attieksmi, bet bija spiesti to paciest cerībā glābt K.Z. dzīvību.

K.Z. gaidīja līdz pirmdienai. Tomēr piemērots orgāns netika atrasts. Tādēļ galvenais ārsts Cjaņs piedāvāja apspriest radušos situāciju viesnīcā iepretim slimnīcai. Ārsts sacīja K.Z. sievai, ka viņi nevar atrast piemērotu orgānu, un piebilda, ka viņam nepieciešama nauda, lai sarunātu orgāna piegādi. Tādēļ K.Z. sieva iedeva viņam 10 000 juaņu. Pienāca otrdiena, bet orgāna joprojām nebija. Galvenais ārsts Cjaņs piedāvāja pārvest K.Z. uz Čandženas kara hospitāli, jo viņš nevarēja atrast orgānu. Ar drauga palīdzību viņi sazinājās ar ārstu Vanu no Čandženas hospitāļa Šanhajā, kurš viņiem sacīja, ka varēs piemeklēt orgānu. Trešdienas rītā viņu pārveda uz Čandženas hospitāli.

Kad laulātie ieradās Čandženas hospitālī, viņi atklāja, ka visu 9. stāvu aizņem pacienti, kas gaida uz aknu pārstādīšanu. Viņi saprata arī to, ka kara hospitālim viegli pieejami nepieciešamie orgāni. Atšķirība starp Huašaņas slimnīcu un Čandženas hospitāli izpaudās tā, ka šeit neviens neraizējās par

veselības aizsardzības ministrijas pārbaudi, jo viņiem kā militārai iestādei bija atļauts veikt operācijas ārvalstniekiem.

Orgāns tika atgādāts uz hospitāli tajā pašā dienā plkst. 14.00. Uzreiz pēc tam pacientam tika veikta operācija. Pusnaktī K.Z. sievai tika paziņots, ka viņas vīra stāvoklis ir pasliktinājies, un, neskatoties uz visām pūlēm, viņš nomira. Tā kā B hepatīts ir infekcijas slimība, viņa mirstīgās atliekas nācās kremēt, un pelni tika pārvesti mājās.

Visu šo laiku viņiem palīdzēja draugs, kuram ir bizness kontinentālajā Ķīnā. Kopējā izdevumu summa bija 800 000 juaņu.

Nevienā dokumentā, kas attiecās uz K.Z. braucienu, netika minēts, ka brauciena mērķis bija aknu pārstādīšana.

Piezīme: aknu pārstādīšana tika veikta militārā iestādē – Čandženas hospitālī, Šanhajā. Tika apgalvots, ka tikai militārajām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

8. gadījums

L. kungs, vīrietis, 50 gadu vecs, 0 asins grupa, hroniska nieru nepietiekamība.

2001. gada janvārī L. izteica vēlēšanos doties uz Ķīnu, lai veiktu orgāna pārstādīšanu. Viņam tika izdarīta asins analīze. Pēc kādām 4–5 dienām viņam piezvanīja un pavēstīja, ka Ķīnā ir piemērota niere, un viņš var gatavoties ceļam. Sākumā L. radās šaubas, kā gan var tik ātri atrast nieri. Apspriedis radušos situāciju ģimenes lokā, viņš jebkurā gadījumā nolēma braukt, un 2001. gada 1. februārī devās uz Ķīnu. Kopā uz Ķīnu brauca deviņi cilvēki – pieci vīrieši un četras sievietes.

Visi deviņi cilvēki tika ievietoti Dungaņas Taipinas klīnikā. L. samaksāja 130 000 Honkongas dolāru, un viņam izsniedza izdevumu atšifrē-

jumu. Nieres pārstādīšana tika veikta divas dienas vēlāk vienlaikus ar vēl četriem pacientiem no dienvidaustrumu Āzijas, pavisam kopā 13 operācijas. Visas 13 operācijas tika veiktas divu dienu laikā. Pirms atgriezties mājās, L. pavadīja klīnikā septiņas dienas. Slimnīcā atradās arī tādi pacienti, kas bija hospitalizēti pēc operācijas uz 14 dienām.

L. nav zināms, kas viņu operēja, neviens viņam nepaziņoja, kas ir orgāna donors.

L. skaidri paziņoja, ka klīnikas kontinentālajā Ķīnā nodarbojas ar nelegālu orgānu tirdzniecību.

Piezīme: Dungaņas Taipinas Tautas slimnīca (Humeņas rajons, Dungaņas pilsēta, Guandunas province) nav militāra iestāde. Tomēr šīs slimnīcas transplantācijas nodaļas galvenais ārsts Vei Gao vienlaikus ir Pirmā kara medicīnas universitātes Džudzjanas zinātniski pētnieciskā institūta ⁶¹ profesors un galvenais ārsts. Citi cilvēki, kas strādā transplantācijas nodaļā, vienlaikus ir arī militāro hospitāļu darbinieki. Vei Gao un citi ārsti veica operācijas arī robežkontroles militarizētās policijas Centrālajā hospitālī Guandunas provincē (kā piemēru aplūkot 6. gadījumu). Tika apgalvots, ka tikai militārām klīnikām un kara hospitāļos strādājošiem ārstiem orgāni ir viegli pieejami.

14. pielikums. Tālrūņa sarunu stenogrammas

(1) Mišaņas pilsētas ieslodzījuma centrs, Heilundzjanas province (2006. gada 8. jūnijs):

M: Vai jums ir [orgānu] piegādātāji – Faluņgun praktizētāji? ...

Li kungs: Jā, agrāk bija.

M: ...un kā ir tagad?

⁶¹ http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CQRR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt

Li kungs: ...Jā.

...

M: Vai mēs varam atbraukt un izvēlēties, vai arī jūs piemeklēsiet konkrēti mums [nepieciešamo orgānu]?

Li kungs: Mēs piemeklēsim jums [vajadzīgo orgānu].

M: Cik tas maksās?

Li kungs: Apspriedīsim to, kad atbrauksiet.

...

M: Vai jums ir daudz donoru [Faluņgun praktizētāju], kas jaunāki par 40 gadiem?

Li kungs: Diezgan daudz.

...

M: Vai viņi ir vīrieši vai sievietes?

Li kungs: Vīrieši.

...

M: Un šobrīd ... cik daudz jums ir [ieslodzīto] Faluņgun praktizētāju vīriešu?

Li kungs: Septiņi vai astoņi. [Katrā ziņā vismaz] pieci vai seši pašreiz.

M: Vai viņi nāk no laukiem vai no pilsētas?

Li kungs: No laukiem.

(2) Šanhajas pilsētas Džunšaņas orgānu transplantācijas klīnika (2006. gada 16. marts):

M: Labdien, vai jūs esat ārsts?

Ārsts: Jā ...

...

M: ...Un cik ilgi man nāksies gaidīt uz [orgānu pārstādīšanas] operāciju?

Ārsts: Aptuveni nedēļu pēc tam, kad būsiet atbraucis...

M: Vai ir arī Faluņgun praktizētāju orgāni? Esmu dzirdējis, ka tie ir ļoti labi.

Ārsts: Pie mums visi orgāni ir tieši tādi.

(3) Aknu transplantācijas slimnīca Cjaņfošaņas pilsēta, Šaņdunas province (2006. gada 16. marts):

Uzņemšanas nodaļas darbiniece: Uzgaidiet mazliet, es pasaukšu ārstu.

Ārsts: Sveicināti.

M: Cik sen jau jūs veicat [līdzīgas operācijas]?...

Ārsts: ... Aptuveni četrus gadus.

...

M: Un kā ir ar aknu donoriem... mani interesē Faluņgun praktizētāju aknas, vai jums ir šādi orgāni?

Ārsts: Jā, ja jūs atbrauksiet pie mums, viss būs kārtībā.

M: Vai tas nozīmē, ka jums tie ir?

Ārsts: ...Aprīlī šādu donoru būs vairāk ..., šobrīd pakāpeniski to kļūst arvien vairāk un vairāk.

M: Kādēļ aprīlī to būs vairāk?

Ārsts: To es jums nevaru paskaidrot...

(4) Naņninas pilsētas Miņdzu slimnīca Guansji autonomajā reģionā (2006. gada 22. maijs):

M: Vai varat piemeklēt Faluņgun praktizētāju orgānus?

Ārsts Lu: Zināt, mums nav iespējams [tos] saņemt. Šobrīd Guansji iegūt [šādus orgānus] ir diezgan grūti. Ja jūs nevarat gaidīt, es ieteiktu doties uz Guandžou. Viņiem viegli piemeklēt orgānu, jo viņiem ir iespēja meklēt visā valstī. Veicot jums aknu pārstādīšanas operāciju, viņi vienlaikus var piemeklēt jums arī nieri – viņiem tas ir pavisam vienkārši. Pie viņiem pēc palīdzības griežas no daudzām vietām, kur orgānu piegāde ir ierobežota.

...

M: Kādēļ viņiem tik viegli iegūt [orgānus]?

Lu: Tādēļ, ka tā ir ļoti nozīmīga iestāde. Viņiem ir kontakts ar tiesu sistēmu visas universitātes vārdā.

M: Tātad viņi izmanto Faluņgun praktizētāju orgānus?

Lu: Tieši tā ...

...

M: ...Un ko jūs izmantojāt pirms [parādījās Faluņgun praktizētāju orgāni]? Vai tie pienāca no ieslodzījuma centriem vai cietumiem?

Lu: No cietumiem.

M: ...Un tie bija ņemti no fiziski veselīgiem Faluņgun praktizētājiem ...?

Lu: Jā. Mēs atlasām labus orgānus, jo garantējam mūsu operāciju kvalitāti.

M: Tas nozīmē, ka jūs paši izvēlaties orgānus.

Lu: Jā ...

...

M: Cik vecs parasti ir donors?

Lu: Parasti ap 30 gadu vecs.

M: Tātad jūs paši ierodaties cietumā, lai izvēlētos [orgānu]?

Lu: Jā. Mums jāizdara atlase.

M: Un ja nu tas, kuru esat izvēlējušies, nevēlas, lai viņam izdarītu asins analīzi?

Lu: Viņš pilnīgi noteikti piekritīs.

M: Bet kādā veidā?

Lu: Gan jau atradīsies līdzeklis. Par ko jūs raizējaties? Jums par to nav jāuztraucas. Viņiem ir savas metodes.

M: Vai šis cilvēks zina, ka viņam tiks izņemts orgāns?

Lu: Nē, viņš nezina.

***(5) Šanhajas pilsētas Dzjaotunas universitātes slimnīcas
Aknu transplantācijas centrs (2006. gada 16. maijs):***

M: Es vēlētos uzzināt, cik ilgi [pacienti] nākas gaidīt uz [aknu pārstādīšanas] operāciju.

Ārsts Dai: Orgānus mēs saņemam katru dienu. Mēs veicam [operācijas] katru dienu.

M: Mums nepieciešamas svaigas, dzīvas aknas.

Ārsts Dai: Visi orgāni ir dzīvi, visi dzīvi ...

M: Cik [aknu pārstādīšanas] operācijas jūs jau esat veikuši?

Ārsts Dai: 400–500 operācijas ...Galvenais, kas tiek prasīts no jums, ir atbraukt. Sakrāt pietiekami daudz naudas operācijai un atbraukt.

M: Cik tas maksās?

Ārsts Dai: Ja viss noritēs gludi, tad aptuveni 150... 200 tūkstoši juaņu...

M: Un cik ilgi man būs jāgaida?

Ārsts Dai: Man nepieciešams noteikt jūsu asins grupu... Ja jūs atbrauksiet šodien, es varēšu to izdarīt nedēļas laikā.

M: Esmu dzirdējis, ka daži orgāni nāk no Faluņgun praktizētājiem, kuriem ir lieliska veselība.

Ārsts Dai: Jā, mums tie ir. Es nevaru pa tālruni par to runāt tieši.

M: Ja jūs man piemeklēsiet tādu orgānu, es atbraukšu ļoti drīz.

Ārsts Dai: Labi, brauciet.

M: ...Kāds ir jūsu uzvārds?...

Ārsts Dai: Esmu ārsts Dai.

(6) Džendžou pilsētas Medicīnas universitātes Orgānu transplantācijas centrs, Henaņas provincē (2006. gada 1. marts):

Ārsts Vans: ...Ticiet man, [orgāns] ir vesels ... Ja tas nebūtu vesels, mēs to nebūtu ņēmuši.

M: Esmu dzirdējis, ka Faluṅgun praktizētājiem izņemtās nieres ir labākas. Vai tādas jums ir?

Vans: Jā, jā, mēs ņemam tikai jaunas un svaigas nieres...

M: Tās ir tieši no tiem, kas nodarbojas ar šo [Faluṅ] gun?

Vans: Par to varat neraizēties. Atvainojiet, pa tālruni nevaru jums pateikt neko vairāk.

M: Vai jūs tos piegādājat no citām vietām?

Vans: Mums ir gan vietējie, gan ievestie.

M: Jūsu uzvārds?

Vans: Vans.

(7) Austrumu orgānu transplantācijas centrs (saukts arī par Tjaṇdzjiņas 1. Centrālo slimnīcu) Tjaṇdzjiņas pilsētā (2006. gada 15. marts):

H: Vai galvenais ārsts Sun?

Sun: Jā, lūdzu, runājiet.

H: Viņas ārsts sacīja, ka niere nav slikta, jo donors nodarbojas ar... Faluṅgun.

Sun: Protams. Mēs ņemam no tiem, kuri [vēl] elpo, kuriem [vēl] sitas sirds... Šogad mums bijušas vairāk nekā desmit nieres, vairāk nekā desmit šādas nieres.

H: Vairāk nekā desmit šādas nieres? Vai jūs ar to domājat dzīvus ķermeņus?

Sun: Jā, tieši tā.

(8) Vuhaņas pilsētas Tundzji slimnīca, Vuhaņas pilsēta Hu-bejas province (2006. gada 30. marts):

H: Cik daudz [nieru pārstādīšanas] operāciju jūs varat veikt gada laikā?

Ierēdnis: ...Mūsu iestāde veic visvairāk šāda veida operāciju visā Hubejas provincē. Mēs veicam daudz operāciju, ja ir liels daudzums donoru orgānu.

H: .Ceru, ka nieres pienāk dzīvas. Mēs meklējam dzīvus ieslodzīto orgānus, piemēram, kad tiek izmantoti dzīvi ieslodzītie, kas nodarbojas ar Faluņgun. Vai tas ir iespējams?

Ierēdnis: Nav problēmu.

(9) Guandžou militārā reģiona vispārējā tipa slimnīca, Guandunas province (2006. gada 12. aprīlis):

H: Vai ārsts Džu...?

Džu: Jā, es klausos.

H: Zvanu no 304. slimnīcas. ...304. slimnīcā guļ divi mani radnieki. Pašreiz mums nav pietiekama nieru piegāde. Mēs veicām daudz [nieru pārstādīšanas] operāciju 2001., 2002. un 2003. ...

Džu: Jā. ...

H: Esam atklājuši, ka gados jaunu cilvēku un Faluņgun praktizētāju nieres ir labākas. Kā jūsu klīnikā ir ar Faluņgun praktizētāju nierēm?

Džu: Mums ir pavisam maz Faluņgun praktizētāju nieru.

H: Bet jums tās tomēr ir?

Džu: Nebūs grūti piemeklēt B grupas [asinīm]. Ja jūs atbrauksiet, mēs varētu visu ātri nokārtot, līdz 1. maijam noteikti.

H: Vai līdz 1. maijam būs vesela partija?

Džu: Pēc 1. maija jums, iespējams, nāksies gaidīt līdz 20. maijam vai pat vēl ilgāk.

(10) Dziņdžou vidējās pakāpes Tautas tiesas 1. kriminālizmeklēšanas birojs (2006. gada 23. maijs):

H: Sākot ar 2001. gadu, pateicoties iepriekšējā ieslodzījuma centriem un tiesām, mēs vienmēr [saņēmām] nieres no jauniem un veseliem cilvēkiem, kas nodarbojas ar Faluņgun... Vai jūsu tiesas rīcībā šodien vēl ir līdzīgi orgāni?

Ierēdnis: Viss atkarīgs no jūsu kvalifikācijas. ...Ja ar jūsu dokumentiem viss ir kārtībā, mēs vēl joprojām varam jums piegādāt zināmu daudzumu [orgānu]. ...

H: Vai tas nozīmē, ka mums pašiem jāveic izņemšana, vai arī jūs sagatavosiet orgānus?

Ierēdnis: Kā liecina iepriekšējā pieredze, jūs ierodaties tiem pakal.

(11) Kuņminas Augstākā Tautas tiesa (2006. gada 31. maijs):

H: ... Mēs vairākkārt griezāmies jūsu tiesā 2001. gadā. Vai jūsu tiesa var mums piegādāt jaunu un veselu Faluņgun praktizētāju dzīvas nieres...?

Ierēdnis: Neesmu par to visai pārliecināts. Līdzīgi jautājumi pieder pie valsts noslēpumiem. Nedomāju, ka mēs varam to apspriest pa tālruni. Ja jūs interesē kas konkrēts šajā jautājumā, griezieties pie mums oficiāli, norunāts?

(12) Čendu pilsētas Gaisa spēku hospitālis (2006. gada 29. aprīlis):

Izmeklētājs: Pacients sacīja, ka viņam nepieciešams jauns un vesels orgāns. Vislabāk no tiem, kas nodarbojas ar Faluņgun. Vai mums būs iespēja tādu saņemt?

Galvenais ārsts Sju: Jā.

Izmeklētājs: Jā?

Galvenais ārsts Sju: Mums ir šāda iespēja.

Izmeklētājs: Tam jābūt no jauna un vesela cilvēka, kurš praktizē Faluņgun!

Galvenais ārsts Sju: Nekādu problēmu.

(13) Sjiaņas pilsētas Dzjaotunas universitātes 1. slimnīca (2006. gada 11. aprīlis):

...

Izmeklētājs: Cik ilgi man būs jāgaida orgāns?

Ārsts Vans: ...Iespējams, tas parādīsies līdz maija sākumam.

Izmeklētājs: Vai tā ir niere, kas izņemta no dzīva organisma?

Ārsts Vans: Mums ir arī no dzīva ķermeņa izņemta niere.

Izmeklētājs: Ir arī no dzīva ķermeņa izņemta niere?

Ārsts Vans: Jā, mums tā ir, mums ir.

Izmeklētājs: Vai orgāni ņemti no dzīva cilvēka ķermeņa?

Ārsts Vans: Tieši tā.

Izmeklētājs: Ir nometnes, kurās tiek turēti Faluņgun praktizētāji, un pēc tam viņiem no dzīviem ķermeņiem izņem orgānus...

Ārsts Vans: Jā, jā. Mēs gādājam tieši par kvalitāti. Mūs neuztrauc avots. Ko jūs par to teiksiet? Šodien Ķīnā tiek veiktas tūkstošiem aknu pārstādīšanas operāciju. Visi ir vienādi. Neiespējami, ka kaut kādas informācijas noplūdes dēļ visi pārtrauktu veikt orgānu pārstādīšanu.

(14) Žuidzjiņas slimnīca Šanhajā (2006. gada 25. oktobris):

...

Izmeklētājs: Vai jūs izmantojat dzīvas nieres [transplantācijai]?

Ārsts: Jā.

Izmeklētājs: Mums ir radnieks Šenjanā, viņš sacīja, ka pie viņiem, šķiet, tiešām, bijis vairāk nieru, un tās bijušas labākas kvalitātes. Viņš runāja par tām, kas ņemtas no Faluņgun praktizētājiem, pareizi? Vai jūs arī izmantojat tādas pašas?

...

Ārsts: Jā.

Izmeklētājs: Lieliski, arī jūs tās izmantojat.

Ārsts: Tā notiek katrā klīnikā....

Izmeklētājs: Es sapratu, tas ir tādēļ, ka Faluņgun praktizētāju orgāni ir veselāki, vai ne?

Ārsts: Tieši tā.

***(15) lekcijās Mongolijas Medicīnas institūta 1. slimnīca
(2006. gada 14. novembris):***

Ārsts: Kuru katru dienu mēs gaidām [aknu] piegādi...

...

M: Tādas no Faluṅgun praktizētājiem ir labas.

...

M: Un cik maksās aknu pārstādīšana?

Ārsts: Pie mums samērā lēti – 150 000–200 000 juaņu.

M: Bet cik ilgi nāksies gaidīt?

Ārsts: Apmēram mēnesi.

...

M: Tomēr tās, no Faluṅgun praktizētājiem ir labākas...

...

Ārsts: Es zinu, zinu. Pēc tam, kad būsiet ieradies, mēs aprunāsimies. Baidos, ka šobrīd nevarēšu jums visu skaidri pastāstīt.

M: Labi, no tiem, kas praktizē Faluṅgun, tās ir veselas.

Ārsts: Es zinu, zinu.

M: Vai jūs varēsiet tās dabūt? Ja tas nav...

Ārsts: Protams, ka varēšu.

15. pielikums. Statistika par orgānu pārstādīšanu Kanādā, ASV un Japānā desmit gadu laikā.

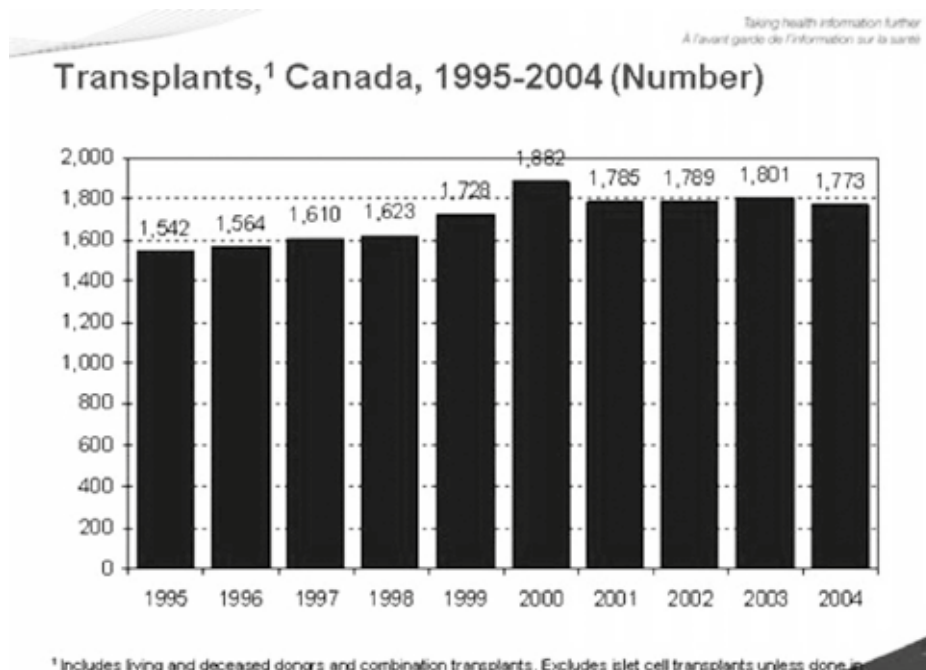
Kanādā ⁶² ik gadu veikto orgānu pārstādīšanas operāciju skaits pēdējo desmit gadu laikā nav būtiski mainījies. Tajā pašā laikposmā ASV ⁶³ vē-

⁶² <http://www.optn.org/latestData/rptData.asp>

⁶³ <http://www.iotnw.or.jp/datafile/offer.html> (Japan Organ Transplant Network)

rojams neliels ikgadējs pieaugums. Japānā ⁶⁴ šis skaitlis svārstās gadu no gada ar vispārēju tendenci pieaugt operāciju skaitam. Šī informācija ir katras valsts orgānu pārstādīšanas tīkla valsts statistika.

Kanāda

Japāna: nieru pārstādīšanas operāciju skaits ⁶⁵

Gads	1989.	1990.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.	2001.	2002.	2003.	2004.	2005.
Operācijas	808	771	604	639	596	659	724	749	705	757	866	903	994

⁶⁴ <http://www.medi-net.or.jp/tcnet/DATA/renal.html>

⁶⁵ <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html> – šeit jūs varat izvēlēties ziņojumus par katru gadu

ASV:

OPTN The Organ Procurement and Transplantation Network

Policies Members About OPTN Donation & Transplantation **Data** News Resources

Transplants by Donor Type

U.S. Transplants Performed : January 1, 1988 - March 31, 2006
For Format = Portrait
Based on OPTN data as of June 16, 2006

Change Report (Optional):
Organ
All

Add Field to Report:

	To Date	2006	2005	2004	2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997	1996	1995
All Donor Types	371,457	6,920	28,108	27,036	25,487	24,906	24,218	23,248	22,015	21,518	20,304	19,748	19,191
Deceased Donor	292,245	5,207	21,213	20,045	18,854	18,289	17,635	17,332	17,007	16,974	16,262	15,980	15,580
Living Donor	79,212	1,713	6,895	6,991	6,613	6,617	6,583	5,916	5,008	4,544	4,042	3,768	3,611

17. pielikums. D. Kilgora un D. Matasa atbilde uz Ķīnas valdības paziņojumiem

2006. gada 7. augusts.

Ķīnas vēstniecības Kanādā vadība publicējusi pirmo atbildi uz mūsu „Ziņojumu saistībā ar apgalvojumiem par orgānu izņemšanu Faluņgun praktizētājiem Ķīnā„. Ar pilnīgu mūsu ziņojuma versiju Jūs varat iepazīties: <http://organharvestinvestigation.net>. Pirmā ķīniešu puses atbilde tika publicēta tajā pašā dienā, kad mūsu atskaite – 2006. gada 6. jūlijā. Drīzumā mēs sniedzām uz to atbildi.

Pēc tam Ķīnas valdība publicēja otro atbildi, kas datēta ar 2006. gada 26. jūliju. Otrais ķīniešu puses paziņojums atkārtoti virkni apsūdzību, kas lasāmas jau pirmajā paziņojumā. Turpmāk

lasāmā atbilde attiecīgi iever mūsu atbildes arī uz pirmo ķīniešu puses paziņojumu.

Pirmais Ķīnas valdības paziņojums nekavējoties noliedza mūsu ziņojumu. Mēs uzskatām šādu reakciju par neapdomātu. Tas nozīmē, ka Ķīnas valdība neveica nekādu izmeklēšanu, lai noskaidrotu, vai mūsu ziņojumā izklāstītais atbilst patiesībai.

Otrais ķīniešu puses paziņojums, kas tika publicēts gandrīz trīs nedēļas pēc mūsu ziņojuma, deva Ķīnas valdībai laiku uzmanīgi izpētīt mūsu atskaiti un sniegtu jebkādu pretrunīgu informāciju. Taču tādas nav. Otrajā paziņojumā ir daudz apsūdzību, tomēr trūkst faktiskas informācijas, kas noliegtu vai atspēkotu mūsu slēdzienus un izmeklēšanas rezultātus, vai vismaz dotu iespēju paraudzīties uz tiem citā gaismā.

Vienīgajam, kam faktiski iebilda Ķīnas valdība, nav nekāda sakara ar atskaites būtību. Ķīnas valdība pareizi norādīja, ka mēs esam nepareizi norādījuši divu pilsētu provinces. Mēs pielikumā esam norādījuši, ka Vuhaņas pilsēta atrodas Hunaņas provincē, lai gan tā atrodas Hubejas provincē, un ka Cjiņhuandao – Šaņdunas provincē, lai gan patiesībā tā atrodas Hebejas provincē. Turklāt Ķīnas valdība pie tā vainoja mūsu tulku.

Tomēr šīs kļūdas nebija radušās tulka vainas dēļ, tās nebūtu radušās vispār, ja personvārdi fonētiski tiktu izrunāti vienādi kā ķīniešu, tā angļu valodā. Turklāt, kā redzams ziņojumā, nosaukumi neietilpst tulkotā teksta daļā. Patiesībā ir acīmredzams, ka mūsu tulks zināja, ka Vuhaņas pilsēta atrodas Hubejā nevis Hunaņā, jo tulkojuma tekstā runa ir par Hubeju nevis Hunaņu.

Ja runājam konkrēti, kļūdas gadījās nosaukumos. Kļūdas atklātas teksta ievadvirsrakstos, nevis pašos tekstos. Šīs kļūdas nav

attiecināmas ne uz tulkiem, ne arī uz tiem izmeklētājiem, kas veica tālruņa zvanus. Izmeklētāji nosauca mums pilsētas, uz kurām viņi zvanīja, bet nenosauca provinces. Kļūdas rašanās iemesls meklējams apstākļi, ka mēs paļāvāmies uz Ķīnas vietējā iedzīvotāja atmiņu, kuru mēs lūdzām nosaukt provinces, kurās atrodas šīs pilsētas, nevis paši pārbaudījām šo informāciju.

Vienu no šīm kļūdām, kļūdu ar Cjiņhuandao, mēs pamanījām 18. jūlijā, vēl pirms Ķīnas valdības paziņojuma, un attiecīgi izlabojām mūsu ziņojumu, kas atrodas mūsu interneta mājas lapā. Tagad esam izlabojuši arī otru kļūdu.

Šīs divas kļūdas, vienīgās, ko jebkurš spējis atklāt, nespēj apšaubīt izmeklēšanas rezultātus vai ziņojuma slēdzienus. Patiesībā divos aspektos tās pastiprina ziņojumu.

Var pilnīgi likumīgi apgalvot, ka, ja neviens, tai skaitā arī Ķīnas valdība ar visām tās iespējām un iekšējās situācijas pārziņu, nespēja apstrīdēt mūsu atskaitē minētos faktus, tā tad tā balstīta uz stingru kā klints pamatu. Otrkārt, orgānu izņemšanas prakse Faluņgun praktizētājiem izplatīta pat vēl plašāk, nekā mēs sākotnēji ziņojām, jo mūsu pieļautās kļūdas dēļ mēs esam izlaiduši šādas prakses pastāvēšanu Hebejas provincē. Mēs esam atklājuši vēl vienu vietu, Cjaņfošaņu, Šaņdunas provincē, kur notiek šāda prakse.

Abi Ķīnas valdības paziņojumi sākotnējās informācijas sniegšanu par orgānu izņemšanu Sudzjatuņas slimnīcā saista ar Faluņgun praktizētājiem. Tomēr pirmie paziņojumi par Sudzjatuņu nenāca no Faluņgun praktizētājiem. Tie nāca no Sudzjatuņas slimnīcas ķirurga bijušās sievas. Ne viņa, ne viņas bijušais vīrs, nav Faluņgun praktizētāji.

Abi ķīniešu puses paziņojumi apšaubīja to, ka esam darbojušies neatkarīgi no Faluņgun. Tomēr nav nekāda faktiska pamatojuma, kas apstrīdētu mūsu neatkarību. Mēs neesam Faluņgun praktizētāji. Mēs sastādījām savu ziņojumu brīvprātīgi. Par atskaiti mēs nesaņēmām naudu ne no Faluņgun praktizētājiem, ne arī no kāda cita. Mūsu atskaite ir mūsu personīgie spriedumi. Pie tiem mēs nonācām bez Faluņgun praktizētāju vai kāda cita norādījumiem.

Abi Ķīnas puses paziņojumi norāda, ka Faluņgun praktizētāju stāstījums (par orgānu izņemšanu) ir mainījies pēc sākotnējā stāsta par Sudzjatuņas slimnīcu noliegšanas. Taču bijusi ķirurga sieva, kas sākotnēji paziņoja par Sudzjatuņu, nekad nav mainījusi savu liecību. Deivids Kilgors intervēja viņu, un šīs intervijas fragmentus var atrast mūsu atskaites 13. pielikumā.

Turklāt, lai gan mēs savā atskaitē nebalstījāmies uz ķirurga bijušās sievas liecību, ja to neapstiprināja citas liecības, tomēr mēs neuzskatām, ka tā nepelna uzticību. Pēc mūsu domām, kas atspoguļotas atskaitē, šī sieviete nemelo. Mēs uzskatām, ka viņas vārdi ir ticami. Lūk, kā mēs savā ziņojumā raksturojam viņas liecību:

„Mēs uzskatām ķirurga, kurš, iespējams, piedalījās orgānu izņemšanas operācijās Faluņgun praktizētājiem, bijušās sievas liecības par ticamām, daļēji to detalizētā izklāsta dēļ. Taču šis detalizētais izklāsts nostādīja mūs sarežģītā situācijā, jo tas sniedza lielu daudzumu informācijas, kuru nebija iespējams apstiprināt neatkarīgi. Mēs nevēlējāmies balstīt savus secinājumus uz vienu vienīgu informācijas avotu. Tādēļ visbeidzot mēs ņēmām par pamatu šā aculiecinieka liecības tikai tad, kad tās apstiprināja arī citi avoti, nevis tad, kad tās nāca tikai no viena avota.” Mūsu atskaite nemainās atkarībā

no tā, ko stāsta šī sieviete. Mēs aplūkojam doto jautājumu plašāk, nekā vienkārši atsevišķu Sudzjatuņas slimnīcu.

Otrajā Ķīnas valdības paziņojumā tiek apspriestas atskaitē uzrādītās ķirurga bijušās sievas liecības, kurās ir runa par to, ka viņas vīrs divu gadu laikā izņēmis acu radzenes 2000 Faluņgun praktizētāju. Ķīnas valdība apstrīd šo skaitli, apgalvojot, ka tad „viņam nāktos bez pārtraukuma katru dienu veikt pa trim acs radzenes izņemšanas operācijām”, ka tie ir „nejēdzīgi meli, kuriem nenoticēs neviens normāls cilvēks”.

Ķīnas valdības atbildē mainīti transplantācijas un izņemšanas jēdzieni. Ķirurga bijušās dzīvesbiedres liecībās ir runa par orgānu izņemšanu 2000 cilvēku, nevis par pārstādīšanas veikšanu 2000 cilvēku. Viņa netika apgalvojusi, ka viņas vīrs nodarbojās ar orgānu pārstādīšanu. Saskaņā ar viņas liecībām, viņas vīrs izņēma acu radzenes Faluņgun praktizētājiem, nevis pārstādīja šīs radzenes pacientiem.

Neapšaubāmi, orgāna izņemšanas ķirurģiskā operācija tiek veikta daudz īsākā laikā, nekā vienlaicīga izņemšana un pārstādīšana. Vēl vairāk, acs radzeni, atšķirībā no citiem orgāniem, nav nepieciešams nekavējoties pārstādīt uzreiz pēc tās izņemšanas. Tā var saglabāties pietiekami ilgu laiku. Mums darīja zināmu, ka acs radzenes izņemšana aizņem 10 līdz 20 minūtes. Ņemot vērā līdzīgas operācijas ilgumu, tas, ko ķirurga bijusī dzīvesbiedre pastāstīja par divu gadu laikā veikto operāciju skaitu, neliek apšaubīt viņas liecību.

Otrajā Ķīnas valdības paziņojumā teikts, ka pēc pirmo ziņojumu parādīšanās žurnālisti un diplomāti apmeklēja Sudzjatuņas slimnīcu un neatklāja nekādus pierādījumus tam, ka šajā slimnīcā tika veiktas orgānu izņemšanas operācijas Faluņgun praktizētājiem.

Mums bija zināms par šiem apmeklējumiem, kad rakstījām savu atskaiti, bet nepieminējām tos, jo neuzskatām tos par svarīgiem. Mēs negaidījām, ka apmeklētāji kaut ko atklās, pat ja sākotnējie ķirurga bijušās sievas apgalvojumi attiecībā uz orgānu izņemšanu izrādīsies patiesība. Pēc operācijas beigšanas operāciju zālē nepaliek nekādas pēdas. Pēc katras operācijas tiek veikta tīrīšana un dezinfekcija.

Pirmajā ķīniešu puses paziņojumā sacīts: „Acīmredzams, viņu mērķis ir nomelnot Ķīnas tēlu.” Mēs paziņojam, ka mums nav nodoma nomelnot Ķīnas tēlu. Mums rūp vienīgi patiesība un cilvēktiesību ievērošana.

Abos ķīniešu puses paziņojumos teikts:

„Ķīna neatlaidīgi seko attiecīgiem Vispasaules veselības aizsardzības organizāciju vadošajiem principiem, kas ratificēti 1991. gadā, kas aizliedz cilvēku orgānu tirdzniecību un paredz, ka līdz operācijai nepieciešams saņemt donora rakstisku piekrišanu un ka donors vēl pēdējā brīdī var atteikties no orgāna ziedošanas.”

Šis paziņojums ir pretrunā ar faktiem. Ķīnas Starptautiskā transplantācijas tīkla palīdzības centra mājas lapā līdz pat aprīļa mēnesim bija uzrādītas orgānu transplantātu cenas. Aprīlī tās no mājas lapas tika izņemtas, tomēr šīs lapas vēl joprojām atrodas arhīvā. Lai aplūkotu, kā minētā mājas lapa izskatās šodien, lūdzu, apmeklējiet <http://en.zoukiishoku.com>. Lai aplūkotu mājas lapu arhīvā, lūdzu, apmeklējiet: <http://archive.edoors.com/render.php?url=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flost%2Fcost.htm+%26x=16%26y=11>. Turklāt daudzas personas var apstiprināt samaksas esamību par orgānu pārstādīšanu Ķīnā.

Tas, ka abos paziņojums tiek minēts, ka Ķīna neatlaidīgi seko principiem, saskaņā ar kuriem nepieciešams iepriekš saņemt donoru rakstisku piekrišanu, arī ir pretrunā ar faktiem.

Tiesībsargājošās organizācijas „Human Rights Watch” atskaitē tiek runāts par to, ka piekrišana no ieslodzītajiem, kas notiesāti uz nāvi, tiek saņemta tikai nedaudzos gadījumos. Organizācija paziņo, ka pat šajos nedaudzajos gadījumos „nežēlīgie uzturēšanās apstākļi ieslodzījumā Ķīnā no brīža, kad cilvēkam tiek izteikta apsūdzība nopietnā likumpārkāpumā, līdz brīdim, kad spriedums par augstāko soda mēru tiek izpildīts, padara par absurdu jebkuru „brīvas gribas un labprātīgas piekrišanas” jēdzienu”.

Orgānu iegūšana un tiesas piespriedē soda izpilde Ķīnā, 1994. gada augusts.

Abos ķīniešu puses paziņojumos teikts:

„Ķīna izdevusi noteikumus, kas regulē cilvēku orgānu pārstādīšanas operāciju veikšanu, skaidri nosakot aizliegumu pārdot orgānus un ieviešot virkni medicīnisku normu orgānu transplantācijas operāciju veikšanā, tādējādi cenšoties garantēt medicīnisku drošību un nodrošināt pacientiem veselību. Noteikumos ir prasība, ka medicīnas iestādēm, kurām ir tiesības veikt cilvēku orgānu pārstādīšanas operācijas, jāreģistrējas provinces līmeņa veselības aizsardzības nodaļā. Neregistrētām medicīnas iestādēm aizliegts veikt orgānu pārstādīšanas operācijas. Ja valdība atklās, ka kāda no reģistrētajām iestādēm pārkāpj nolikumu, tā atceļ reģistrāciju un sodīs atbildīgās personas.”

Mums zināms, ka tā tas ir, un mēs uzrakstījām par to savā atskaitē. Mēs atzīmējām arī to, ka šis likums stājas spēkā no 1. jūlija, tikai dažas dienas pirms mūsu atskaites publicēšanas.

Tas nesniedz atbildi uz mūsu izmeklēšanas rezultātiem attiecībā uz to, kas notika pirms šā datuma. Vēl vairāk, Ķīnā pastāv milzīga atšķirība starp likuma pieņemšanu un tā īstenošanu praksē. Mēs to jau minējām mūsu pirmajā atskaitē, kura iznāca ilgi pirms ķīniešu puses otrā paziņojuma. Un tomēr, Ķīnas valdības otrais paziņojums šajā jautājumā vārds vārdā atkārtot pirmo paziņojumu.

Būtu nepareizi atsaukties uz likumu, kas stāties spēkā pēc aplūkojamā perioda, lai noliegtu to, kas noticis iepriekš. Ja Ķīnas valdībai tika norādīts uz kļūdu, bet tā, neskatoties uz to, turpina uzstājīgi atkārtot šo kļūdu, mēs varam vien nonākt pie secinājuma, ka šī kļūda pieļauta apzināti.

Pirmajā Ķīnas valdības paziņojumā teikts: „Ir acīmredzams, ka aiz Faluņgun [(praktizētāju izplatītajām) baumām slēpjas politiski motīvi.” Neviens mūsu secinājums nav balstīts uz baumām. Jebkuriem datiem ir informācijas avots, ko var pārbaudīt neatkarīgā veidā.

Turklāt, kādi gan varētu būt Faluņgun praktizētāju iespējamie politiskie motīvi? Viņi nepārstāv nekādu politisku partiju vai kustību ar politisku programmu. Viņu politisko programmu savā otrajā paziņojumā Ķīnas valdība apraksta šādi: viņi „uzstājas pret visu, kas saistīts ar Ķīnu”. Savāda apsūdzība, tomēr tā ir pārāk tipiska hiperbola, ar kuru Ķīnas valdība mēģināja, apspriežot šo grupu.

Faluņgun, protams, uzstājas pret cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā. Tomēr Ķīnas izpratne neaprobežojas ar cilvēktiesību pārkāpumu jēdzienu vien, tā ir daudz plašāka. Turklāt cilvēktiesību aizstāvēšana nav pieskaitāma politiskām darbībām. Tie ir visaptveroši principi. Politikas jēdziens nozīmē atšķirīgu viedokļu ap-

spriešanu likuma ietvaros. Bet nevar apspriest jautājumu par to, vai cienīt cilvēktiesības, vai pārkāpt tās. Cilvēktiesību pārkāpumi vienmēr ir ļaunums. Turpretim cieņa pret cilvēktiesībām vienmēr ir pareiza izvēle.

Abas ķīniešu puses atbildes kritizē mūs kā personas, kas nav neatkarīgas, un Faluņgun – kā ļaunu kultu. Mēs runājam par to, ka mūsu atskaiti nepieciešams izvērtēt pēc būtības. Uzbrukumi tās autoriem nav uzskatāmi par pienācīgu atbildi.

Otra ķīniešu puses atbilde galvenokārt satur uzbrukumus Faluņgun, kā „ļaunuma kultam”. Otrā atbilde sastāv no astoņām rindkopām. Tikai trīs attiecas uz orgānu izņemšanu. Vienā tiek runāts par Kanādas un Ķīnas attiecībām. Četras rindkopas, kas veido paziņojuma pamatdaļu, satur niknus uzbrukumus Faluņgun, kuros pārpārēm melīgu paziņojumu un apmelojumu.

Tieši šāda veida meli Ķīnā rada bezpersonisku Faluņgun praktizētāju tēlu, liedzot viņiem cilvēcisku attieksmi, kas dod iespēju pārkāpt viņu pamattiesības. Patiesībā tas, ka Ķīnas valdība savā atbildē koncentrējusies galvenokārt uz naida pilniem uzbrukumiem Faluņgun, tikai pastiprina atskaites rezultātu patiesumu.

Propaganda pret Faluņgun šajos divos paziņojumos uzlūkojama, kā kūdišana uz naidu, kas Kanādā ir nepieņemama. Iesaistoties šādā kūdišanā, Ķīna ļaunprātīgi izmanto savu diplomātisko klātbūtni Kanādā.

Deivids Kilgors (613) 747-7854

Deivids Matass (204) 944-1831

18. pielikums. Atzišanās. Intervija ar tā ķīniešu ķirurgu, bijušo sievu, kurš izņēma acu radzenes Faluņgun praktizētājiem

2006. gada 20. maijā Deivids Kilgors Amerikas Savienotajās Valstīs intervēja tā ķīniešu ķirurgu bijušo sievu, kurš izņēma acu radzenes Faluņgun praktizētājiem. Turpmāk seko intervijas noraksts, kas tika saīsināts un rediģēts, lai pasargātu tos, kas varētu tikt pakļauti briesmām saistībā ar šās intervijas publicēšanu.

Enija – ķīniešu ķirurgu, kurš izņēma acs radzenes Faluņgun praktizētājiem, bijusī sieva.

A – kāds cits cilvēks, kurš arī piedalījās intervijā un uzdeva divus jautājumus.

Kilgors: .Tuvākais liecinieks tam, kas notika, ir Enija. ...Kad tieši 2001. gadā sāka palielināties pārtikas iepirkumu daudzums [Sudžatūņas klīnikā]?

Enija: Ap jūliju, vasarā.

Kilgors: 2001. gada jūlijā. Vai jūs strādājāt grāmatvedības uzskaites nodaļā?

Enija: Statistikas un materiāli tehniskās apgādes nodaļā.

Kilgors: Statistikas un materiāli tehniskās apgādes nodaļā. Kas notika? Vispirms palielinājās pārtikas, bet pēc tam arī ķirurģiskā aprīkojuma iepirkumi?

Enija: 2001. gada jūlijā Statistikas un materiāli tehniskās apgādes nodaļā strādāja daudz cilvēku. Daudzi no viņiem pēc iepirkumu veikšanas nesa man parakstīt kvītis. Pēc kvītīm es ievēroju krasu

pārtikas piegāžu palielināšanos. Tie, kas bija atbildīgi par materiāli tehnisko apgādi, piegādāja pārtiku uz vietām, kur ieslodzījumā tika turēti Faluṅgun praktizētāji. Citi darbinieki mums ziņoja par medicīniskā aprīkojuma iegādi. Spriežot pēc kvītīm, arī medicīniskā aprīkojuma iepirkumi strauji pieauga.

Kilgors: Starp citu, vai telpas, kur tika turēti Faluṅgun praktizētāji, atradās pazemē?

Enija: Slimnīcas aizmugures sētā atradās vienkārtīga ēka, kādas parasti būvē celtniecības strādniekiem. Pēc dažiem mēnešiem pārtikas un citas piegādes pakāpeniski samazinājās. Tolaik ļaudis izteica minējumus, ka aizturētie, iespējams, pārvesti uz pazemes telpām.

Kilgors: Kad samazinājās piegādes? Septembrī? Oktobrī?

Enija: Aptuveni pēc četriem vai pieciem mēnešiem.

Kilgors: 2001. gada beigās?

Enija: Jā.

Kilgors: Pēc jūsu aprēķiniem, par cik pieauga pārtikas piegādes [spriežot pēc kvītīm, kuras jūs redzējāt]? Cik cilvēku, pēc jūsu aprēķiniem, tur atradās?

Enija: Cilvēks, kurš bija atbildīgs par pārtikas produktu saņemšanu un piegādi ieslodzītajiem Faluṅgun praktizētājiem, man sacīja, ka tur bija no 5000 līdz 6000 praktizētāju. Tajā laikā daudzas sabiedriskās drošības nodaļas un daudzu apgabalu slimnīcas ieslodzīja lielu daudzumu Faluṅgun praktizētāju. Daudzi cilvēki, kas strādāja hospitālī, tai skaitā arī es, nebija Faluṅgun praktizētāji. Tādēļ mēs nepievērsām tam uzmanību. Visticamāk, es vispār nebūtu par to ieinteresējusies, ja nebijis tā, kas notika 2003. gadā, kad es atklāju,

ka mans vīrs pats tajā visā piedalās. Daudzi mūsu nodaļā strādājoši štata darbinieki bija valdības veselības aizsardzības sistēmas amatpersonu ģimeņu locekļi. Dažus jautājumus mēs savā sirdī sapratām, bet neviens no mums šīs lietas neapsprieda.

Kilgors: Kad samazinājās iepirkumi, kur pēc jūsu domām bija pazuduši Faluņgun praktizētāji?

Enija: Mēs domājām, ka viņi tika atbrīvoti.

Kilgors: 2001. gada beigās jūs domājāt, ka viņi tika atbrīvoti?

Enija: Jā.

Kilgors: Visi 5000 cilvēku?

Enija: Nē, klīnikā vēl bija palikuši Faluņgun praktizētāji, tomēr viņu skaits pakāpeniski samazinājās. Vēlāk, 2003. gadā, es uzzināju, ka viņi [Faluņgun praktizētāji] tika pārvesti uz pazemes kompleksu un uz citām slimnīcām, jo mūsu klīnika nevarēja uzturēt tik daudz cilvēku.

Kilgors: Viņus pārvietoja no aizmugures sētas ēkām un celtnēm uz pazemes izbūvēm?

Enija: Jā, es par to uzzināju vēlāk, 2002. gadā.

Kilgors: Jūs sacījāt, ka nepiegādājāt pārtiku Faluņgun praktizētājiem, kad tie atradās aizmugures sētas ēkās un celtnēs?

Enija: Jā, nepiegādāju.

Kilgors: Vai zinājāt, kas viņus apgādāja ar pārtiku pēc viņu pārvešanas no jūsu pārraudzībā bijušās teritorijas?

Enija: To es nezinu.

Kilgors: Esmu dzirdējis, ka daudzi no šiem cilvēkiem 2001. un 2002. gadā tikuši nogalināti, lai izņemtu viņu orgānus. Vai esmu pareizi sapratis?

Enija: 2001. un 2002. gadā es absolūti neko nezināju par orgānu izņemšanu. Man bija zināms tikai tas, ka šos cilvēkus tur ieslodzījuma.

Kilgors: Tātad jūs neko par to nezinājāt, pirms jūsu vīrs 2003. gadā jums par to pateica?

Enija: Tieši tā.

Kilgors: Vai 2001. un 2002. gadā viņš jums stāstīja, ka jau sācis veikt šīs operācijas?

Enija: Jā, viņš sāka 2002. gadā.

Kilgors: Tātad jūsu bijušais vīrs sāka veikt operācijas 2002. gadā?

Enija: Jā.

Kilgors: Vai pamatvilcienos jums bija zināms, ka [orgānu izņemšanas] operācijas tiek veiktas kopš 2001. gada?

Enija: Operācijas sāka veikt 2001. gadā, dažas no tām tika veiktas mūsu klīnikā, bet citas – dažādās mūsu apgabala slimnīcās. Es par to uzzināju 2003. gadā. Sākumā viņš arī veica operācijas, nezinot par to, ka viņa pacienti ir Faluņgun praktizētāji. Viņš bija neiroķirurgs. Viņš izgriezta acu radzenes. Sākot ar 2002. gadu viņam kļuva zināms, ka tie, kurus viņš operē, ir Faluņgun praktizētāji. Tā kā mūsu slimnīca nav specializējusies orgānu transplantācijā, tā bija atbildīga tikai

par orgānu izņemšanu. Kā tika īstenota šo orgānu pārstādīšana, viņam nebija zināms.

Kilgors: Kad jūsu vīrs sāka izgriezt orgānus Faluņgun praktizētājiem, sākot no kāda laika?

Enija: Viņš sāka veikt operācijas 2001. gada beigās, bet viņš nezināja, ka šie dzīvie ķermeņi pieder Faluņgun praktizētājiem. Par to viņš uzzināja 2002. gadā.

Kilgors: Kādus orgānus viņš izgriez?

Enija: Acu radzenes.

Kilgors: Tikai acu radzenes?

Enija: Jā.

Kilgors: Vai šie cilvēki bija dzīvi vai miruši?

Enija: Parasti šiem Faluņgun praktizētājiem izdarīja injekciju, kas izraisa sirds apstāšanos. Visa procesa gaitā šos cilvēkus pārvietoja pa operāciju zālēm orgānu izņemšanai. Ārēji sirds parstāja sisties, bet smadzenes joprojām turpināja funkcionēt injekcijas iedarbības dēļ.

Kilgors: Kā sauca ievadīto preparātu?

Enija: Es nezinu tā nosaukumu, bet tas izraisa sirds apstāšanos. Ne-esmu ne medmāsa, ne ārsts, tādēļ nezinu preparātu nosaukumus.

Kilgors: Vai tas izraisīja sirds apstāšanos visiem, vai tikai dažiem?

Enija: Vairumam cilvēku.

Kilgors: Viņš izgrieza šiem cilvēkiem acu radzenes, bet kas pēc tam notika ar šiem cilvēkiem?

Enija: Šos cilvēkus pārvietoja uz citām telpām, lai izņemtu sirdi, aknas, nieres utt. Reiz, kādas operācijas laikā, kad operācija noritēja sadarbībā ar citiem ārstiem, viņš uzzināja, ka viņa pacienti bija Faluņgun praktizētāji un ka orgāni tiem izņemti, kad viņi vēl bija dzīvi; un arī to, ka viņiem izņēma ne tikai acu radzenes, bet arī daudzus citus orgānus.

Kilgors: Tas tika darīts dažādās telpās, vai ne tā?

Enija: Pēc kāda laika, kad šie ārsti apvienojās, viņi sāka operēt kopā. Sākumā baidījās, ka var notikt informācijas noplūde; tādēļ dažādos orgānus izņēma dažādi ārsti dažādās telpās. Vēlāk, kad saņēma naudu, viņi vairs nebaidījās. Viņi sāka izņemt orgānus kopā. Attiecībā uz citiem Faluņgun praktizētājiem, kas tika operēti citās slimnīcās, un par to, kas ar viņiem pēc tam notika, manam vīram nekas nebija zināms. Kas attiecas uz mūsu klīniku, pēc tam, kad viņiem tika izņemtas nieres, aknas utt., kā arī noņemta āda, pāri palika tikai kauli un miesa. Pēc tam viņu ķermeņi tika samesti slimnīcas katlu mājā. Sākumā es nespēju līdz galam noticēt, ka tas patiešām notiek. Tiem ārstiem, kuriem operācijas laikā atgadījās nelaimes gadījumi, varēja izveidoties tāds kā iluzors priekšstats. Tādēļ es to pārbaudīju, sarunājoties ar citiem ārstiem un citiem valsts veselības aizsardzības sistēmas darbiniekiem.

Kilgors: 2003. vai 2002. gadā?

Enija: 2003. gadā.

Kilgors: Jūsu vīrs izgrieza tikai acu radzenes?

Enija: Jā.

Kilgors: Cik daudz acu radzenes izņemšanas operācijas jūsu bijušais vīrs veicis?

Enija: Viņš sacīja, ka aptuveni 2000.

Kilgors: Vai radzeņu apvalkus 2000 cilvēkiem, vai 2000 radzeņu apvalkus?

Enija: 2000 cilvēku radzeņu apvalkus.

Kilgors: Tas notika laikā no 2001. līdz 2003. gadam?

Enija: No 2001. gada beigām līdz 2003. gada oktobrim.

Kilgors: Vai 2003. gada oktobrī viņš aizbrauca?

Enija: 2003. gada oktobrī es uzzināju par notiekošo, un viņš pārtrauca to darīt.

Kilgors: Kur tika nosūtītas šīs acu radzenes?

Enija: Tās parasti paņēma citas klīnikas. Pastāvēja šāda biznesa sistēma, kas saistīta ar orgānu izņemšanu un tirdzniecību citās klīnikās vai citos rajonos.

Kilgors: Vai kaut kur tepat tuvumā vai tālu?

Enija: Es nezinu.

Kilgors: Visi orgāni: sirds, aknas, nieres un acu radzenes tika nosūtīti uz citām slimnīcām?

Enija: Jā.

Kilgors: Vai jums zināma to pārdošanas cena?

Enija: Šobrīd man tā nav zināma. Bet 2002. gadā kaimiņam veica aknu transplantāciju, kas izmaksāja 200 tūkstošus juaņu. No ķīniešiem slimnīca ņēma nedaudz mazāk, nekā no ārvalstniekiem.

Kilgors: Kurā gadā – 2001. vai 2002.?

Enija: 2002.

Kilgors: Kas tika teikts vīram? Kā viņi to attaisnoja? Tie taču bija pilnīgi veseli cilvēki...

Enija: Sākumā viņam vispār neko neteica. Viņam lūdza palīdzēt citām klīnikām. Tomēr, ik reizi, kad viņš sniedza šādu pakalpojumu vai tādējādi palīdzēja, viņš par to saņēma ļoti lielu naudas summu un prēmijas skaidrā naudā. Summas bija desmitiem reižu lielākas par viņa parasto algu.

Kilgors: Kādu naudas summu viņš saņēma par 2000 acu radzeņu izņemšanu?

Enija: Simtiem tūkstošus ASV dolāru.

Kilgors: Viņš saņēma samaksu ASV dolāros?

Enija: Maksāts tika juaņās, kopējā summa bija ekvivalenta simtiem tūkstošu ASV dolāru.

Kilgors: Cik ārstu slimnīcā strādāja pie orgānu izņemšanas un kādā nozarē? Vai mēs runājam par 100 ārstiem, desmitiem ārstu vai tikai par 10?

Enija: Precīzi man nav zināms, cik daudz cilvēku ar to nodarbojās, bet es zinu, ka kādi 4–5 mums pazīstami ārsti mūsu slimnīcā ar to nodarbojās. Ar to nodarbojās arī citi vispārējās prakses ārsti citās slimnīcās.

Kilgors: Vai statistikas nodaļā ir ieraksti par to, cik cilvēku tika izoperēti?

Enija: Nebija nekādas procedūras vai dokumentācijas šāda veida operācijām. Tādēļ ierastā ceļā nebija nekādas iespējas noteikt operāciju skaitu.

Kilgors: Pēc tam, kad 2001. gada beigās Faluņgun praktizētāji tika pārvesti uz pazemi, vai jums zināms, no kurienes viņiem tika piegādāta pārtika?

Enija: Pārtika joprojām tika piegādāta no mūsu nodaļas. Tikai tās daudzums pakāpeniski samazinājās. 2001. gada beigās mēs domājām, ka viņi ir izlaisti. Bet 2003. gadā es uzzināju, ka viņi pārcelti uz pazemi vai uz citu slimnīcu.

Kilgors: Kā pārziņā atradās pazemes izbūves: armijas vai slimnīcas? Jūs sacījāt, ka pārtiku joprojām piegādāja slimnīca.

Enija: Mēs nebijām atbildīgi par pārtikas piegādi cilvēkiem, kas bija ieslodzīti un turēti pazemē. Tādēļ arī bija tik liela atšķirība pārtikas piegādēs pēc tam, kad cilvēkus pārcēla uz pazemes kompleksu. Tomēr dažiem aizturētajiem pārtiku tomēr piegādāja slimnīca, bet citiem nē. Pārtikas daudzuma samazināšanās nebija proporcionāla ieslodzīto skaita samazinājumam.

Kilgors: Ko jūsu vīrs jums stāstīja par darbu pazemes ēkā? Vai tika nogalināti 5000 cilvēku, vai vairāk nekā 5000?

Enija: Viņš nezināja, cik cilvēku tiek turēti pazemē. Viņš tikai bija dzirdējis no citiem, ka ļaudis tiek turēti pazemē. Ja katru dienu tika veiktas trīs operācijas, pēc dažiem gadiem no pieciem, sešiem tūkstošiem cilvēku nekas daudz nepaliks pāri. Visu šo shēmu un orgānu tirdzniecību organizējusi valsts veselības aizsardzības sistēma. Ārsta pienākums bija vienkārši izpildīt to, ko viņam liek darīt.

Kilgors: Viņš pats personīgi negāja uz pazemes iestādi?

Enija: Nē.

Kilgors: Vai parastās operācijas tika veiktas pazemē?

Enija: Viņš tur nekad nebija bijis.

Kilgors: Vai visi šie cilvēki bija miruši, kad tika veiktas operācijas? Vai arī viņu sirdis apstājās? Vai viņš zināja, ka pēc operācijas viņus nogalina? Viņi vēl nebija miruši.

Enija: Pašā sākumā viņš nezināja, ka šie cilvēki ir Faluņgun praktizētāji. Laikam ritot, viņam tapa zināms, ka tie bija Faluņgun praktizētāji. Kad viņi sāka veikt vairāk orgānu izņemšanas operāciju un kļuva drošāki, šie ārsti sāka veikt orgānu izņemšanu kopā – viens ārsts izņēma radzeni, otrs izņēma nieri, trešais izņēma aknas. Tajā laikā pacients vai Faluņgun praktizētāji zināja, kas tālāk notiks ar viņa ķermeni. (Tulkotājs uz angļu valodu pielika tulkojumā divus izlaistus teikumus: sirds nesitās, bet viņi joprojām bija dzīvi.) Ja upurim nenoņēma ādu un tika izņemti tikai orgāni, tad griezumus ķermenī aizšuva, un aģents parakstīja dokumentus. Ķermeņus nogādāja krematorijā netālu no Sudzjatuņas. Kilgors: Viņus nogādāja katlu mājā tikai tad, ja āda bija noņemta?

Enija: Jā.

Kilgors: Kāds parasti tika uzrādīts „iespējamais” nāves iemesls?

Enija: Ja ķermeņus nogādāja krematorijā, tad parasti nekāds. Parasti kā iemesls tika uzrādīta „sirds apstāšanās”, „sirds nepietiekamība”. Kad šie ļaudis tika arestēti un ieslodzīti, neviens nezināja viņu vārdus vai dzīvesvietu. Tādēļ, kad viņus nogādāja krematorijā, neviens nevarēja pieprasīt viņu mirstīgās atliekas.

Kilgors: Kas ievadīja medikamentus, lai izraisītu sirds apstāšanos?

Enija: Medmāsa.

Kilgors: Vai medmāsa, kas strādāja slimnīcā?

Enija: Ārsti atveda sev līdzī medmāsas. Ārsti, tai skaitā arī mans bijušais vīrs, nonāca šajā slimnīcā 1999. vai 2000. gadā. Vīrs paņēma līdzī savu medmāsu. Kad pirmo reizi sākās orgānu izņemšana, katra medmāsa strādāja sadarbībā ar savu ārstu. Lai kurp dotos ārsti, medmāsas vienmēr viņiem sekoja, lai asistētu orgānu izņemšanas operācijā. Šīs medmāsas nepildīja personīgā sekretāra pienākumus.

2003. gadā Veselības aizsardzības ministrijas vadība daudzus ārstus, kas nodarbojās ar orgānu izņemšanu, nosūtīja uz teritoriju, kas ar valdības rīkojumu bija izolēta tajā izplatītās atipiskās pneimonijas dēļ. Šie ārsti uzskatīja, ka tiek turp nosūtīti vai nu, lai izdzīvotu, vai nomirtu. Ar to es domāju, ka valdība jau vēlējās slepeni pakļaut nāvei pirmo orgānu izņemšanā iesaistīto grupu. Tādēļ tie tika nosūtīti uz atipiskās pneimonijas pārņemtu teritoriju Pekinā.

Kopš tā brīža mans vīrs sāka apzināties, ka nodarboties ar to ir bīstami, ka jebkurā brīdī viņu var nogalināt un izrēķināties ar viņu, kā ar līdzzinātāju. Vēlāk, kad viņš gribēja pārtraukt ar to nodarboties, kāds patiešām mēģināja viņu nogalināt.

Kilgors: Slimnīcā?

Enija: Nē, aiz tās robežām.

Kilgors: Vai jūs varētu pastāstīt par to sīkāk?

Enija: 2003. gada beigās, kad es par to visu uzzināju, viņš atgriezās no Pekinas. Viņš vairs nebija spējīgs dzīvot normālu dzīvi. Kad es par to uzzināju, viņš uzklusīja manu padomu un nolēma pārtraukt ar to nodarboties. Viņš uzrakstīja atlūgumu. Tas bija aptuveni 2004. gada jan-

vārī. 2004. gada februārī, pēc tam, kad viņa atlūgums bija iesniegts, strādājot pēdējo mēnesi hospitālī, viņš centās novest līdz galam visu iesākto. Šā perioda laikā mums zvanīja uz mājām un izteica draudus. Kāds viņam pa tālruni sacīja: „Piesargies, tava dzīvība ir briesmās.” Kādu dienu mēs beidzām darbu dienas otrajā pusē. Divi cilvēki mums sekoja un mēģināja viņu nogalināt. Ja jūs būtu sieviete, es jums parādītu savu rētu, jo kad pagrūdu viņu sānis, tajā mirklī saņēmu triecienu. Tā kā vīriešiem daudz mazāk piemīt „sestais prāts”, viņš turpināja iet. Kad sapratu, ka tie divi grib uzbrukt viņam ar nazi, es pagrūdu viņu sānis, un uzņēmu triecienu uz sevi. Saskrēja daudz cilvēku, mani nogādāja slimnīcā. Tie divi aizbēga.

Kilgors: Kurā pusē (atrodas rēta)?

Enija: Labajā.

Kilgors: Vai jums zināms, kas bija šie cilvēki?

Enija: Sākumā es nezināju, uzzināju pēc tam.

Kilgors: Kas tad viņi ir?

Enija: Man kļuva zināms, ka tie ir bandīti, kurus nolīguši valsts veselības aizsardzības ierēdņi.

Kilgors: Kā jums izdevās to uzzināt?

Enija: Tādēļ, ka mana ģimene strādāja valsts veselības aizsardzības sistēmā, mana māte bija ārste.

Pēc visa notikušā mūsu draugi ieteica mums šķirties, lai nošķirtu mani un bērnus no mana vīra. Pēc tam mūsu bērni un es pati vairs nekādi nebijām ar to visu saistīti. Mēs izšķīrāmies 2003. gada beigās, tuvojoties 2004. gada Jaunā gada svinībām.

Kilgors: Kā jūs domājat, cik vēl ir dzīvi palikušie?

Enija: Pēc maniem aprēķiniem, uz to brīdi, kad es 2004. gadā atstāju Ķīnu, tur bija palikuši kādi 2000 cilvēku. Bet es nevaru pateikt precīzi, jo Ķīnā joprojām tika veikti Faluņgun praktizētāju aresti, un cilvēki nāca un gāja. Tādēļ šobrīd es nevaru to noteikt.

Kilgors: Kā jūs noteicāt šo skaitli „2000” 2004. gadā?

Enija: Atbilstoši tam, cik operāciju tika veikis mans bijušais vīrs un citi ārsti, un cik cilvēki tika nosūtīti uz citām slimnīcām. Labi ārsti veselības aizsardzības sistēmas ietvaros ir cieši saistīti savā starpā. Daudzi no viņiem kopā mācījušies medicīnas institūtā. Daudzumu noteica vairāki šajā lietā iesaistītie ārsti. Kad mēs tikāmies privātos apstākļos, viņi pārsprieda, cik pavisam bija cilvēku. Tolaik viņi nevēlējās turpināt ar to nodarboties. Viņi gribēja izbraukt uz citām valstīm vai pāriet strādāt citā sfērā. Respektīvi, kopējo skaitu aprēķināja un noteica šie ārsti.

Kilgors: Cik cilvēku pēc viņu domām tika nogalināti?

Enija: Apmēram 3000–4000 cilvēku.

Kilgors: Vai šos aprēķinus veica visi ārsti?

Enija: Nē. Tie bija trīs mums pazīstami ārsti.

Kilgors: Vai vēlaties vēl ko piebilst?

Enija: Ķīnieši un citi cilvēki domā, ka tas vienkārši nav iespējams, ka Sudzjatuņā tika turēti ieslodzījumā tik daudz Faluņgun praktizētāju. Viņi koncentrēja savu uzmanību tikai uz Sudzjatuņas slimnīcu. Tas viss tādēļ, ka vairumam ļaužu nekas nav zināms par pazemes iestāžu eksistenci. Ar to es gribu sacīt, ka, pat ja visa šī darbība ir pārtraukta Sudzjatuņā, citās iestādēs tā turpinās. Tā kā es strādāju Sudzjatuņā, tad man

zināms par Sudzjatuņu. Ja veiktu kontroles un pārbaudes pasākumus citās slimnīcās un pagaidu aizturēšanas centros, tas palīdzētu samazināt nāves gadījumu skaitu.

Kas attiecas uz ķīniešiem, ja cilvēks aiziet, paliek viņa ģimenes locekļi.

Viņi joprojām baidās runāt patiesību. Viņi baidās pakļaut briesmām savus tuviniekus. Tomēr tas nenozīmē, ka viņi par to nezina.

A: Vai jūsu mātei zināms tas, ko jūs darāt?

Enija: Jā.

A: Vai viņa joprojām strādā valsts veselības aizsardzības sistēmā?

Enija: Nē. Viņa jau sen ir pensijā. Šobrīd viņai ir gandrīz 70 gadu.

19. pielikums. „Amnesty International” dati par ik gadu ar nāvi sodīto ieslodzīto skaitu Ķīnā.

1.tabula.

Starptautiskās Amnestijas dati par ik gadu ar nāvi sodīto ieslodzīto skaitu.⁶⁶

Gads	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.	2001.	2002.	2003.	2004.	2005.
Nāves sodi	2190	3500	1644	1067	1077	1000	2468	1060	726	3400	1770

⁶⁶ Skatīt <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2000/12/4/4284.html> angļu valodā, <http://minghui.cc/gb/0001/Nov/29/weituoshu112900law.html> ķīniešu valodā, <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2000/11/16/6164.html> angļu valodā, <http://minghui.cc/gb/0001/Nov/13/wangbingzhenxiang111300shishi.html> ķīniešu valodā un <http://www.minghui.ca/mh/articles/2000/11/29/2494.html> ķīniešu valodā.

Vidējais ar nāvi sodīto ieslodzīto skaits no 1995. gada līdz 1999. gadam ir $8401/5=1680,2$ gadā.

Vidējais skaits no 2000. gada līdz 2005. gadam ir $9698/6=1616,3$ gadā (par 4% mazāk). Šie skaitļi nozīmē, ka krasais pieejamo orgānu skaita pieaugums nevarēja būt saistīts ar sodīto ieslodzīto skaita pieaugumu.

20. pielikums. Līķi ar iztrūkstošiem orgāniem.

Piemēri: Faluņgun praktizētāji, kam izņemti orgāni bez tuvinieku piekrišanas (Informāciju iesnieguši Faluņgun praktizētāji)

1. gadījums: Van Biņs

Vārds: Van Biņs

Dzimums: vīrietis

Vecums: 44 gadi

Mājas adrese: Dacjinas pilsēta, Heilundzjanas province

Ieslodzījuma vieta: Dunfen Sjiņčunas darba nometne Dacjinas pilsētā

Nāves datums: 2000. gada 4. oktobris

2000. gada maija beigās Vans Biņs devās uz Pekinu, lai vērstos pie Ķīnas valdības un aizstāvētu tiesības nodarboties ar Faluņgun. Viņš tika arestēts un nosūtīts uz Dunfen Ciņčunas darba nometni ⁶⁷.

⁶⁷ Skatīt <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/3/1/45627p.html> angļu valodā un <http://www.minghui.org/mh/articles/2004/2/26/68544.html> ķīniešu valodā.

Nežēlīga piekaušana noveda Vanu Biņu līdz nopietnam kakla artērijas un galveno asinsvadu ievainojumam. Bija bojātas arī mandeles, izkropļoti limfmezgli un lauhti kauli. Uz plaukstām un nāsīm palikušas pēdas no dedzināšanas ar cigareti. Viss ķermenis klāts zilumiem. Viņš izskatījās briesmīgi. Neskatoties uz to, ka viņš jau atradās uz nāves sliekšņa, naktī viņu atkal spīdzināja. Visbeidzot viņš zaudēja samaņu. 2000. gada 4. oktobra naktī gūto traumu rezultātā Vans Biņš nomira.

Pēc tam, kad Vans bija miris, divi ārsti izņēma viņa sirdi un smadzenes bez viņa tuvinieku piekrišanas. Fotoattēlā redzamas rupjas šuves, kas uzliktas pēc tam, kad viņa ķermenis ticis uzšķērsts orgānu izņemšanai. 2000. gada beigās Vana Biņa likis atradās Dacjinas pilsētas Tautas slimnīcas morgā, bet tam trūka sirds un smadzenes.

2. gadījums: Jan Džunfana

Vārds: Jan Džunfana

Dzimums: sieviete

Vecums: 37 gadi

Mājas adrese: Čendu pilsēta, Sičuāņas province

Ieslodzījuma vieta: Dzjaņgunas policijas iecirknis, Jandzi pilsēta

Nāves datums: 2002. gada 1. jūlijs

2002. gada 1. jūlijā ap 6.00 no rīta Dzjaņgunas policijas iecirkņa darbinieki ielenca 37 gadus vecās Janas Džunfanas māju un arestēja viņu, viņas vīru, dēlu un meitu. Jana Džunfana tajā pašā vakarā tika piekauta līdz nāvei.⁶⁸

Kad Janas kundzes ģimenes locekļi ieradās policijas iecirknī, viņas iekšējie orgāni jau bija izņemti un viņas mirstīgās atliekas nosūtītas uz krematoriju. Kad parādījās pārbaužu rezultāti, ierēdņi apgalvoja, ka Janas kundze nomirusi no „vairāk nekā 10 akūtām slimībām”. Jana Džunfana bija vesela, ko apstiprina viņas ikgadējās veselības pārbaudes.

Personas, kas atbildīgas par Janas kundzes nāvi:

Ju Minhuaņs: Jandzi pilsētas Dzjaņgunas policijas iecirkņa inspektors, 86-4332824004 (birojā), 86-433-2754022 (mājās), 86-13844335577 (mobilais)

Cui Sunguo: Jandzi pilsētas Dzjaņgunas policijas iecirkņa priekšnieks, 86-433-2834145 (birojā), 86-433-2857752 (mājās), 86-13904435380 (mobilais)

Li Dundžu: Jandzii pilsētas Dzjaņgunas policijas iecirkņa priekšnieka vietnieks, atbildīgais par Faluņgun vajāšanu, 86-433-2514600 (birojā), 86-433-2525232 (mājās), 86-13804487858 (mobilais)

⁶⁸ Skatīt <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2006/4/23/72125.html> angļu valodā un <http://minghui.ca/mh/articles/2006/3/24/123374.html> ķīniešu valodā.

3. gadījums: Džan Jaņčao

Vārds: Džan Jaņčao

Dzimums: vīrietis

Vecums: nav zināms

Mājas adrese: Laliņas ciemats, Vučanas pilsēta,
Heilundzjanas province

Ieslodzījuma vieta: Harbiņas pilsētas policijas pārvaldes 7. nodaļa

Nāves datums: 2002. gada 30. aprīlis

2002. gada aprīļa sākumā Džanu Jaņčao, Faluņgun praktizētāju no Laliņas piepilsētas Vučanas pilsētā, arestēja Huncji apdzīvotās vietas policijas iecirkņa darbinieki. Pēc dažām dienām viņu aizveda amatpersonas no Harbiņas pilsētas policijas pārvaldes⁶⁹.

2002. gada 30. aprīlī Džana kunga ģimenei paziņoja, ka viņš apcietinājumā miris. Policisti nejautāja ne par kādu piekrišanu attiecībā uz viņa ķermeni.

Džana kunga ģimenes locekļi ieraudzīja viņa līdz nepazīšanai izkropļoto ķermeni Harbiņas pilsētas krematorijā Huanšandzuidzi. Kāja bija lauza. Vienas acs trūka, tās vietā rēgojās melns caurums. Uz galvas, sejas un lielākās ķermeņa daļas praktiski nebija ādas. Lauztajā apakšžoklī nebija neviena zoba. Nebija arī drēbju. Visu ķermeni klāja brūces un zilumi. Uz krūtīm bija garš griezums, kas ne-

⁶⁹ Skatīt <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2001/4/21/6812.html> angļu valodā un <http://minghui.cc/mh/articles/2001/4/19/10084.html> ķīniešu valodā.

apšaubāmi bija sašūts vēlāk. Viņa krūtis bija iekritušās, galvaskauss ticis atvērts, trūka daļas smadzeņu. Trūka arī iekšējie orgāni.

Kad viņa ģimene ieradās krematorijā, tur atradās vairāk nekā 60 apbruņotu policistu. Viņiem tika brīdināti, ja vērsīsies attiecīgās instancēs saistībā ar Džanu Jaņčao, viņus nekavējoties arestēs kā „kontrrevolucionārus”.

Kā zināja stāstīt informēti cilvēki, Džans Jaņčao tika turēts Harbiņas pilsētas policijas pārvaldes 7. nodaļas spīdzināšanas kamerā, kurā atradās vairāk nekā 40 dažādu ierīču spīdzināšanai. Džans Jaņčao nomira, pavadot tur vienu dienu un nakti.

4. gadījums: Žeņ Penvu

Vārds: Žeņ Penvu

Dzimums: vīrietis

Vecums: 33 gadi

Mājas adrese: Harbiņas pilsēta, Heilundzjanas province

Ieslodzījuma vieta: Hulaņas apgabala 2. pagaidu aizturēšanas centrs

Nāves datums: 2001. gada 21. februāris

2001. gada 16. februārī Žeņu Penvu nelikumīgi arestēja Hulaņas rajona policija par to, ka viņš izplatīja patiesu informāciju par tā saucamo „pašsadedzināšanās” incidentu. Pēc aresta viņu ievietoja Hulaņas rajona 2. pagaidu aizturēšanas centrā. Pirms vēl bija ataususi

gaisma 21. februāra rītā, viņš bija nomocīts līdz nāvei ⁷⁰. Oficiālās amatpersonas paziņoja, ka Žeņs Penvu miris sirds saslīmšanas dēļ. Aculiecinieki pastāstīja, ka ieslodzījuma laikā viņš vairākas reizes tika nežēlīgi un ilgstoši sists, kā arī pakļauts piespiedu barošanas procedūrai. Pēc kārtējās nežēlīgās piekaušanas līdz 21. februāra rītausmai kļuva skaidrs, ka viņa dzīvībai draud briesmas. Viņa kameras biedri redzēja, ka Penvu atrodas uz nāves sliekšņa, par ko nekavējoties paziņoja policistiem. Policisti nogādāja Žeņu slimnīcā tikai pēc četrām stundām, tādējādi viņš nomira, tikko nonācis slimnīcā.

Policisti nedevis atļauju Žeņa Penvu radniekiem fotografēt viņa izkropļoto ķermeni. Bez saņemtas atļaujas no tuviniekiem, sekojot varas iestāžu norādījumiem, Žeņam Penvu tika izņemti visi orgāni no balsenes līdz dzimumorgānam. Pēc tam viņa ķermenis tika ar steigu kremēts.

5. gadījums. Džu Sjanhe

Vārds: Džu Sjanhe

Dzimums: vīrietis

Vecums: 63 gadi

Mājas adrese: Vumutuņas ciemats, Suinina apgabals, Džjansu province

Ieslodzījuma vieta: Sutas smadzeņu skalošanas centrs Suinina apgabalā

Nāves datums: 2005. gada 20. aprīlis

2005. gada 1. aprīlī, kad Džu Sjanhe savās mājās strādāja, ciemata policijas iecirkņa amatpersonas viņu nelikumīgi arestēja un nogādāja Su-

⁷⁰ Skatīt <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2005/11/17/66955.html> angļu valodā un <http://minghui.ca/mh/articles/2005/10/27/113232.html> ķīniešu valodā.

tanas smadzeņu skalošanas centrā Suinina rajonā, kur viņš tika nomocīts līdz nāvei. Aculiecinieks pastāstīja, ka viņa roku un kāju pirksti bija viscaur melni. Viņa ģimenes locekļi atklāja, ka viņa ķermenī trūkst acu ābolu un iekšējo orgānu. Lai piespiestu ģimeni klusēt, „Ofiss 610” un vietējā policija izmaksāja viņiem 15 000 juaņu bērnu vajadzībām un izsniedza Džu sievai mēneša pabalstu 150 juaņu apmērā. Pēc tam „Ofisa 610” darbinieki un policisti kremēja viņa ķermeni ⁷¹.

„Ofisa 610” vadītājs Suidžu: Džans Sudzjuņs, tālrunis mājās: 86-516-8323943; Jans Šugans: 86-516-8381755, 86-516-8382317.

Suinina apgabala Sudžou policijas iecirknis: 86-516-3745000 atrodas Sudžou pilsētas policijas pārvaldes pārziņā: 86-516-8331804.

⁷¹ Skatīt <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2005/11/17/66955.html> angļu valodā un <http://minghui.ca/mh/articles/2005/10/27/113232.html> ķīniešu valodā.

